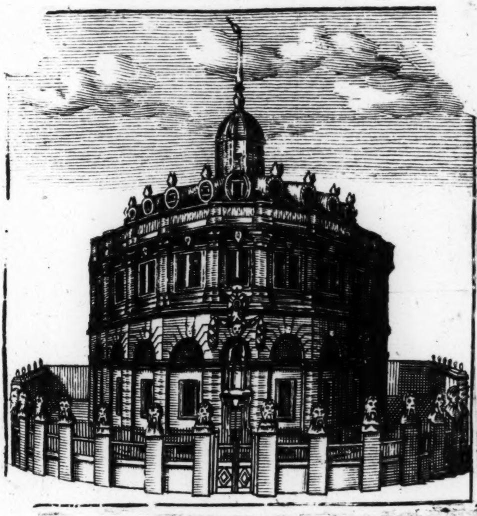
LIBER PRECUM ECCLESIÆ *CATHEDRALIS CHRISTI* OXON.

OXONIÆ,
E Theatro *SHELDONIANO*.
M DC LXXVI.

Gul. Pearse. Dec. 12. 1697

SENTENTIÆ.

NON intres in judicium cum ſervo tuo, Domine, quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens, *Pſ.* 42.

Si nos peccati expertes eſſe dicimus, fallimus nos ipſos, nec eſt in nobis veritas, 1 *Joan.* 1.

CHariſſimi fratres, Sacra Scriptura multis in locis nos commonefacit, ut multiplices noſtras offenſiones, & infinita peccata confiteamur & agnoſcamus, nec ullam in conſpectu Dei diſſimulationem adhibeamus, ſed errata quæcunque ex genere ſint, universa, coram Deo denudemus, animo demiſſo ſinceróque conteſtemur, ut culpæ tam ſalutaris agnitio, veniam ex ſumma Dei clementia conſequatur. Et quanquam peccata noſtra ſemper in oculis Dei collocanda ſint, & nobis lamentabiliter commemoranda: tamen hoc in publico cœtu præcipuè

fieri

fieri debet; in quo primùm nos summas gratias agere convenit propter uberrimam divini Numinis munificentiam, quæ nos omni genere beneficiorum cumulavit; deinde Dei bonitas excellens prædicanda est, attendendæ sunt Sacræ Scripturæ; postremò precibus ardentissimis emendicandum est à Deo, quicquid animorum status aut corporis requirit. Quapropter omnes vos qui præsentes hic adestis, per Dei nomen obtestor, ut intimi sensus vestri, cum meo conjuncti pariter, ad cœlestis clementiæ thronum subvolent, & in hunc qui sequitur sermonem succedatur.

Generalis confessio, ab universa congregatione dicenda, genibus flexis.

OMnipotens & clementissime Pater, tanquam oves perditæ peregrinati sumus, & à viis tuis aberravimus; Inventis & concupiscentiis cordis nostri nimiùm indulsimus; Sacrosanctas leges tuas violavimus; Quæ à no-

à nobis facienda fuerant omiſimus, & quæ facienda non fuerant admiſimus; In nobis nulla eſt ſalus. Quapropter, ô Domine, propitius eſto nobis miſerrimis peccatoribus: parce, ô Deus, peccata ſua confitentibus; miſericordiam concede reſipiſcentibus, juxta promiſſiones tuas humano generi in Chriſto Jeſu Domino noſtro benigniſſimè revelatas. Amplius etiam concede nobis, ô clementiſſime Pater, propter filium tuum, & Servatorem noſtrum Jeſum Chriſtum, ut poſthac piè, juſtè, ſobrieque vitam noſtram inſtituamus, ad ſanctiſſimi tui nominis gloriam. Amen.

Abſolutio per Miniſtrum ſolum pronuncianda.

OMnipotens Deus, Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti, qui non vult mortem peccatoris, ſed potiùs ut recedat à malis ſuis moribus & vivat: dedítque poteſtatem ſuis Miniſtris, imo præcipit, ut populo ſuo

pœnitenti abſolutionem, remiſſionemque peccatorum ſuorum planè annuntiarent; ipſe ſingulis verè pœnitentibus, & ſacroſancto Evangelio haud fictè credentibus, condonat, eóſque certiſſimè abſolvit. Rogemus ergò, ut ille nobis veram pœnitentiam largiatur, ſanctúmque ſuum ſpiritum impertiat, ut quod hoc tempore agimus, id illi totum placeat: & reliqua etiam noſtra vita adeò pura ſit in hoc mundo, & ſancta, ut in futuro gaudium conſequamur æternum, per Chriſtum Dominum noſtrum.

Populus reſpondebit, Amen.

Tunc Miniſter ordietur, altâ voce, Orationem Dominicam.

PAter noſter qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in cœlo, & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodiè. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris.

Et

Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Quia tuum eſt regnum, potentia & gloria, in ſecula ſeculorum. Amen.

Deinde Miniſter dicet.

DOmine, labia noſtra aperies.

Reſponſio.

Et os noſtrum annuntiabit laudem tuam.

Miniſter.

Deus in adjutorium noſtrum intende.

Reſponſio.

Domine ad adjuvandum nos feſtina. Gloria Patri & Filio, & Spiritui ſancto. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen. Allelu-ja.

Pſal. 95. Tunc canatur Pſalmus ſequens.

VEnite, exultemus Domino, jubilemus Deo ſalutari noſtro.

Præoccupemus faciem ejus in confeſſione: & in Pſalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus,

& rex magnus ſuper omnes Deos.

Quia in manu ejus ſunt fines terræ: & altitudines montium ipſius ſunt.

Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud: & ſiccam manus ejus formaverunt.

Venite, adoremus, & procidamus, & ploremus ante Dominum qui fecit nos: quia ipſe eſt Dominus Deus noſter, & nos populus paſcui ejus, & oves manus ejus.

Hodiè ſi vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda veſtra, ſicut in irritatione ſecundum diem tentationis in deſerto;

Ubi tentaverunt me patres veſtri, probaverunt, & viderunt opera mea.

Quadraginta annis offenſus fui generationi illi: & dixi, Semper hi errant corde.

Et iſti non cognoverunt vias meas: ut juravi in ira mea, Si introibunt in requiem meam.

Gloria Patri & Filio, & Spiritui ſancto, Sicut erat in principio, & nunc

nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

Canticum D. Ambrosii, & Augustini.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli & universæ potestates;

Tibi Cherubin & Seraphin, incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli & terra majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus;

Te Prophetarum laudabilis numerus;

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia;

Patrem immensæ majestatis;

Venerandum tuum, verum, & unicum Filium;

Sanctum quoque paracletum Spiritum.

Tu rex gloriæ, Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dextram Dei sedes, in gloria Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus tuis famulis subveni, quos pretioso Sanguine redemisti.

Æterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculum, & in seculum seculi.

Dignare

Dignare, Domine, die iſto ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri, Domine, miſerere noſtri.

Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos, quemadmodum ſperavimus in te.

In te, Domine, ſperavi, non confundar in æternum.

Deinde ſequatur lectio ſecunda, quâ finitâ, canatur Hymnus Zachariæ.

BEnedictus Dominus Deus Iſrael: quia viſitavit & fecit redemtionem plebi ſuæ.

Et erexit cornu ſalutis nobis, in domo David pueri ſui.

Sicut locutus eſt per os Sanctorum, qui à ſeculo ſunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis noſtris: & de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam miſericordiam cum patribus noſtris: & memorari teſtamenti ſui ſancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem noſtrum: daturum ſe nobis.

Ut ſine timore de manu inimicorum noſtrorum liberati ſerviamus illi,

In ſanctitate & juſtitia coram ipſo, omnibus diebus noſtris.

Et tu puer Propheta Altiſſimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus.

Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi ejus: in remiſſionem peccatorum eorum.

Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri: in quibus viſitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris,& in umbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen.

Deinde dicatur, Miniſtro & Populo ſtantibus.

CRedo in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem cœli & terræ. Et in Jeſum Chriſtum filium ejus unicum Dominum noſtrum, Qui conceptus eſt de Spiritu Sancto, natus ex Maria virgine, Paſſus ſub Pontio Pilato, Crucifixus, mortuus, & ſepultus, Deſcendit ad inferna, Tertia die reſurrexit à mortuis, Aſcendit ad cœlos, ſedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, Inde venturus eſt judicare vivos & mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Eccleſiam Catholicam, Sanctorum communionem, Remiſſionem peccatorum, Carnis reſurrectionem, Et vitam æternam. Amen.

Poſt hæc ſequuntur per totum annum, ad Matutinas & Veſpertinas, hæ preces, omnium genibus religioſe flexis.

Miniſter.

Dominus vobiſcum.

Reſponſio.

Responsio.

Et cum ſpiritu tuo.

Miniſter.

Oremus. Kyrie eleyſon, Chriſte eleyſon, Kyrie eleyſon.

Deinde à Miniſtro & tota Eccleſia dicatur altâ voce.

Pater noſter qui es in Cœlis, &c.

Miniſter erigens ſe, dicet.

Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam.

Reſponſio.

Et ſalutare tuum da nobis.

Miniſter.

Domine ſalvum fac Regem.

Reſponſio.

Et exaudi nos cum invocamus te.

Miniſter.

Sacerdotes tui induantur Juſtitiâ.

Reſponſio.

Et ſancti tui exultent.

Miniſter.

Salvum fac Populum tuum, Domine.

Reſponſio.

Et benedic Hæreditati tuæ.

Mi-

Minister.

Da pacem, Domine, in diebus nostris.

Responsio.

Quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

Minister.

Cor mundum crea in nobis, ô Deus.

Responsio.

Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à nobis.

Collecta pro pace.

Minister.

Oremus.

DEus autor pacis, & amator concordiæ, quem nôsse, vivere; cui servire, regnare est: protege ob omni oppugnatione supplices tuos, ut qui in tua protectione confidimus, nullius hostilitatis arma timeamus, per Christum Dominum nostrum. Amen.

Collecta pro Gratia.

DOmine sancte Pater omnipotens, æterne Deus, qui nos ad principium hujus diei pervenire fecisti, tuâ

nos

nos hodiè ſerva virtute, ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, nec ullum incurramus periculum, ſed ſemper ad tuam juſtitiam faciendam, omnis noſtra actio tuo moderamine dirigatur, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

ORDO VESPERARVM, per totum Annum.

Sacerdos ſive Miniſter dicet.

Pater noſter qui es in cœlis, &c.

Deinde.

DOmine, labia noſtra aperies.

Reſponſio.

Et os noſtrum annunciabit laudem tuam.

Miniſter.

Deus in adjutorium noſtrum intende.

Reſponſio.

Domine ad adjuvandum nos feſtina.

Gloria, &c. Sicut, &c.

Allelu-ja.

Deinde canitur.

Luc.

Luc. 1.

MAgnificat anima mea Dominum; Et exultavit ſpiritus meus in Deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens eſt: & ſanctum nomen ejus.

Et miſericordia ejus à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potentes de ſede: & exaltavit humiles.

Eſurientes implevit bonis: & divites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſrael puerum ſuum: recordatus miſericordiæ ſuæ.

Sicut locutus eſt ad patres noſtros: Abraham & ſemini ejus in ſecula. Gloria &c.

Lectio Secunda ex novo Testamento: post quam finitam, canatur Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum, in pace.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum,

Quod parasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium: & gloriam plebis tuæ Israel.

Gloria Patri, &c. Sicut erat in principio.

Collecta secunda ad Vesperas, pro Pace.

DEus, à quo sancta desideria, recta consilia, & justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, Pacem, ut corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublatâ formidine, tempora sint tua protectione tranquilla; per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Collecta

Collecta tertia pro Dei adjutorio adversus omnia pericula.

ILlumina quæsumus, Domine Deus, tenebras nostras, & totius noctis insidias tu à nobis repelle propitius, per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

Hæ duæ suprascriptæ Collectæ dicuntur ad Vesperas per totum annum, absque variatione.

Finis Vespertinarum precum.

SEQUITUR LITANIA seu Supplicatio, cantanda diebus Dominicis, feriis quartis, & sextis, atque aliis temporibus, jubente Ordinario.

PAter de cœlis Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Pater de cœlis Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili Redemtor mundi Deus, miserere

ſcrere nobis miſeris peccatoribus.

Fili Redemtor mundi Deus, miſerere nobis, &c.

Spiritus Sancte Deus, à Patre & Filio procedens, miſerere nobis miſeris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, à Patre & Filio, &c.

Sancta, beata, & glorioſa Trinitas, tres perſonæ, unus Deus, miſerere nobis miſeris peccatoribus.

Sancta, beata, & glorioſa Trinitas, &c.

Ne memineris Domine iniquitatum noſtrarum, vel parentum noſtrorum, neque vindictam ſumas de peccatis noſtris, parce Domine, parce populo tuo, quem redemiſti pretioſo ſanguine tuo, & ne in perpetuum iraſcaris nobis.

Parce nobis Domine.

Ab omni peccato, malo, & infortunio, ab inſidiis diaboli, ab ira tua, & æterna damnatione:

Libera nos Domine.

A cæcitate cordis, Superbia, Ambitione,

bitione, Hypocriſi, Ira, Odio, Malitia, & Diſcordia :

Libera nos Domine.

A fornicatione & aliis omnibus peccatis mortalibus, & à tentationibus carnis, mundi, & diaboli :

Libera nos Domine.

A fulgure & tempeſtate, à plaga & peſtilentia, fame, bello, latrocinio, & morte ſubitanea :

Libera nos Domine.

Ab omni ſeditione, occulta conſpiratione & rebellione, à falſis & hæreticis dogmatibus, à duritia cordis, & contemtu verbi & mandati tui :

Libera nos Domine.

Per myſterium ſanctæ Incarnationis, Nativitatis, Circumciſionis, Baptiſmi, Jejunii, Tentationis tuæ :

Libera nos Domine.

Per Agonem & ſanguineum ſudorem, per crucem & paſſionem, per pretioſam mortem & ſepulturam, per glorioſam reſurrectionem, & aſcenſionem tuam in cœlos, & adventum Spiritus ſancti :

Libera nos Domine.

In tempore tribulationis & proſperitatis noſtræ, in hora mortis & in die judicii:

Libera nos Domine.

Te rogamus, ô Deus, nos peccatores exaudias, ut Eccleſiam tuam ſanctam Catholicam regere & gubernare digneris.

Te rogamus audi nos.

Ut famulum tuum Carolum, Regem & gubernatorem noſtrum clementiſſimum, in vero tui cultu in juſtitia & ſanctitate vitæ confirmare, & cuſtodire digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut ejus mentem in tua fide, tui amore & timore, ut ſemper in te confidat, & ut in omnibus honorem & gloriam tuam quærat & promoveat, dirigere digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut eum ſervare & defendere, & ei victoriam contra omnes hoſtes ſuos concedere digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut *Catharinæ* gratioſiſſimæ Reginæ noſtræ

nostræ, *Jacobo* Duci Eboracensi, & universæ Regiæ familiæ benedicere & adesse digneris.

Ut Episcopos, Pastores, & Ministros Ecclesiæ, verâ cognitione & recto intellectu verbi tui illuminare, & ut tam doctrinâ quam vitâ illud promoveant:

Te rogamus audi nos.

Ut consiliarios regios, & totam Nobilitatem Regni, gratiâ, sapientiâ & intellectu illustrare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut Magistratui nostro velis benedicere, eíq; gratiam conferre, ut exequatur justitiam, & custodiat veritatem:

Te rogamus audi nos.

Ut populo tuo universo benedicere, eúmque servare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus gentibus unitatem, pacem, & concordiam donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut mentes nostras ad verum amorem & timorem tui inflammare, & ad mandatorum tuorum observantiam inclinare velis:

Te

Te rogamus audi nos.

Ut populo incrementum gratiæ, ut verbum tuum humiliter audiat, & puro corde amplectatur, & fructus ſpiritus proferat, donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut errantes & deceptos in viam veritatis revocare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut ſtantes confirmare, imbecilles ſuſtentare, & lapſos erigere, ac Satanam ſub pedibus noſtris conculcare velis:

Te rogamus audi nos.

Ut defendas, juves, conſoleris omnes in periculis, neceſſitatibus, & moleſtiis conſtitutos:

Te rogamus audi nos.

Ut peregrinantibus terrâ maríque, parturientibus, ægrotantibus, & infantibus, captivis, & incarceratis ſuccurrere velis:

Te rogamus audi nos.

Ut pupillis & orphanis, viduis, deſolatis & oppreſſis, proſpicere digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus hominibus miſerearis:

Te rogamus audi nos. Ut

Ut inimicis & persecutoribus nostris ignoscas, & eorum corda ad pœnitentiam convertere velis :

Te rogamus audi nos.

Ut fructus terræ dare & conservare digneris, ut suo tempore pie eis utamur :

Te rogamus audi nos.

Ut veram pœnitentiam & remissionem peccatorum nobis largiri, negligentias & ignorantias nobis condonare, gratiam Sancti Spiritus, & emendationem vitæ nobis donare digneris :

Te rogamus audi nos.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi :

Dona nobis pacem.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi :

Miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe audi nos.

Kyrie eleyson.

Kyrie eleyson.

 Christe

Chriſte eleyſon.

Chriſte eleyſon.

Kyrie eleyſon.

Kyrie eleyſon.

Pater noſter qui es in cœlis, &c.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos à malo.

Domine, non ſecundum peccata noſtra facias nobis.

Neque ſecundum iniquitates noſtras retribue nobis.

Oremus.

DEus miſericors Pater, qui contritorum non deſpicis gemitum, & mœrentium non ſpernis affectum, adeſto precibus noſtris, quas tibi in angoribus noſtris effundimus, eaſque clementer ſuſcipere dignare, ut quicquid contra nos diabolicæ atque humanæ moliuntur adverſationes, ad nihilum redigatur, & conſilio tuæ pietatis elidatur, ut nos tui ſervi, nullis infeſtationibus læſi, in Eccleſia tua ſancta tibi gratias referamus: per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum.

Exurge

Exurge Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum.

Deus, auribus noſtris audivimus, & Patres noſtri annuntiaverunt nobis opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

Exurge Deus, adjuva nos, & libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c. Amen.

Ab inimicis noſtris libera nos Chriſte.

Reſpice clementer afflictiones noſtras.

Aſpice dolorem cordis noſtri.

Propitius eſto peccatis populi tui.

Benigne audi orationes noſtras.

O fili David, miſerere nobis.

Et nunc & ſemper dignare exaudire nos, ô Chriſte.

Chriſte exaudi nos: Exaudi nos clementer Domine Jeſu Chriſte.

Oſtende nobis Domine miſericordiam tuam:

Sicut ſperamus in te.

Oremus.

INfirmitates noſtras quæſumus Domine benignè reſpice, & propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ juſtè pro peccatis noſtris meremur, à nobis clementer averte: & præſta, ut in cunctis adverſitatibus omnem noſtram fiduciam collocemus in miſericordia tua, & tibi ſemper in puritate vitæ ſerviamus, ad gloriam tui nominis: per unicum mediatorem noſtrum & advocatum Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Pro Rege.

O Domine Pater noſter cœleſtis, qui maximus potentiſſimúſque es Rex regum & Dominus dominantium, omnium principum ſolus & unicus moderator & gubernator, qui ab excelſo & ſummo throno tuo omnes mundi incolas intueris, ſuppliciter te rogamus, ut Regem noſtrum *Carolum*

rolum, clementer & benigno vultu respicere digneris, & eum tui ſancti Spiritus gratiâ ita adimplere, ut ſemper ad tuam voluntatem perficiendam deditus, in viis tuis ambulet. Accumula in eum cœleſtia tua dona, vitam illi felicem & diuturnam largire, ut diu feliciterque regnet, hoſtes omnes ſuperet ſuos, & poſt hanc vitam gloria perfruatur æterna; per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Pro Regina & Regia ſobole.

OMnipotens Deus, fons omnis bonitatis, humiliter rogamus ut Catharinæ gratioſiſſimæ Reginæ noſtræ, Jacobo Duci Eboracenſi, unà cum reliqua Regia familia benedicas; Spiritu tuo Sancto illos imbuas, gratiis cœleſtibus locupletes, omni felicitatum genere adornes, eóſque tandem ad regnum immortale perducas, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, prætende ſuper famulos tuos Pontifices & Miniſtros, & ſuper cunctas congregationes illis commiſſas ſpiritum gratiæ ſalutaris, & ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde, per Advocatum & Mediatorem noſtrum Jeſum Chriſtum. Amen.

Precatio Divi Chryſoſtomi.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui nobis gratiam dediſti, ut hoc tempore unanimiter congregati, preces noſtras ad te offerremus, quique polliceris ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum ſupplicationes clementer exauditurum, petimus, ut vota & preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum ſaluti maxime expedire, perficias, & præſta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem, & in futura vitam æternam. Amen.

2 Corinth. 13.

GRatia Domini noſtri Jeſu Chriſti, charitas Dei, & communicatio ſancti Spiritus, ſit ſemper cum omnibus nobis. Amen.

Pro Pluvia petenda, tempore neceſſitatis.

DEus Pater cœleſtis, qui per filium tuum unigenitum promiſiſti univerſis tuum regnum & ejus juſtitiam quærentibus omnia huic vitæ neceſſaria, da nobis quæſumus in hac noſtra neceſſitate, pluviam & imbres tempeſtivos, ut terræ fructus ad corporis noſtri conſolationem, & tui nominis honorem, recipere poſſimus: per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Pro Aeris ſerenitate.

DOmine Deus, qui propter peccata hominis ſemel ſubmerſiſti

mundum universum, octo hominibus solùm exceptis, & posteà singulari ductus misericordia, promisisti illum numquam penitus submergendum, supplices te rogamus, etsi ob iniquitates nostras has pluviæ & aquarum inundationes sumus commeriti, digneris tamen nos ad veram pœnitentiam convertere, & talem nobis tribuere cœli serenitatem, ut terræ fructus tempore opportuno recipiamus, tuóque hoc supplicio admoniti, vitam nostram emendare discamus, atque ob tuam in nos clementiam, tuas laudes & honores, perpetuò celebrare valeamus, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Tempore Caritatis & Famis.

DEus Pater cœlestis, cujus beneficio pluvia decidit, terra fit frugifera, animantia crescunt, & pisces multiplicantur: intuere quæsumus afflictiones populi tui, & largire, ut hæc penuria caritásque annonæ, quam

nunc

nunc juſtiſſimè propter peccata noſtra patimur, bonitate miſericordiæ tuæ vertatur in copiam & abundantiam. Hæc nobis clementiſſime pater concede, propter amorem Jeſu Chriſti Domini noſtri, cui tecum & Sancto Spiritui laus, honor, & gloria in omnem æternitatem. Amen.

Tempore Belli.

OMnipotens Deus, Rex regum, & omnium gubernator, cujus potentiæ nulla creatura reſiſtere poteſt, cui proprium eſt peccatores punire, & eorum miſereri qui verè agunt pœnitentiam, ſerva & libera nos ſupplicìter te petimus, à manu inimicorum: reprime eorum ſuperbiam, minue malitiam, diſſipa illorum machinationes & aſtutias, ut nos tuis armis muniti, ſemper ſervemur ab omnibus periculis, ad glorificandum te, qui es unicus victoriæ largitor; propter merita unigeniti filii tui Domini noſtri Jeſu Chriſti. Amen.

Tempore pestis, mortalitatis, sive morbi.

OMnipotens Deus, qui tempore Regis David, in ira tua, septuaginta millia hominum peste interfecisti, & tamen tuæ misericordiæ memor, conservasti reliquos, miserere nostri miserorum, qui nunc variis morbis & gravi mortalitate affligimur, ut quemadmodum angelum tuum à supplicio inferendo cessare jussisti, ita quoque nunc & hanc pestem à nobis amovere digneris: per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

DEus, cui proprium est misereri semper & parcere, suscipe has precationes nostras, ut quos delictorum catena miserè constringit, clementia tuæ misericordiæ libere absolvat, propter merita Jesu Christi, nostri Mediatoris unici. Amen.

Gratiarum actiones.

1. *Pro pluvia.*

DOmine Deus cœleſtis Pater, qui gratioſâ tuâ providentiâ deſcendere facis in terram imbrem matutinum & ſerotinum, ut fructus in uſum hominum proferre poſſit; reverenter tibi gratias agimus, quod tibi placuerit, in ſumma noſtra neceſſitate pluviam tempeſtivam in tuam hæreditatem demittere; quâ arentem eam jam & fatiſcentem, ad ſummum ſervorum tuorum ſolatium, & nomini tui gloriam gratioſè refeciſti, per miſerationes Jeſu Chriſti Domini noſtri. Amen.

2. *Pro aëris ſerenitate.*

DOmine Deus noſter, qui juſtiſſimè nos per nuperam hanc pluviarum & undarum plagam humiliaſti; & tamen ex ſumma tua miſericordia animas noſtras languentes tempe-

ſtivâ ſerenitate & aëris mutatione refocillaſti: laudamus & glorificamus nomen tuum pro hac tua immenſa bonitate; tuamque miſericordiam ſemper prædicabimus à generatione in generationem, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

3. *Pro rerum copiâ & abundantia.*

PAter miſericordiarum, qui ex infinita tua bonitate, humiles & devotas ſupplicationes Eccleſiæ tuæ exaudiſti; & caritatem & inopiam noſtram, in copiam & abundantiam clementer convertiſti; pro tam ſingulari benignitate gratias tibi, quas mentes noſtræ capere poſſunt, maximas agimus, ſimul obſecrantes, ut hanc nobis felicitatem velis eſſe diuturnam, ut terra noſtra reddat proventum ſuum, ad tuam gloriam & noſtram conſolationem, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

4. *Pro pace & victoria.*

OMnipotens & æterne Deus, qui servis tuis pro fortissimo munimento esse soles, adversus faciem inimicorum suorum, immensas tibi laudes & gratias agimus, quòd ab ingentibus periculis, quibus hostes nos implicârant, potenter liberaveris: Tuæ solius bonitati ascribimus, quòd non objecti fuerimus tanquam præda illorum dentibus; humiliter supplicantes, ut misericordiam hanc tuam nobis perpetuò continuatam velis, quo totus orbis intelligat, te nobis salvatorem & potentem vindicem semper adesse, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

5. *Pro liberatione à peste, vel morbida aliqua contagione.*

O Domine Deus, qui pro peccatis nostris nos vulnerasti, & pro transgressionibus, nuperâ hac hor-

rendâ

rendâ tuâ, & tremenda visitatione consumsisti; & nunc tamen in medio Judicii misericordiæ memor animas nostras è mortis faucibus eripuisti: Nosmetipsos paternæ tuæ bonitati totos offerimus, animas nempe nostras & corpora à te redempta in hostiam viventem, semper laudantes & magnificantes misericordias tuas in medio congregationis tuæ, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio pro Ecclesia Catholica.

O Deus creator ac conservator humani generis, supplices te rogamus pro omnibus cujuscunque sortis ac ordinis hominibus, ut digneris illis vias tuas notas facere, & salutem tuam cunctis gentibus. Potissimum verò preces nostras tibi offerimus, pro felici statu Ecclesiæ Catholicæ, ut Sancti tui Spiritus gratiâ & auspiciis ita dirigatur & administretur, ut omnes qui se Christianos dici volunt, in viam

viam veritatis ducantur,& fidem retineant in unitate Spiritus, in vinculo pacis, & Sanctitate vitæ. Denique paternæ tuæ curæ commendamus omnes quoquo modo afflictos, animo dejectos, & corpore vel re laborantes, ut iis prout ſingulorum conditio poſtulat, ſolatium & auxilium præbere digneris, concedendo illis ſub calamitatibus patientiam, & è miſeriis felicem exitum. Hæc omnia precamur propter merita Jeſu Chriſti. Amen.

Oratio pro Docilitate.

OMnipotens Deus bonorum omnium largitor, qui ex divina tua providentia varia in Eccleſiâ tuâ dona multiplici ordine inſtituiſti, ſupplices rogamus ut gratiam tuam iis omnibus elargiaris qui inibi ad miniſterium munúſve aliquod aliquando vocabuntur: eóſque doctrinæ tuæ veritate,& vitæ integritate exornes, ut in conſpectu tuo procurationem ſuſceptam ſincere

ſincere & fideliter obeant, ad magni tui nominis gloriam, & Sanctæ tuæ Eccleſiæ commodum, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Gratiarum Actio generalis.

OMnipotens Deus Pater omnis miſericordiæ, nos indigniſſimi ſervi tui humillimè & ex animo gratias agimus pro bonitate tuâ erga nos, & univerſum humanum genus. Benedicimus tibi pro creatione noſtra, conſervatione, & omnibus hujus vitæ bonis, præſertim vero pro amore tuo nunquam ſatis æſtimando, quo mundum redimere dignatus es per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, inſuper pro gratiæ præſidiis & ſpe gloriæ. Teque rogamus, ut debito beneficiorum tuorum ſenſu ita corda noſtra afficias, ut exinde nos ſincerè grati, laudes tuas non modo labiis noſtris, verum & in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, & coram te in ſanctitate vitæ, & juſtitia

ſtitia omnibus diebus vitæ noſtræ jugiter ambulamus, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum, cui tecum & Spiritui ſancto, ſit omnis honor & gloria in æterna ſecula. Amen.

Reſponſa & Antiphonæ in officio Sacræ Communionis à plebe recitanda.

Poſt ſingula Mandata.

Populus.

DOmine miſerere noſtri, & corda noſtra ad ſervandum hoc mandatum inclina.

Poſt ultimum Mandatum.

Populus.

DOmine miſerere noſtri, & hæc omnia mandata tua cordibus noſtris, quæſumus, inſcribe.

Confeſſio generalis.

OMnipotens Deus, Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti, rerum omnium

nium conditor, hominum omnium judex, confitemur & deploramus multiplicia peccata & scelera nostra, quæ subinde flagitiose admodum commisimus, cogitatione, verbo & opere, contra divinam tuam majestatem, iram atque indignationem tuam adversus nos justissime provocantes. Serio nos pœnitet, & ex animo dolemus ob ejusmodi delicta nostra; eorum recordatio nobis acerba est, onus intolerabile. Miserere nostri, miserere nostri, Pater summe misericors, propter filium tuum Jesum Christum Dominum nostrum: præteritorum omnium veniam concede; da etiam ut in posterum semper tibi serviamus & placeamus in novitate vitæ, ad nominis tui honorem & gloriam, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Presbyter.

Sursum corda.

Resp.

Elevamus ad Dominum.

Pres.

Gra-

Gratias agamus Domino Deo noſtro.

Reſp.

Dignum & juſtum eſt.

GLoria in excelſis Deo, & in terra pax, bona voluntas hominibus. Te laudamus, tibi benedicimus; te adoramus, te glorificamus: tibi gratias agimus propter ſummam gloriam tuam, Domine Deus, rex cœli, Deus Pater omnipotens.

Domine fili unigenite Jeſu Chriſte, Domine Deus, Agnus Dei, filius Patris qui tollis peccata mundi, miſerere noſtri. Qui tollis peccata mundi, ſuſcipe orationem noſtram. Qui ſedes ad dextram Dei Patris, miſerere noſtri.

Quoniam tu ſolus Sanctus, tu ſolus Dominus, tu ſolus altiſſimus, Jeſu Chriſte. cum ſancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

ADeſto ſupplicationibus noſtris miſericors Deus, & viam famulorum tuorum in ſalutis tuæ proſperitate diſpone, ut inter omnes hujus

vitæ

vitæ varietates & casus, tuo semper protegantur beneficentissimo & promto auxilio, per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

DIrigere, & sanctificare, & regere dignare, Domine Sancte pater omnipotens æterne Deus, corda & corpora nostra in lege tua, & operibus mandatorum tuorum, ut hic & in æternum, te auxiliante semper sani corpore, salvi animo simus, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

ACtiones nostras quæsumus Domine aspirando præveni, & adjuvando prosequere, ut in omnibus nostris actionibus susceptis, continuatis, & in tefinitis, sacrosanctum nomen tuum glorificemus, & tandem tua benignitate gaudiis perfruamur æternis, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

OMnipotens Deus, qui promisisti te auditurum preces eorum qui

qui in nomine filii tui postulant: aures tuas clementer precibus nostris accommoda, & præsta, ut quæ pro voluntate tua fideliter à te petimus efficaciter consequamur, ad nostram necessitatem sublevandam, & gloriam tuam promovendam per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

G R A T I Æ.

Ante cibum.

NOs miseri homines & egeni, pro cibis quos nobis ad corporis subsidium benignè es largitus, tibi Deus omnipotens, Pater cœlestis, gratias reverenter agimus; simul obsecrantes, ut iis sobriè, modestè atque gratè utamur. Insuper petimus, ut cibum angelorum, verum panem cœlestem, verbum Dei æternum Dominum nostrum Jesum Christum, nobis impertiaris; utque illo mens nostra pascatur, & per carnem & sanguinem ejus foveamur, alamur, & corroboremur. Amen.

Post cibum.

OMnipotens & misericors Deus, qui donis tuis nos exsatiasti, effice ut quicquid per nos fieri aut prætermitti velis, diligenter observemus, mandata tua universa, promto atque fideli obsequio obeuntes, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Antiph. *Domine salvum fac regem.*

Resp. *Et exaudi nos, quo die invocaverimus te.*

II.

DEus in cujus manu sunt corda regum, qui es humilium consolator, fidelium fortitudo, protector omnium in te sperantium; da regi nostro *Carolo* populoque Christiano, ut te regem regum, & dominantium Dominum, agnoscant semper & venerentur; & post hanc vitam regni tui æterni fiant participes; per Jesum

Christum

Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

III.

DEus à quo derivatur omnis munificentia & bonitas, debitas tibi gratias agimus, quod felicis memoriæ Regem *Henricum* ejus nominis octavum, ad Eccleſiam hanc fundandam animaveris: & rogamus pro ſummâ tuâ miſericordiâ, ut cum nos hoc tanto beneficio adjuti, ad laudem tui nominis profecerimus, una cum omnibus qui jam in Domino dormierunt, beatam reſurrectionem,& æternæ felicitatis præmia conſequamur; per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

1 O Gentes omnes undique
Laudate Dominum;
Illum laudate populi,
Per orbis ambitum.

2 Nam ingens eſt Hominibus
Illius Bonitas,
Et in æterna ſecula
Jehovæ veritas.

3 Sit laus Trin-uni Domino,
Honor, & gloria,
Ab univerſo populo
Per cuncta ſecula.

LIBER

LIBER PSALMORUM.

PSAL. I.

BEatus vir ille, qui nec ambulavit in conſilio impiorum, nec in via peccatorum ſtetit, nec in conſeſſu irriſorum ſedit.

2. Sed in lege Domini voluntas ejus, inque lege ejus meditabitur die ac nocte.

3. Erit hic veluti arbor plantata ſecùs rivos aquarum, quæ fructum ſuum ſuo reddit tempore, cujus folium non defluit; & quodcunque ediderit proſpere cadet.

4. Non ſic impii, ſed tanquam quiſquiliæ, quas diſpellit ventus.

5. Idcirco non ſurgent impii in judicio, neque peccatores in cœtu juſtorum.

6. Quoniam novit Dominus viam juſtorum; via autem impiorum peribit.

Psal. 2.

QUare cum tumultu Gentes concurrunt, & populi inane meditantur?

2. Concursant reges terræ, & principes unà consultant, adversus Dominum & adversus Christum ejus.

3. Rumpamus vincula eorum, & lora eorum à nobis abjiciamus.

4. Qui sedet in cœlis ridet, Dominus subsannabit eos.

5. Tum loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo terrebit eos.

6. Ego vero constitui regem meum super Sion montem meum sanctum.

7. Recensebo decretum, Dominus dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodie genui te.

8. Postula à me, daboque Gentes ut sint hæreditas tua, & terminos terræ ut sint possessio tua.

9. Sceptro ferreo confringes eos, veluti vasa figulina comminues eos.

10. Nunc ergo sapite, ô reges, erudimini judices terræ.

11. Ser-

11. Servite Domino in timore, & exultate cum tremore.

12. Osculamini Filium, ne irascatur & pereatis à via, cùm repentè exarserit furor ejus: beati omnes qui sperant in eo.

Psal. 3.

Oda seu carmen Davidis, quum fugeret metu Absalom filii sui.

QUam multi sunt, ô Domine, hostes mei? quàm multi qui adversus me insurgunt?

2. Multi dicunt animæ meæ, Nulla est isti salus in Deo. Sela.

3. At tu Domine clypeus es pro me, gloria mea, quique caput meum extollis.

4. Voce mea ad Dominum clamabo, & respondebit mihi de monte sancto suo. Sela.

5. Ego jacui & dormivi, atq; evigilavi, quoniam Dominus me sustulcit.

6. Non metuo à decem millibus populi, qui circumquaque me obsident.

7. Exurge Domine, ſerva me.

8. Deus meus, quoniam percuſſiſti omnes hoſtes meos in maxillam, dentes impiorum contriviſti.

9. Domini eſt ſalus, ſuper populum tuum benedictio tua. Sela.

Pſal. 4.

Carmen Davidis, præfecto cantorum ad inſtrumenta muſica.

O Deus juſtitia mea, qui me exaudis ad te clamantem, & in anguſtiis conſtitutum in latitudinem educis, miſerere mei, & exaudi orationem meam.

2. O viri, quouſque gloriam meam ad ignominiam? quouſque diligetis vanitatem, & quæretis mendacium? Sela.

3. Et ſcitote, quod Dominus ſelegerit ſibi bonum, Dominus exaudiet quum clamavero ad eum.

4. Contremiſcite, & ne peccetis, cogitate in corde veſtro, in cubili veſtro, & ſilete. Sela.

5. Sacrificate ſacrificia juſtitiæ, & ſperate

ſperate in Domino.

6. Multi dicunt, Quis det bona videre? leva ſignum ſuper nos, nempe lucem vultus tui, ô Domine.

7. Dediſti lætitiam in corde meo, â tempore quo frumentum eorum atque muſtum eorum aucta ſunt.

8. In pace ſimul jacebo & dormiam, quoniam tu Domine ſolus es, qui me in tuto collocas.

5. *Carmen Davidis lyricum præfecto cantorum.*

AUſculta verbis meis, ô Domine, murmur meum intellige.

2. Attende vocem clamoris mei, rex meus & Deus meus, quoniam ad te orabo.

3. O Domine, mane audies vocem meam, quia mane accommodabo me tibi, & ſpeculabor.

4. Quoniam tu non es Deus cui placeat impietas, non habitabit tecum malitia.

5. Non conſiſtent coram oculis tuis inſani; tu odiſti omnes qui operantur iniquitatem.

6. Per-

6. Perdes eos qui loquuntur mendacium, virum ſanguinarium & fraudulentum averſatur Dominus.

7. Ego autem fretus multitudine bonitatis tuæ ingrediar domum tuam, adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo.

8. Domine, duc me in juſtitia tua propter adverſarios meos, & muni coram me viam tuam.

9. Quoniam nihil recti eſt in ore ejus, intimum eorum corruptiones, guttur eorum ſepulchrum apertum, lingua ſua blandiuntur.

10 Perage eos reos, ô Deus, cadant à conſiliis ſuis, propter multitudinem ſcelerum ſuorum propelle eos, nam rebelles in te fuerunt.

11. Et lætentur omnes qui te fidunt, perpetuo vocibus lætis perſtrepent, te eos protegente, exultabunt in te qui diligunt nomen tuum.

12. Quoniam tu benedices juſto, ô Domine, veluti lancea cinget eum bona voluntas tua.

6. Carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica in octava.

DOmine, ne in furore tuo me arguas, neque in æstu tuo me castiges.

2. Miserere mei, Domine, quoniam debilis sum: sana me, Domine, quoniam contremefacta sunt ossa mea.

3. Sed & anima mea territa est vehementer, & tu, Domine, quousque?

4. Redi Domine, eripe animam meam, propter bonitatem tuam serva me.

5. Quoniam non est memoria tui in morte: in sepulchro quis te celebret?

6. Defatigatus sum in gemitu meo, fluctuare facio tota nocte lectum meum, lachrymâ meâ grabbâtum meum liquefacio.

7. Corrosa est facies mea præ indignatione, atque vetusta facta est propter omnes hostes meos.

8. Discedite à me quotquot operamini iniquitatem: quoniam Dominus

exaudivit vocem fletus mei.

9. Audivit Dominus ſupplicationem meam, Dominus orationem meam ſuſcepit.

10. Pudefient igitur & conſternabuntur valde cuncti hoſtes mei, vertentur & ſubito pudefient.

7. *Arcanum Davidis, quod cecinit Domino de negotiis Chus filii Jemini.*

DOmine Deus meus, in te confiſus ſum, ſerva me ab omnibus qui me perſequuntur, & eripe me.

2. Ne corripiat iſte tanquam leo animam meam, dilaceret nemine eripiente.

3. Domine Deus meus, ſi iſtud commiſi, ſi eſt perverſitas in manibus meis:

4. Si ei, qui mihi pacis fœdere junctus fuit, malum rependi, immo ſi deſtitui infeſtantem me abſque cauſa;

5. Perſequatur hoſtis animam meam, & aſſequatur, conculcet in terram vitam meam, & deducat gloriam meam in pulverem. Sela.

6. Exur-

6. Exurge, Domine, in furore tuo, exaltare in commotionibus hostium meorum, & excitare ad me judicio quod præcepisti.

7. Et cœtus populorum te circunstet, hujusque rei gratiâ in altum revertere.

8. Dominus judicet populos; me quoque judica, ô Domine, secundum justitiam meam, & integritatem meam quæ est in me.

9. Cesset quæso malitia impiorum, justumque dirige, explorator cordium & renum, ô Deus juste.

10. Clypeus meus in Deo est, servatore eorum qui candido sunt pectore.

11. Deus judex justus est, & Deus commovetur indignatione per singulos dies.

12. Si non conversus fuerit, sed expolierit gladium suum, arcum suum tetenderit, & instruxerit eum;

13. Et paraverit sibi jacula lethifera, sagittas suas ardentes fabricatus fuerit:

14. En parturiet vanitatem: nam con-

concepit molestiam, & pariet mendacium.

15. Foveam excîdit & effodit eam: & incidit in foveam quam fecit.

16. Ærumna quam mihi intendit, recidet in caput ejus, & violentia ejus in verticem ipsius recumbet.

17. Celebrabo Dominum secundum justitiam ejus,& canam nomini Domini altissimi.

8. *Carmen* D*avidis de torcularibus, præfecto cantorum.*

DOmine Dominus noster, quàm magnificum est nomen tuum in universa terra, ut des laudem tuam supra cœlos!

2. Ex ore infantium & lactentium fundâsti robur propter inimicos tuos, ut retundas hostem, & sese vindicantem.

3. Equidem suspiciam cœlos tuos, opus digitorum tuorum, lunam & stellas, quas tu præparasti.

4. Ecquid est homo mortalis, ut memo iam ejus habeas? & filius hominis

hominis, ut eum inviſas ?

5. Paululum ſiquidem eſt, quo Deo inferiorem illum feciſti; tantâ eum gloriâ & decore cinxiſti.

6. Dominum eum operum, quæ manus tuæ paraverunt, conſtituiſti, cuncta ejus pedibus ſubdidiſti;

7. Greges & armenta univerſa, etiam feras ſilveſtres :

8. Volucres quæ in aëre, & piſces qui in mari verſantur, & quicquid per maris itinera tranſit.

9. Domine Dominus noſter, quàm magnificum eſt nomen tuum in univerſa terra !

9. *Carmen Davidis ad erudiendum puellarum chorum, præfecto cantorum.*

CElebrabo Dominum in toto corde meo, omnia admiranda opera tua narrabo.

2. Lætabor & exultabo in te, canam nomini tuo, ô Supreme.

3. Dum agentur hoſtes mei retrorſum, impingent, & à facie tua peribunt.

4. Quoniam tu judicium meum & litem meam judicaſti, ſediſti pro tribunali, judex juſte.

5. Increpuiſti Gentes, perdidiſti impium, nomen eorum aboleviſti in ſempiternum.

6. Vaſtitates, ô hoſtis, in univerſum finem habent: urbes excidiſti, periit memoria eorum cum ipſis.

7. At Dominus perpetuo regnat, paravit tribunal ſuum ad judicium:

8. Et is judicabit orbem in juſtitia, & populis ex æquitate jus dicet.

9. Aſylum erit Dominus oppreſſo, aſylum inquam temporibus afflictis.

10. Te nitentur qui noverunt nomen tuum: non enim deſeris, ô Domine, eos qui te ſtudioſè quærunt.

11. Canite Domino qui habitat in Sion, annuntiate in populis conſilia ejus.

12. Quoniam requirens ſanguines memor eorum erit, neque obliviſcitur clamoris afflictorum.

13. Miſerere mei, Domine, reſpice afflictionem meam, quam ab iis qui me

me odio habent perfero;attolle me de portis mortis:

14. Ut narrem omnes laudes tuas in portis, filiæ Sion; exultabo in salute tua.

15. Defixæ sunt Gentes in fovea quam parârunt, reti quod absconderunt irretitus est pes eorum.

16. Notus factus est Dominus judicium faciens: in opere manuum suarum irretitus est impius. Higaion: Sela.

17. Relabentur impii ad inferos, omnes gentes quæ obliviscuntur Dei.

18. Neque enim perpetuò oblivioni dabitur inops, neque vana semper erit expectatio afflictorum.

19. Exurge,Domine, ne prævaleat mortalis, judicentur Gentes in conspectu tuo.

20. Præfice illis magistrum,ô Domine, discant Gentes se mortales esse. Sela.

10. *Secundum Hebræos hic incipit decimus Psalmus.*

CUr tam procul abſiſtis, ô Domine? cur abſcondis te tempore quo affligimur?

2. In inſolentia impii ardet afflictus: comprehendantur in ſceleratis conſiliis quæ cogitant.

3. Quoniam laudat impium pro deſiderio animi ſui, avarum beatum dicit, blaſphemat Dominum.

4. Impius in altitudine naſi ſui nil penſi habet, in omnibus ſceleratis cogitationibus ſuis non eſt Deus.

5. Inſtituta ejus cruciatum afferunt, idque omni tempore: altè ſublata ſunt è conſpectu ejus judicia tua, in omnes adverſarios ſuos efflat.

6. Dicit corde ſuo, Non nutabo; quia per ſecula ero abſque incommodo.

7. Os ejus perjurio, dolis, & uſura ſcatet, ſub lingua ejus afflictio & vanitas.

8. Sedet in atriis inſidians, clam trucidat

cidat innocentem, oculi ejus ad inopum turbam intenti ſunt.

9. Inſidiatur in occulto, quemadmodum leo in luſtro ſuo; inſidias ſtruit, ut corripiat afflictum, afflictum inquam corripiat, dum in rete ſuum pertraxerit.

10. Conteritur, opprimitur, ac cadit viribus ejus miſerorum turba.

11. Dixit in corde ſuo, Deus oblitus eſt, avertit faciem ſuam ne unquam videat.

12. Exurge, ô Domine Deus, attolle manum tuam, afflictorum ne obliviſcaris.

13. Cur enim impius blaſphemaret Deum, diceretque in corde ſuo, te non requiſiturum?

14. At vidiſti, etenim tu afflictionem & indignationem intueris, ut des manibus tuis: tibi miſerorum turba ſe committit, qui pupillo ſoles eſſe adjutor.

15. Contere brachium impii, malumque cum impietate ejus inquires, nec invenies.

16. Do-

16. Dominus rex in ſempiternum & ultrà, Gentes de terra ejus interierunt.

17. Vota pauperum audiviſti, Domine; tu diriges cor eorum, auris tua illos, attendet.

18. Ut vindices pupillum & attritum: ne ultrà mortalis prognatus è terra graſſetur.

11. *Davidis carmen, præfecto cantorum.*

IN Domino ſperavi: quomodo dicitis animæ meæ, devola è monte veſtro, ceu volucris?

2. Nam ecce impii tetenderunt arcum, aptârunt ſagittas ſuas ad nervum, ut integros corde in caligine jaculentur.

3. Quoniam retia fracta ſunt, juſtus quid fecit?

4. Dominus in ſacroſancta regia ſua, Domini ſolium in cœlis eſt, oculi ejus inſpiciunt, palpebræ ejus filios hominum explorant.

5. Do-

5. Dominus probat juſtum: impium autem & violentiæ amantem odit animus ejus.

6. Pluet ſuper impios laqueos, ignem & ſulphur, ventum tempeſtuoſum ardentem: hæc ſors calicis illorum.

7. Quoniam juſtus Dominus juſtitias diligit, rectum vultu ſuo intuetur.

12. *Carmen Davidis præfecto cantorum ad octavam.*

SErva, Domine, quoniam deeſt beneficus, quia veraces ac fideles inter mortales deſierunt.

2. Vana loquuntur quiſque cum proximo ſuo, labio blando, & corde duplici ac diverſo loquuntur.

3. Excindet Dominus omnia labia falſo blandiloqua, linguam grandiloquam.

4. Qui dicunt, Linguis noſtris perrumpemus: labia noſtra nobiſcum ſunt; quis Dominus noſter?

5. Propter vaſtitatem afflictorum, propter

propter gemitum inopum nunc exurgam, dicit Dominus, ſalutique reſtituam, & reſpirare eum faciam.

6. Eloquia Domini eloquia munda, ut argentum excoctum in catîno terreo ſepties depuratum.

7. Tu, Domine, ſerva illos, cuſtodi hunc à generatione iſta in ſempiternum.

8. Circumquaque enim oberrant impii, quum evehuntur qui inter homines perditiſſimi ſunt.

13. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

QUouſque obliviſcêris mei, ô Domine, num perpetuò? quouſque faciem tuam à me abſcondes?

2. Quouſque volutabo conſilia in animo meo, laborem quotidiè in corde meo? quouſque ſuperior me erit hoſtis meus?

3. Reſpice, reſponde mihi, Domine Deus meus, illumina oculos meos, ne in morte obdormiam.

4. Ne

4. Ne dicat hostis meus, Prævalui ei: ne gestiant qui me infestant, si nutavero.

5. At ego tuâ bonitate nitor, hinc exultat cor meum tua salute: cantabo Domino, quoniam rependit mihi.

14. *Davidis, præfecto cantorum.*

DIxit stolidus in corde suo, non est Deus; corrupta & abominanda studia sectantur, nemo est qui quod bonum sit faciat.

2. Dominus è cœlis super filios hominum prospexit, ut videret num esset qui aut saperet, aut studiosus Dei esset.

3. Sed cuncti defecerant, omnes pariter corrupti erant, nullus erat qui quod bonum est faceret, ne unus quidem.

4. An non cognoverunt? omnes facinorosi dévorant populum meum ac si panem vorarent, Dominum non invocant.

5. Illic pavore consternabuntur: nam

nam Deus eſt in natione juſtorum.

6. Conſilium afflicti pudefacitis, quòd Dominus ſit ſpes ejus.

7. O utinam è Sion ſalus contingat Iſraeli, ut Dominus reducat captivitatem populi ſui, ut lætetur Jacob, gaudeatque Iſrael.

15. *Carmen Davidis.*

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? quis in monte tuo ſancto requieſcet?

2. Qui ambulat integer, & quod juſtum eſt operatur, quique in corde ſuo veritatem loquitur.

3. Non obtrectat linguâ ſuâ, nec malefacit proximo ſuo, nec ſuſtinet probro indignè affici vicinum ſuum.

4. Contemptus eſt in oculis ejus reprobus; eos autem qui Dominum timent, honorat: quodque juraverit, etiam ſi id damnoſum ſibi fuerit, non mutat.

4. Pecuniam ſuam non exponit ad fœnus, munus adverſus innocentem nullum

nullum accipit: qui his rebus studuerit, is in æternum nunquam nutabit.

16. *Insigne aureolum Davidis.*

SErva me, Deus, quoniam in te speravi.

2. Dixisti, ô anima mea, Domino, Dominus meus es tu, bonum meum nihil ad te.

3. Sanctis qui in terra sunt, & præclaris, iis toto animo delector.

4. Multiplicent sanè idola sua, cupidè sectentur alienum, ego tamen non libabo libamina eorum quæ sunt de sanguine, neque assumam nomina eorum in labia mea.

5. Dominus est portio partis meæ, & calicis mei, tu sortem meam sustines.

6. Funiculi mensorii ceciderunt mihi in amœnis locis, quin insignis mihi hæreditas obvênit.

7. Laudabo Dominum qui mihi consuluit, sed & renes mei me noctu erudiunt.

8. Pro-

8. Propono mihi Dominum perpetuò, à dextris enim mihi eſt, ne nutem.

9. Propterea gaudebit cor meum, & exultabit lingua mea : quin & caro mea in tuto quieſcet.

10. Neque enim deſeres animam meam apud ſepulchrum, neque permittes ut beneficus tuus videat foveam.

11. Oſtendes mihi ſemitam vitæ, ſatietas gaudiorum in conſpectu tuo eſt, jucunditates in dextra tua perpetuò.

17. *Precatio Davidis.*

AUdi, Domine, juſtitiam, attende clamorem meum, auſculta precationi meæ de labiis minimè doloſis prodeunti.

2. Prodeat à conſpectu tuo judicium meum, oculi tui quæ recta ſunt expendant.

3. Exploraſti cor meum, inviſiſti nocte, excoxiſti me, nihil deprehendiſti : cogitationes meæ os meum non ſunt tranſgreſſæ.

4. E-

4. Ego in humanis negotiis propter verbum labiorum tuorum cavi ſemitas graſſatoris.

5. Firma greſſus meos in orbitis tuis, ne pedes mei nutent.

6. Ego te invoco, nam ſoles mihi annuere, ô Deus: præbe aurem tuam mihi, exaudi ſermonem meum.

7. Inſigniter oſtende mihi bonitatem tuam, tu qui ſervas dextera tua ſperantes in te ab iis qui inſurgunt.

8. Cuſtodi me ut oculi pupillam, ſub umbra alarum tuarum me abſconde:

9. Ab impiis qui me devaſtare ſolent, ab hoſtibus meis qui animam meam circumvallant.

10. Pinguedine ſuâ concluſerunt, ore ſuo faſtuoſa loquuntur.

11. Modo itinera noſtra obſident, oculos ſuos intendunt, ut tendant in terra.

12. Ut leo eſt qui prædæ inhiat, & ſicut leunculus qui in luſtro latitat.

13. Surge, Domine, anteverte illum, deiice illum, libera animam me-

am

am ab impio, qui gladius tuus eſt.

14. A mortalibus iſtis, qui manus tua ſunt, ô Domine, à mortalibus huic ſeculo addictis, qui partem ſuam in hac vita expetunt; & de tuo penu imples ventrem eorum, ut ſatis habeant filii eorum, ſitque quod nepotibus ſuis relinquant.

15. At ego in juſtitia contemplabor faciem tuam, ſatiabor quum evigilavero ſpecie tuâ.

18. *Carmen præfecto cantorum, ſervi Domini, Davidis, qui loquutus eſt Domino verba carminis hujus, eo die quo liberavit eum Dominus de manu cunctorum inimicorum ejus, de manu Saulis. Et dixit.*

EX intimis viſceribus diligam te, Domine, robur meum.

2. Dominus petra mea, propugnaculum meum, & ereptor meus.

3. Deus meus rupes mea, illo nitar, clypeus meus & cornu ſalutis meæ, arx mea.

4. Do-

4. Dominum laude dignum invocabo, & ab inimicis meis ſervabor.

5. Circumdederant me funes mortis, & torrentes quidam hominum perditorum terruerant me.

6. Circumcinxerāt me funes inferorum, laquei mortis anteverterant me.

7. Dum itaque angebar, invocabam Dominum, & ad Deum meum clamabam, & exaudivit de templo ſuo vocem meam, ut primùm clamor meus ad aures ejus pervénit.

8. Commovebatur ac contremiſcebat terra, fundamenta montium concutiebantur & conquaſſabantur, quoniam ipſe iraſcebatur.

9. Aſcendebat fumus è naribus ipſius, & vorans ignis ex ore ejus, ita ut de eo carbones incenderentur.

10. Flectebat cœlos atque deſcendebat, ſub pedibus ejus caligo.

11. Vehebatur ſuper Cherub, ac volabat, latus ſuper alas venti.

12. Circumquaque juxta ſe tenebras poſuerat latibulo ſuo inſtar tabernaculorum, aquas atratas, denſiſſimas nubes.

13. De fulgore qui coram eo erat, nubes ejus pertransierant, grando & carbones igniti.

14. Tonabat è cœlis Dominus, & Altissimus edebat vocem suam, grandinem atque carbones ignitos.

15. Sagittas suas ejaculabatur, disjiciebatque eos: & fulgura multa, quibus consternatos eos reddidit.

16. Tum apparebant profundissima aquarum receptacula, retegebantur orbis fundamenta ab increpatione tua, Domine, à respiratione flatus nasi tui.

17. E sublimi demissa manu arripiebat me, atque ex aquis vehementibus extrahebat.

18. Eripiebat me ab hostibus potentibus, de osoribus meis qui me superiores erant.

19. Qui me tempore calamitatis meæ præverterant: at Dominus fuit mihi fulcrum.

20 Educebat me in locum spatiosum; eripiebat me, favebat enim mihi.

21. Rependebat mihi Dominus juxta

juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum mihi retribuebat.

22. Observaveram enim vias Domini, neque impiè à Deo meo defeceram.

23. Coram me enim cuncta ejus instituta teneo, & mores ejus à me non abjicio.

24. Integrè & candidè versor coram illo, & servo me nequid pravi designem.

25. Rependit itaque mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum quæ fuit coram oculis ejus.

26. Qui bonitati studet ei benignè facis: & erga virum simpliciter integrum, integrum te exhibes.

* 27. Cum candido candidè agis: cum eo verò qui pravus & incurvus incedit, tu quoque perversè incedes.

28. Etenim populum afflictum tu servas, & oculos sublimes deprimis.

29. Quoniam tu illuminas lucernam meam, Dominus Deus meus te-

nebras meas illuſtrat.

30. Quoniam in te militares cuneos perrumpo, & in Deo meo murum tranſilio.

31. Via Dei integra eſt, eloquium Domini repurgatum: ſcutum eſt omnium in ſe ſperantium.

32. Quis enim Deus præter Dominum? aut quis eſt petra præter Deum noſtrum?

33. Deus eſt qui me inſtruit heroicâ virtute, & viam meam expeditam facit.

34. Pedes meos pares facit pedibus cervarum, & in editis meis me collocat.

35. Inſtruit manus meas ad pugnam: datque ut arcum chalybeum brachiis meis confringam.

36. Tu protendis mihi clypeum ſalutis tuæ, dextera tua ſuffulcit me & ex manſuetudine tua auguſtum me reddis.

37. Dilátas paſſum meum ſubtus me, ne vertebræ meæ vacillent.

38. Perſequebar inimicos meos, & aſſe-

affequebar eos: nec revertebar donec eos internecioni darem.

39. Concîdo eos quo minùs furgere poffint, cadantque fubtus pedes meos.

40. Inftruis me ad bellum virtute heroicâ, profternis fub me quotquot contra me infurgunt.

41. Efficis ut terga vertant mihi hoftes mei, & ut perdam ofores meos.

42. Clamabant, nec erat fervator: ad Dominum, nec refpondit eis.

43. Contundo eos ut pulverem ante ventum, ut lutum platearum eos comminuo.

44. Tu eripis me de contentionibus populi, & conftituis me caput Gentium: populus quem non novi fervit mihi.

45. Mox ut auribus percipiebant, obfequebantur mihi, filii exteri mendaciter fe mihi fubjiciebant.

46. Alienigenæ marcefcebant, pavebantque in penetralibus fuis.

47. Vivat Dominus, & laudetur qui eft petra mea, altus vehatur Deus falutis meæ.

48. Deus

48. Deus eſt qui donat ut ulciſcar me, & ſubjicit mihi populos.

49. Qui educit me ex hoſtibus meis: tu, ô Domine, in ſublime ducis me ab his qui contra me inſurgunt, ab eo viro qui mihi vim & injuriam intentat, eripis me.

50. Hanc ob cauſam celebrabo te in Gentibus, ô Domine, & nomini tuo canam.

51. Propter magnitudinem ſalutis qua regem tuum ditas, & beneficiis proſequeris Chriſtum tuum Davidem, & ſemen ejus in perpetuum.

19. *Carmen Davidis præfecto cantorum.*

Cœli enarrant gloriam Dei: & extenſio opus manuum ejus annuntiat.

2. Dies diei ſuccedens eloquitur ſermonem, & nox nocti indicat ſcientiam.

3. Non eſt illis ſermo, non verba, neque auditur vox eorum.

4. In

4. In omnem tamen terram exivit regula eorum, & in fines orbis terræ verba eorum: soli posuit tentorium in eis.

5. Et is velut sponsus ex umbraculo suo prodit, lætus velut heros quispiam ad decurrendam viam.

6. Ab extremo cœlorum egressus ejus, recursus ejus usque ad extrema eorum, nec est qui se ab æstu illius abscondat.

7. Lex Domini integra est, convertens animam: testimonium Domini verum, imperitis sapientiam suppeditans.

8. Decreta Domini recta sunt, cor exhilarantia: præceptum Domini repurgatum, illuminans oculos.

9. Timor Domini mundus, perstans perpetuò: judicia Domini vera, simulque justa.

10. Magis expetibilia, quàm sit aurum vel præstantissimum atque plurimum, & dulciora melle & favo stillantibus.

11. Etiam servus tuus perspicuè

illis admonetur; in illorum obſervantia multa merces eſt.

12. Errores quis animadvertat? ab occultis meis repurga me.

13. Quin & flagitia averte à ſervo tuo, ne dominentur mihi: tum integer ero, & innocens à quovis grandiori ſcelere.

14. Sint verba oris mei, & meditatio cordis mei grata in conſpectu tuo, ô Domine, petra mea & vindex meus.

29. Carmen Davidis præfecto cantorum.

EXaudiat te Dominus, quum in anguſtia fueris, in tuto collocet te nomen Dei Jacob.

2. E ſanctuario ſuo auxilium tibi ferat, atque è Sion te ſuffulciat.

3. Memor ſit omnium munerum tuorum, & holocauſtum tuum pingue æſtimet. Sela.

4. Det tibi juxta cor tuum, & omne conſilium tuum perficiat.

5. Ova-

5. Ovabimus in ſalute tua, & in nomine Dei noſtri ſigna triumphantes erigemus: perficiet enim Dominus omnes petitiones tuas.

6. Nunc agnoſco quòd Dominus unctum ſuum ſervârit, quodque exaudierit eum de cœlis ex ſanctuario ſuo virtute ſalvifica dexteræ ſuæ.

7. Hi in curribus, illi in equis fidant, nos autem nominis Domini Dei noſtri mentionem faciemus.

8. Illi ſuccubuerunt & corruerunt: nos autem perſtitimus & corroborati ſumus.

9. Dominus ſervabit regem: quo die invocaverimus, nos exaudiet.

21. *Carmen Davidis præfecto cantorum.*

DOmine, in virtute tuâ lætabitur rex, & in ſalutari tuo quàm impendio geſtiet.

2. Deſiderium cordis ſui dediſti ei, & quæ precatus eſt labiis ſuis, non negaſti. Sela.

3. Nam benedictionibus optimis prævenisti meum, imposuisti capiti ejus coronam auream.

4. Vitam petiit abs te, & dedisti illi longitudinem dierum in seculum & ultrà.

5. Magna est gloria ejus propter salutem quam ei contulisti, honorem & splendorem posuisti super eum.

6. Quoniam posuisti eum ut omni genere bonorum perpetuò affluat, exhilarâsti eum gaudio vultus tui.

7. Nam rex fidit Domino, & in bonitate Altissimi non nutabit.

8. Offendit manus tua omnes hostes tuos, dextera tua offendit omnes qui te odio habuerunt.

9. Velut accensum fornacem reddidisti eos in tempore iræ tuæ, Dominus in ira sua devoravit eos, & ignis consumpsit eos.

10. Fructum eorum è terra perdidisti, & semen eorum de filiis hominum.

1 . Quoniam moliti sunt adversus te malum, cogitârunt scelus quod

per-

perficere non poterant.

12. Posuisti enim illos humerum, & nervo tuo in faciem eorum collimâsti.

13. Evehere Domine virtute tuâ, canemus & celebrabimus potentiam tuam.

22. *Præfecto cantorum carmen Davidis de cerva matutina.*

DEus meus, Deus meus, cur deseruisti me, ut longè abes à salute mea, à verbis rugitus mei?

2. Deus meus, invoco per diem, & non respondes, per noctem, nec est silentium mihi.

3. Et tu sanctus sessor laudum Israelis.

4. In te speraverunt patres nostri, speraverunt, & liberasti eos.

5. Ad te clamaverunt, & liberati sunt, te fidebant, neque pudefacti sunt.

6. Ego autem vermis sum, & non vir, opprobrium hominum, & contemptus à populo. 7. Qui-

7. Quicunque me aſpiciunt ſubſannant me, diſtendunt labia, movent caput, dicentes,

8. Retulit omnia ad Dominum, eripiat eum, liberet eum quoniam déamat eum.

9. At tu is es qui me ex utero extraxiſti, in te fiſus ſum pendens adhuc ab uberibus matris meæ.

10. In te conjectus ſum à partu, ab utero matris meæ Deus meus es tu.

11. Ne ſubducas te longius à me, quoniam afflictio adeſt, nec eſt qui adjuvet.

12. Tauri multi circumdederunt me, prævalidi ex Baſan undique cinxerunt me.

13. Aperuerunt contra me os ſuum, ſicunt leo rapiens & rugiens.

14. Effuſus ſum velut aqua, diſſociantur omnia oſſa mea, factumque eſt cor meum ſicut cera, liquefactum intra viſ era mea.

1 . Exaruit ut teſta virtus mea, lingua mea adhæreſcit faucibus meis, &

in

in pulverem mortis redegisti me.

16. Nam circumdederunt me canes, cœtus malorum cinxit me, ceu leo manus meas & pedes meos.

17. Numerarem ossa mea, hi verò cum voluptate intuentur & aspiciunt.

18. Partiti sunt sibi vestimenta mea, & de veste mea sortiti sunt.

19. Sed tu, ô Domine, ne sis procul; ô virtus mea, ut me adjuves propera.

20. Eripe à gladio animam meam, de manu canis unicam meam.

21. Serva me ab ore leonis, & à cornibus unicornium eripe me.

22. Narrabo nomen tuum fratribus meis, in media congregatione laudabo te.

23. Qui timetis Dominum laudate eum, omne semen Jacob celebrate eum, metuite eum omne semen Israelis.

24. Quia non despexit nec aversatus est afflictionem pauperis, neque avertit ab eo faciem suam, sed quum clamaret ad eum audivit.

25. De

25. De te eſt laus mea in concione magna, vota mea coram timentibus ipſum perſolvam.

26. Comedent humiles, & ſatiabuntur, laudabunt Dominum qui quærunt eum, vivet cor veſtrum in ſeculum.

27. Memores erunt & convertentur ad Dominum omnes fines terræ, proſternent ſe ante faciem tuam omnes familiæ Gentium.

28. Quia Domini eſt regnum, & ipſe gentibus dominatur.

29. Comedent & adorabunt omnes pingues terræ, coram eo genua flectent omnes qui in pulverem deſcendunt, quia animam ſuam non in vita ſervavit.

30. Poſteritas ſerviet ei, ac cenſebitur Domino ad nationem.

31. Venient & annuntiabunt populo naſcituro juſtitiam ejus quam præſtitit.

23. *Carmen Davidis.*

DOminus paſtor meus eſt, non egebo.

2. In paſcuis herbidis accubare me facit, & ad aquas tranquillas me minat.

3. Animam meam revocat, ducit me in orbitis juſtitiæ propter nomen ſuum.

4. Etiamſi eundum mihi ſit per vallem umbræ mortalis, nihil mali timebo: nam tu mecum es, virga tua & pedum tuum ipſa me conſolantur.

5. Inſtrues coram me menſam è regione hoſtium meorum, unguento caput meum delibutum reddes, & calix meus erit exuberans.

6. Sed & bonitas & benignitas tua proſequetur me cunctis diebus vitæ meæ, & habitabo in domo Domini longiſſimis diebus.

24. *Car-*

24. *Carmen Davidis.*

DOmini eſt terra ipſa, & quicquid ea continet: orbis & qui eum inhabitant.

2. Ipſe enim ſuper maria fundavit eam, & ſuper flumina præparavit eam.

3. Quis conſcendet montem Domini? aut quis in loco ſanctuarii ejus conſiſtet?

4. Qui innocentes habet manus, & cor repurgatum, qui animum ſuum ad vanitatem non extulit, inque fraudem non jurat.

5. Is accipiet benedictionem à Domino, & juſtitiam à Deo ſervatore ſuo.

6. Hæc natio eſt eorum qui eum inquirunt, Jacob ſunt qui quærunt faciem tuam. Sela.

7. Tollite, ô portæ, capita veſtra, attollimini fores ſempiternæ, & ingredietur Rex ille glorioſus.

8. Quis eſt ille Rex, ille glorioſus?

Do-

Dominus fortis & heros, Dominus virtute bellica insignis.

9. Tollite, ô portæ, capita vestra, attollimini fores sempiternæ, & ingredietur Rex ille gloriosus.

10. Quis est ille Rex, ille gloriosus? Dominus exercituum, is Rex est ille gloriosus. Sela.

25. *Davidis.*

AD te, ô Domine, animum meum attollo.

2. Deus meus, in te spero, ne pudefiam, ne lætentur de me inimici mei.

3. Quin & non pudefient quicunque te expectant, pudefient autem hi qui prævaricantur abs re.

4. Vias tuas notas mihi fac, ô Domine, & assuefacito me semitis tuis.

5. Duc me in veritate tua, & assuefac me: quoniam tu Deus servator meus es, te expecto tota die.

6. Memor sis miserationum tuarum, ô Domine, & bonitatis tuæ, quoniam

quoniam à ſeculo ſunt.

7. Peccatorum adoleſcentiæ meæ ac ſcelerum meorum ne ſis memor, memor autem mei ſis juxta benignitatem tuam, propter bonitatem tuam, ô Domine.

8. Bonus & rectus eſt Dominus, propterea docebit peccatores in via.

9. Diriget manſuetos in judicio, & aſſuefaciet manſuetos viæ ſuæ.

10. Cunctæ viæ Domini benignitas ſunt & veritas, iis qui fœdus & teſtimonia ejus obſervant.

11. Propter nomen tuum, ô Domine, propitius ſis iniquitati meæ, multa enim eſt.

12. Quicunque timet Dominum, hunc diriget in via quam eliget.

13. Animus ejus in bonis morabitur, & ſemen ejus hæreditariò poſſidebit terram.

14. Secretum Domini timentibus ipſum, & fœdus ſuum illis notum faciet.

15. Oculi mei perpetuo ad Dominum: ille enim explicat è reti pedes meos.

16. Re-

16. Respice in me, & miserere mei, nam unicus, & afflictus sum.

17. Angustiæ cordis mei latissimæ factæ sunt, ex angustiis meis educito me.

18. Aspice afflictionem & molestiam meam, & aufer omnia peccata mea.

19. Considera hostes meos: nam multi sunt, & violento odio odiunt me.

20. Custodi animam meam & libera me: ne pudefiam, quandoquidem spem in te colloco.

21. Integritas & æquitas custodiant me, quia te expecto.

22. Redime, ô Deus, Israelem ex omnibus afflictionibus suis.

26. *Davidis.*

JUdica me, Domine, quoniam innocenter ambulavi: & Domino confisus non nutabo.

2. Explora me, Domine, & tenta me, excoque renes meos & cor meum.

3. Nam

3. Nam bonitas tua mihi ob oculos eſt, & ambulo in veritate tua.

4. Non ſedeo cum hominibus vanis, & ad fucatos non ingredior.

5. Cœtum malorum odi, & cum impiis non ſedebo.

6. Lavabo in innocentia manus meas, & circundabo altare tuum, Domine.

7. Ut edam vocem laudis, & enarrem omnia mirabilia tua.

8. Domine, dilexi habitationem domus tuæ, & locum tabernaculi gloriæ tuæ.

9. Ne colligas cum peccatoribus animam meam, & vitam meam cum ſanguinariis.

10. In quorum manibus ſcelus præmeditatum eſt, & dextera eorum plena eſt corruptorio munere.

11. At ego innocenter ambulo; redime me & beneficus mihi eſto.

12. Pes meus in recto conſtat: in cœtibus laudabo Dominum.

27. *Davidis.*

DOminus lux mea, & ſalus mea, à quonam timerem?

2. Dominus robur vitæ meæ, à quo expaveſcerem?

3. Dum aciem inſtruerent adverſum me mali, ut devorarent carnem meam hoſtes mei atque inimici mei, ipſi impegerunt & corruerunt.

4. Si obſideant me caſtra, non timebit cor meum: ſi ingruerit adverſum me prælium, hac re nitar.

5. Unum quiddam poſtulavi à Domino, idque requiram, nempe ut habitem in æde Domini cunctis diebus vitæ meæ, ut videam amœnitatem Domini, & luſtrem templum ejus.

6. Quoniam abſcondet me in tabernaculo ſuo, in die adverſitatis: occulet me in abdito tentorii ſui, in rupem extollet me.

7. Et nunc extollet caput meum ſuper hoſtes meos qui circum me ſunt, & ſacrificabo in tentorio ejus ſacri-

ſacrificia cum jubilo, canam, & hymnnm dicam Domino.

8. Audi, ô Domine, vocem meam qua te invoco: beneficus eſto mihi & exaudi me.

9. Tibi dixit cor meum,

10. O vultus mei, quærite Dominum: faciem tuam, Domine, placare conabor.

11. Ne abſcondas ergo faciem tuam à me, neque averſeris in ira ſervum tuum: tu es auxilium meum, ne derelinquas me, neque deſeras me, Deus ſervator meus.

12. Nam ubi pater meus & mater mea deſtituunt me, Dominus colligit me.

13. Doce me, Domine, viam tuam, & ducito me in ſemita recta, propter eos qui mihi inſidiantur.

14. Ne permittas me libidini eorum qui mihi infeſti ſunt: conſtiterunt enim contra me teſtes mendaces, & qui efflant injuriam.

15. Si non crediSiſſem me viſurum cum voluptate bonum Domini in terra viventium.

16. Ex-

16. Expecta Dominum, forte sit & roboretur cor tuum, & expecta Dominum.

28. *Davidis.*

AD te, Domine, ô petra mea clamo, ne obsurdescas: ne si fortè obmutescas, similis reddar his qui in foveam descendunt.

2. Exaudi vocem deprecationum mearum dum clamo ad te, dum attollo manus meas ad adytum sanctuarii tui.

3. Ne me reputes inter impios, & inter eos qui patrant iniquitatem: qui cum proximis suis pacificè quidem loquuntur, sed malum meditantur cordibus suis.

4. Da illis juxta opus suum, & secundum malitiam studiorum suorum, secundum opus manuum eorum redde illis talionem dignam illis.

5. Quoniam non adverterunt animum operationibus Domini, neque ad facturam manuum ejus, diruet eos, & non extruet eos.

6. Lau-

6. Laudandus Dominus, quoniam exaudivit deprecationem meam.

7. Dominus robur meum, & clypeus meus, in ipſo ſperavit cor meum, & adjutus ſum: hinc geſtit cor meum, & cantico meo eum celebro.

8. Dominus robur eſt illorum, & robur ſalutum uncti ſui ipſe eſt.

9. Serva populum tuum, & benedic hæreditati tuæ: paſce eos & evehe illos in ſempiternum.

29. *Carmen Davidis.*

TRibuite Domino qui virtute præſtatis, tribuite Domino gloriam & robur.

2. Tribuite nomini Domini gloriam, adorate Dominum in decore ſancto.

3. Vox Domini ſuper aquas, Deus glorioſus tonat, Dominus ſuper aquas multas.

4. Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia.

5. Vox Domini confringit cedros, confringit inquam Dominus cedros Libani.

6. Et

6. Et subsilire facit eas sicut vitulum, Libanum quoque & Sirion sicut filium unicornium.

7. Vox Domini dissectas flammas ignis ejaculatur.

6. Vox Domini parturire facit desertum, parturire facit Dominus desertum Cades.

9. Vox Domini parturire facit cervas, renúdat silvas: at in templo ejus cuncti gloriam dicunt.

10. Dominus sedet in diluvio, sedetque Dominus rex in æternum.

11. Dominus dat fortitudinem populo suo, Dominus populum suum bonitate & pace prosequitur.

30. *Carmen dedicationis ædis oda Davidis.*

EXaltabo te, ô Domine, quòd me attrivisti, at non passus es ut de me hostes mei gauderent.

2. Domine Deus meus, clamavi ad te, & sanasti me.

3. O Domine, revocasti ab inferis

animam meam, reſtituiſti me quò minus in foveam deſcenderem.

4. Canite Domino hymnum, qui experti eſtis bonitatem ejus: celebrem reddite memoriam ſanctitatis ejus.

5. Nam momentanea eſt ira ejus, vita vero in beneplacito ejus, ad veſperam accedat fletus licet, ſub auroram tamen redit lætitia.

6. Equidem ego dicebam quum eſſem in felicitate mea, in ſempiternum numquam nutabo.

7. Tu enim, Domine, in benevolentia tua collocaveras robur monti meo: protinus ut abſcondiſti faciem tuam, conturbabar.

8. Hic ad te Dominum clamabam, & ad Dominum meum deprecabar.

9. Quis uſus eſt ſanguinis mei ſi in foveam deſcenderim? num celebrabit te, aut veritatem tuam annunciabit pulvis?

10. Exaudi me, Domine, & beneficus eſto mihi; ô Domine, ſis mihi auxilio.

11. Con-

11. Convertisti mihi planctum meum in chorum, solvisti mihi saccum, & amicivisti me gaudio.

12. Propterea canet tibi quisque gloriam, & non silebit: Dominus Deus meus, in æternum celebrabo te.

31. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

In te, ô Domine, spero, ne unquam sinas me pudefieri, eripe me in tua justitia.

2. Inclina ad me aurem tuam, ilicò libera me: sis mihi rupes firma, domus munita, ut me serves.

3. Nam petra mea & arx mea tu es: ideò propter nomen tuum ducito, & minato me.

4. Educ me è reti quod absconderunt mihi: quoniam tu es robur meum.

5. In manum tuam committo spiritum meum, redemisti enim me, ô Domine Deus verax.

6. Odio habui observantes funes vani-

vanitatis : ego autem in Domino ſperavi.

7. Exultabo & gaudebo de bonitate tua, qui reſpexiſti afflictionem meam, & in anguſtiis animam meam agnoviſti.

8. Nec in manu hoſtis me incluſiſti, ſed ſtatuiſti pedem meum in loco ſpatioſo.

9. Beneficus eſto mihi, Domine, nam anguſtia mihi eſt : corroſus eſt præ indignatione oculus meus, anima, atque venter meus.

10. Detrita eſt præ dolore vita mea, & anni mei præ gemitibus : corruit præ iniquitate robur meum, & oſſa mea contabuerunt.

11. A cunctis hoſtibus meis probrum factus ſum, maximè etiam vicinis meis, familiaribus meis fui horrori, & qui me viderunt foris, à me fugerunt.

12. Oblivioni datus ſum ex corde, ſicut mortuus : factus ſum veluti vas quod perit.

13. Audivi enim crimina mihi à

mul-

multis intendi: formido undique me circumſtetit, dum illi unà contra me conſultarent, & ut caperent animam meam callidè cogitarent.

14. Ego verò in te ſperavi, ô Domine, dixi, Deus meus es tu.

15. In manu tua ſunt tempora mea, libera me de manu inimicorum meorum, & à perſecutoribus meis.

16 Illumina vultum tuum ſuper ſervum tuum, ſalvum me fac per bonitatem tuam.

17. Domine, ne patiaris me pudefieri, quoniam te invoco: pudefiant potiùs impii, & compeſcantur apud inferos.

18. Obmuteſcant labia mendacia, quæ loquuntur veteratoriè, ſuperbè, & contemptim adverſus juſtum.

19. Quam ampla ſunt, quæ metuentibus te, bona poſuiſti, & quæ jam effeciſti coram filiis hominum qui in te ſperant.

20. Abſcondes illos in latibulo faciei tuæ à conſpirationibus cujuſcunque, abſcondes eos in tabernaculo à

contentione linguarum.

21. Laudandus Dominus: nam insigniter bonitatem suam mihi in urbe munita ostendit.

22. Ego cùm præceps fugerem, cogitabam, projectus sub abs te: at tu exaudisti vocem deprecationis meæ, quum ad te clamarem.

23. Diligite Dominum omnes boni ejus: fideles tuetur Dominus, & rependit cumulatè superbe agenti.

24. Estote fortes, roborabit ille cor vestrum, quicunque speratis in Domino.

32. *Erudiens carmen Davidis.*

BEatus is est qui exoneratus est transgressione, & cujus peccatum tectum est.

2. Beatus homo cui Dominus iniquitatem non imputat, nec est in spiritu ejus dolus.

3. Dum quotidiè nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, contabuerunt ossa mea.

4. Nam dies noctésque ingravescebat super me manus tua, versus est succus meus in siccitates æstivas. Sela.

5. At postquam peccatum meum tibi notum feci, & iniquitatem meam non celavi, posteaquam cogitâram, Fatebor contra me transgressionem meam Domino: tu protinùs remisisti iniquitatem peccati mei. Sela.

6. Idcircò orabit ad te quisquis est bonus, in tempore dum invenire licet: equidem inundatio aquarum immanium ad eum non pertinget.

7. Tu latibulum es mihi, idcircò ab afflictione custodies me: jubilis quibus ovare solent elapsi, circumcinges me. Sela.

8. Erudiam te & docebo te viam qua gradiaris, oculo meo tibi consulam.

9. Ne sitis velut equus & mulus, quibus non est intelllectus, quorum maxillas lupato ac freno nisi constringas, tibi non appropinquant.

10. Multi dolores impium, niten-

tem autem Domino beneficentia circumdabit.

11. Gaudete in Domino, & exultate justi: jubilate quotquot estis recto corde.

Psal. 33.

OVate justi in Domino, laus decet rectos.

2. Celebrate Dominum cithara, nablo, decachordo psallite ei.

3. Cantate ei carmen novum, suaviter ludite instrumentis musicis, cum clangore tubæ.

4. Quoniam rectum est verbum Domini, & omne opus ejus firmum.

5. Amat justitiam & judicium, terra bonitate ejus repleta est.

6. Nam verbo Domini cœli facti sunt, & spiritu oris ejus omnis exercitus eorum.

7. Congregat aquas maris ut cumulum, reponit in penetralia abyssos.

8. Timeat igitur Dominum omnis terra, metuant inquam ab eo universi qui habitant orbem.

9. Quia quum ipse dicit, fit: & quùm præcipit, extat.

10. Dominus irritum facit consilium Gentium, & cogitationes Populorum dissipat.

11. Consilium autem Domini in sempiternum perstat, cogitata cordis ejus per omnia secula.

12. Felix ea gens quæ Dominum pro Deo habet, & populus quem ille sibi loco possessionis hæreditariæ elegerit.

13. E cœlis despicit Dominus, intuetur omnes filios hominum.

14. De firmo domicilio habitationis suæ cunctos habitatores terræ speculatur.

15. Ipse omnium corda pariter finxit; propterea intelligit omnia opera eorum.

16. Haud servatur rex, eò quod multum habeat exercitum: heros nequaquam per multam virtutem suam pericula evadit.

17. Res fallax est equus ad præstandam salutem: quamlibet multo

prædit:us robore, neutiquam eripiet.

18. Ecce oculus Domini intendit in eos qui se reverentur, & ad eos qui bonitatem ejus expectant;

19. Ut liberet à morte animas eorum, & alat eos in fame.

20. Animæ igitur nostræ expectent Dominum : ipse enim est auxilium nostrum, & clypeus noster.

21. Nam in ipso gaudebit cor nostrum, eò quod sancto ipsius nomine nitimur.

22. Sit bonitas tua, ô Domine, super nos, quemadmodum abs te pendemus.

34. *Davidis, cum mutaret habitum suum ante Abimelech, quumque eum expelleret, atque is abiret.*

LAudabo Dominum omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

2. In Domino gloriabitur anima mea, audient afflicti, & lætabuntur.

3 Magnificate Dominum mecum, & extollamus unà nomen ejus.

4. Anxiè

4. Anxiè quærebam Dominum, & exaudivit me: ex omnibus pavoribus meis eripuit me.

5. Reſpicient ad illum, & confluent: nec ſuffundentur pudore facies eorum.

6. Afflictus iſte invocavit, & Dominus exaudivit eum, & ex omnibus anguſtiis ejus ſervavit eum.

7. Caſtra figit angelus Domini circum eos qui ipſum timent, & eripit eos.

8. Guſtate, videte quod bonus ſit Dominus: felix ille vir qui ſperat in eum.

9. Reveremini Dominum ſancti ejus, quoniam nihil deeſt his qui eum timent.

10. Leunculi penuriâ & fame laborant: qui autem Dominum inquirunt nullo bono deſtituuntur.

11. Adeſte filii, me audite, timorem Domini docebo vos.

12. Quicunque vitæ cupidus es, & videre dies bonos optas,

13. Obſerva linguam tuam à malo,

& labia tua ne dolum loquantur.

14. Recede à malo, & fac bonum: inquire pacem, & eam consectare.

15. Oculi Domini intenti sunt ad justos, & aures ejus ad eorum preces.

16. Vultus Domini contra eos qui malum faciunt, ut de terra memoriam eorum excindat.

17. Clamant justi, & Dominus exaudit, & ex omnibus angustiis eorum liberat eos.

18. Propè adest Dominus his qui sunt confracto corde, & servat spiritu contritos.

19. Multa mala accidunt justo; ex omnibus tamen liberat illum Dominus.

20. Custodit omnia ossa ejus, ut ne unum ex eis confringatur.

21. At impium perdet malum: & qui justos odio habent, devastabuntur.

22. Redimet Dominus animam servorum suorum, nec devastabuntur omnes qui in eo sperant.

35. *Da-*

35. *Davidis.*

SUscipe, Domine, litem meam, oppugna oppugnantes me.

2. Arripe scutum & lanceam, & consurge ad auxilium meum.

3. Expedi hastam, & prodi obviam persecutoribus meis: dic animæ meæ, Salus tua ego sum.

4. Pudore afficiantur & ignominia qui quærunt animam meam: agantur retrorsum & pudefiant qui mihi malum cogitant.

5. Fiant sicut pulvis ante ventum, & angelus Domini impellat eos.

6. Sit via illorum tenebris & lubricitate obsita, & angelus Domini persequatur eos.

7. Nam immeritò mihi absconderunt foveam retis sui, præter causam foderunt animæ meæ.

8. Eveniat ei calamitas quam non prævidit; & rete ei quod abscondit, capiat eum, cadat in calamitatem.

9. Anima autem mea exultabit in Do-

Domino, in salute ejus lætabitur.

10. Omnia ossa mea dicent, Domine, quis est similis tibi, qui eripis afflictum ab eo qui prævalet ei, afflictum & inopem ab eo qui eum diripit?

11. Surgebant testes violenti, quæ nunquam cogitâram rogabant me.

12. Malum pro bono mihi rependebant, orbitatem animæ meæ.

13. At ego quum ipsi ægrotarent, sacro vestiebar jejunióque affligebam animam meam, & oratio mea in sinum meum vertebatur.

14. Perinde ac si amicus atque frater meus fuisset, sic incessi; uti qui luget matrem pullatus incurvabar.

15. At in claudicatione mea gaudebant & congregabantur, congregabantur inquam contra me claudi, quod minimè putâram: proscindebant me, nec silebant.

16. Cum hypocritis illusionum placentæ, qui frendebant contra me dentibus suis.

17. Domine, quousque aspicies? re-

reduc animam meam à calamitatibus eorum, à leunculis unicam meam.
18. Celebrabo te in cœtu magno, in populo valido laudabo te.
19. Ne gaudeant de me qui immeritò mihi hoſtes ſunt: ne annuant oculis qui me abſque cauſa odiunt.
20. Nam nihil pacificum loquuntur; quin contra eos qui quieti ſunt in terra, verba doloſa excogitant.
21. Diſtendunt contra me os ſuum, dicunt, Hæ hæ, vidit oculus noſter.
22. Vidiſti & tu, Domine, ne diſſimules, ne velis abeſſe procul.
23. Exurge, evigila, ut jus mihi dicas, Deus meus & Dominus meus, ut cauſam meam aſſeras.
24. Jus mihi redde pro juſtitia, ô Domine Deus, & ne patiaris ut de me gaudeant.
25. Ne dicant in corde ſuo, Hæ hæ, pro animi noſtri ſententia nobis ſucceſſit, ne dicant, voravimus eum.
26. Erubeſcant, & ſimul probro afficiantur, qui de malo meo gaudent: pudore & ignominiâ amiciantur, qui magni-

magnifica contra me jactitant.

27. Ovent & gaudeant qui volunt justitiam meam, & dicant, semper magnificetur Dominus, qui vult pacem servi sui.

28. Et lingua mea sedulo resonabit justitiam tuam, quotidiè laudem tuam.

36. *Præfecto Cantorum Davidis servi Dei carmen.*

TEstatur in corde meo scelus impii, nullum esse illi timorem Dei.

2. Nam sibi ipsi blanditur, donec summo odio digna iniquitas ejus evadat.

3. Verba oris sui iniqua sunt & dolosa: doceri renuit ut benè agat.

4. In lecto suo pravitatem excogitat, statuit inde se in viam non bonam, malum non aversatur.

5. Domine in cœlis bonitas tua, & veritas tua ad æthera usque.

6. Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssus magna quòd hominem

nem & jumentum serves, Domine.

7. Quam præclara est, ô Deus, bonitas tua: & filii hominum qui tuæ se fidei, velut umbræ alarum committunt,

8. Inebriabuntur ab ubertate Domus tuæ, & de torrente deliciarum tuarum potum dabis eis.

9. Penes te enim vitæ vena est, in luce tua videbimus lucem.

10. Obtende bonitatem tuam his qui te cognoscunt, & justitiam tuam his qui recto sunt corde.

11. Ne veniat mihi pes superbiæ, & manus impiorum ne commoveat me.

12. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, impulsi sunt nec potuerunt stare.

37. *Davidis.*

NE succenseas ob malos, neque urat te æmulatio ob facientes iniquitatem.

2. Nam veluti fenum subitò deciduntur, ac veluti virens herba marcescent.

3. Tu

3. Tu ſpera in Dominum, & quod bonum eſt facito: inhabita terram, & paſce fidem.

4. Tunc oblectaberis te in Domino, & is dabit tibi petitiones cordis tui.

5. Devolve ſuper Dominum viam tuam, & eo nitere ut ipſe faciat.

6. Et juſtitiam tuam ſeu lumen in apertum producet, & judicia tua ceu meridiem.

7. Sile Domino, & præſtolare eum, ne ſuccenſeas ei viro cui inſtitutum ſuum feliciter ſuccedit dum ſcelus deſignat.

8. Remitte iram, miſſum fac furorem: ne ſuccenſeas ut malefacias.

9. Quoniam malefacientes excindentur: qui verò Dominum præſtolati fuerint, illi terram hæreditario poſſidebunt.

10. Paululùm adhuc, & nuſquam erit impius, quumque adverteris locum ejus, nullus ſupererit.

11. Manſueti interim hæreditariò terram poſſidebunt, & oblectabuntur

tur plurimo rerum ſucceſſu.

12. Molitur impius contra juſtum, frendet contra eum dentibus ſuis.

13. At Dominus ridet illum, quoniam proſpicit advenire diem ejus.

14. Gladium ſtringunt impii, intendunt arcum ſuum, ut afflictum & inopem dejiciant, ut rectè gradientes jugulent.

15. At gladius eorum cor ipſorum tranſverberabit, & arcus eorum confringentur.

16. Præſtat pauxillum quod juſtus habet opibus multis impiorum inſignium.

17. Nam brachia impiorum confringentur: juſtos autem fulcit Dominus.

18. Novit Dominus innocentium quoque tempus, & hæreditas eorum perpetua erit.

19. In adverſo tempore haudquaquam pudefient, & fame invaleſcente ſatiabuntur.

20. Quum impii peribunt, & hoſtes Domini, ut pretioſi agni abſumentur, in fumo abſumentur.

21. Im-

21. Impius æs alienum conflat, nec dissolvit: justus verò beneficus est & dat.

22. Nam benedicti ipsius hæreditariò possidebunt terram, & execrati ejus excindentur.

23. A Domino diriguntur gressus viri, & via ejus grata est ei.

24. Cum ruit, non corruit: Dominus enim suffulcit manum ejus.

25. Juvenis fui, & nunc senui, nec tamen vidi justum desertum, aut posteros ejus mendicantes panem.

26. Quotidiè beneficus est, & mutuum dat, & posteri ejus optimè habent.

27. Recede à malo, & facito quod bonum est, & habita perpetuò.

28. Quia Dominus amat judicium, nec deseret beneficos suos, in sempiternum custodientur, posteri autem impiorum excindentur.

29. Justi hæreditario possidebunt terram, & habitabunt super eam in seculum.

30. Os justi de sapientia differit, & lingua

lingua ejus judicium loquitur.

31. Lex Dei ejus in corde ipsius, idcirco non nutabunt gressus ejus.

32. Impius justum observat, & quærit ut eum occîdat.

33. At Dominus non permittet eum manui illius, nec permittet eum impietatis convinci quùm judicabitur.

34. Expecta Dominum, & viam ejus observa, & exaltabit te, ut hæreditariò terram possideas: quum impii excindentur, tu videbis cum gaudio.

35. Vidi impium violentum, & sese diffundentem instar lauri frondosæ.

36. Et transivi, & ecce non erat: quæsivi eum, & non est inventus.

37. Observa integritatem, & specta id quod rectum est: nam ei viro tandem pax erit.

38. Scelerati autem pariter vastabuntur: & impii tandem excindentur.

39. Salus justorum à Domino, qui & fortitudo eorum est in tempore afflictionis.

40. Adjuvabit illos Dominus, & liberabit

berabit eos, liberabit eos ab impiis, & servabit eos, nam speraverunt in eum.

38. *Carmen Davidis ad commemorandum.*

DOmine, ne in ira tua me arguas, neve castiges me in fervore tuo.
2. Quoniam sagittæ tuæ in me defixæ sunt, & depressa est super me manus tua.
3. Nihil integrum est in carne mea propter indignationem tuam, non est pax ossibus meis propter peccatum meum.
4. Nam iniquitates meæ transcendunt caput meum, ceu grave onus graviores sunt quam sim ferendo.
5. Computruerunt & sanie diffluunt ulcera mea, propter stultitiam meam.
6. Incurvus incedo & depressus admodum, quotidiè atratus obambulo.
7. Quoniam coxendicem meum penitus occupavit fœdum ulcus, nec in-

integri quidquam in carne mea.

8. Jactatus ſum, & nimium attritus, præ fremitu cordis mei rugio.

9. Domine coram te eſt omne deſiderium meum, & ſuſpiria mea te minimè latent.

10. Cor meum palpitat, deſtituit me robur meum, & ipſum oculorum meorum lumen non eſt mecum.

11. Amici mei & ſodales mei ſtant è regione plagæ meæ, & propinqui mei procul conſiſtunt.

12. Laqueos interim tendunt, qui quærunt animam meam, & qui malum mihi inquirunt, loquuntur pravitates, & aſſiduè dolos meditantur.

13. Et ego velut ſurdus nihil audio, ac ceu mutus qui os ſuum non aperit.

14. Similis ſum inquam viro nihil audienti, & non habenti in ore ſuo quod pro ſe reſpondeat.

15. Te enim expecto, Domine, tu reſpondebis, Domine Deus meus.

16. Nam cogitabam, ne de me lætentur, qui ſimul atque nutat pes meus, magnifica jactitant contra me.

17. Quia

17. Quia jam ita comparatus sum, ut claudus vivam,& dolor meus à me nunquam recedat.

18. Quia iniquitatem meam fateor,& ob peccatum meum folicitor.

19. At interim hoftes mei vivunt, & robufti funt, & crefcunt qui me *in*juria odio habent.

20. Et qui maleficium rependunt pro beneficio, adverfantur mihi, propterea quòd bonum fector.

21. Ne deferas me,Domine,Deus meus,ne procul à me abfiftas.

22. Propera ut me adjuves, ô Domine, falus mea.

39. *Præfecto cantorum ipfi Jeduthun carmen Davidis.*

DIcebam, obfervabo vias meas ne peccem lingua mea: cohibebo os meum capiftro, dum coràm fuerit impius.

2. Factus fum diutino filentio mutus, ut ne de bonis quidem rebus loquerer: at interim dolor meus incrudefcebat.

3. In-

3. Incalescebat cor meum intra me, ignis quidam, dum mecum immurmurarem, exardescebat, tandem lingua mea loquutus sum.

4. Indica mihi, Domine, finem meum, & quisnam sit modus dierum meorum, ut sciam quanto tempore mihi in miseriis vivendum sit.

5. Ecce tu constituisti dies meos palmi minoris longitudine: quin ævum meum sic est quasi non sit, præsertim tibi collatum: revera prorsus nihili est homo quivis, quamlibet firmus consistere videatur. Sela.

6 Quin in imagine vadit homo, temerè tumultuatur, congerit, & nescit cui ea congreget.

7. Et nuncquid expecto, Domine? In te certè spes mea recumbit.

8. Ab omnibus sceleribus meis libera me: ne exponas me ludibrio stolidis hominibus.

9. Obmutui, nec aperui os meum: tu enim istud fecisti.

10. Aufer ergo à me flagellum tuum: ab exagitatione manus tuæ

ego exanimatus ſum.

11. Etenim dum tu hominem ob iniquitatem objurgans caſtigas, illico tabeſcere facis, velut tineam, quidquid eſt in eo deſiderabile: quin vanitas eſt omnis homo. Sela.

12. Audi precationem meam, ô Domine, auribus accipe clamorem meum, ad lachrymam meam ne obſurdeſcas: peregrinus enim ſum apud te, inquilinus, quales fuerunt omnes progenitores mei.

13. Deflecte à me, ut me recipiam, priuſquam obeam, & nuſquam ſim.

40. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

QUum diu ſolicitè expectaſſem Dominum, tandem attendit me, exaudivitque clamorem meum.

2. Subduxit me è puteo illo calamitoſo, & denſo luto, in petra erectum me in pedes meos collocavit, greſſus meos corroboravit.

3. Et inſeruit ori meo carmen novum,

vum, laudem Deo nostro.

4. Videbunt id multi,& timebunt, atque sperabunt in Dominum.

5. Felix ille vir, qui Dominum tutelam suam posuerit, nec respexit ad fastuosos,& ad eos qui ad mendacium deflectunt.

6. Plurima patrasti tu,Domine Deus meus: admirandorum facinorum, & consiliorum tuorum erga nos non potest iniri ratio: quæ si enarrare & eloqui coner, plura sunt quàm numerari queant.

7. Victimam & sacrificium cibarium non amas, aures autem perfodisti mihi, holocaustum & hostiam pro peccato non postulâsti.

8. Tum dixi, en ipse adsum: in pagina libri scriptum est de me.

9. Ut faciam quæ tu probas, ô Deus meus: collibuit, & lex tua in medio viscerum meorum.

10. Deprædicavi justitiam tuam in cœtu magno, en labia mea haudquaquam cohibui, nosti tu ipse, ô Domine.

11. Justitiam tuam non occului in medio cordis mei, sed constantiam tuam in promissis & salutem tuam annuntiavi: bonitatem tuam & veritatem tuam ebuccinare concioni frequenti minimè cessavi.

12. Neque tu, ô Domine, continuisti à me miserationes tuas: benignitas tua & veritas tua perpetuò me custodiunt.

13. Quoniam adobruerant me tot mala, ut ea nequirent numerari: occupaverant me iniquitates meæ, ut non potuerim ea videre: plura fuerunt quàm pili capitis mei: inde destituit me cor meum.

14. Libeat tibi, ô Domine, ut liberes me: ô Domine, propera ut me adjuves.

15. Pudefiant & afficiantur opprobrio pariter qui quærunt animam meam ut extinguant eam: retrò agantur & pateant ignominiæ, quicunque malo meo delectantur.

16. Vastentur pro eo quòd me pudefacere conabantur, qui dicunt mihi Hehæ, hehæ.

17. Læ-

17. Lætentur & gaudeant in te quicunque te quærunt, & dicant perpetuo, magnificetur Dominus, qui amant salutem tuam.

18. Ego autem afflictus sum & inops, Dominus cogitat pro me, auxilium meum & liberator meus tu es, Deus meus ne moram feceris.

41. *Præfecto cantorum oda Davidis.*

BEatus est qui prudenter agit cum ægro: dum tempus fuerit adversum, eripiat eum Dominus.

2. Dominus custodiat eum, valetudinem restituat ei, ut secundis adhuc rebus fruatur in terra: nec enim permittes eum libidini inimicorum ejus.

3. Dominus fulciat eum in lecto ægritudinis decumbentem, totum stratum ejus commutabis in infirmitate ejus.

4. Hinc ego quoque dico, beneficus esto mihi, ô Domine, sana animam meam: nam adversum te peccavi.

5. Inimici mei male precabantur mihi dicentes, quando tandem morietur, & interibit nomen ejus?

6. Cumque quiſpiam ex eis veniret me inviſurus, vanum loquebatur, corde ſibi prava colligebat, egreſſus foras ea eloquebatur.

7. Inter ſe oſores mei contra me pariter muſſabant, adverſum me malum cogitabant, nempe,

8. Perfudit iſtum grave aliquod ſcelus: & iſte decumbens haudquaquam poſthac ſurget.

9. Quin & is quocum mihi arctiſſima fuit familiaritas, cui fidebam, quique cibo meo victitabat, ſublato pede, velut calce, me petebat.

10. Tu ergo, Domine, beneficus ſis mihi, & erige me, ut illis rependam.

11. In hoc cognovi favere te mihi, quod hoſtis meus de me non jubilat.

12. Quodque ſum incolumis: ſuſfulcies porro me, atque ſtatues coram te in ſempiternum.

13. Collaudetur Dominus Deus Iſraelis, à ſeculo uſque in ſeculum. Amen, & Amen.

42. *Præfecto cantorum, erudiens carmen filiorum Corah.*

UT cerva mugit ad torrentes aquarum, ſic anima mea mugit ad te, ô Deus.

2. Sitit anima mea Deum, Deum vivum: quando demùm veniam, ut appaream in conſpectu Dei?

3. Fuit mihi lachryma mea pro cibo dies noctéſque, dum mihi dicerent quotidiè, ubinam eſt Deus tuus?

4. Animam meam effundo, ſimul atque recordor qualiter in ſumma illos ovantes & collaudantes, feſtivantem ſcilicet ac celebrem cœtum, ad domum Dei deducebam.

5. Quid dejecta es, ô anima mea, & intra me tumultuaris? ſpera tantum in Deum, quia adhuc pro ſalute redditâ, coram conſpectu ejus gratias agam.

6. Deus meus, dejicit ſe anima mea intra me, propterea quod tui recordor in terra trans Jordanem, atque

ab Hermonim monte pusillo.

7. Abyssus abyssum advocat, ad vocem cataractarum tuarum, cuncti fluctus tui, & procellæ tuæ super me transierunt.

8. Interdiù præcepit Dominus benignitati suæ, & nocte canticum ejus mecum, oratio ad Deum vivum.

9. Dicam Deo petræ meæ, quare oblivisceris mei? cur hoste opprimente atratus ingredior?

10. Perinde est ac si adigerent gladium in ossa mea, dùm hostes mei contumeliis me afficiunt, dicuntque ad me quotidiè, ubi est Deus tuus?

11. Quid dejecta es, ô anima mea, & cur sic intra me tumultuaris? spera tantum in Deum: quia adhuc celebrabo eum pro salute ante conspectum meum reddita, & quod Deum meum se esse ostendit.

Psal. 43.

JUdica me, Deus, & suscipe causam meam à gente parum pia, à viro doloso & pravo eripe me.

2. Nam

2. Nam tu, Deus meus, es robur meum, quare depulisti me? quare pullatus ingredior, inimico obterente?

3. Mitte lucem tuam,& veritatem tuam, hæc deducant me, ad montem sanctum tuum me introducant, atque ad habitacula tua.

4. Ut ingrediar ad aram Dei, ad Deum, qui est gaudium, & exultatio mea, & celebrem te cithara, Deus, Deus meus.

5. Quid dejecta es, ô anima mea, & cur tumultuaris intra me? spera in Deum, quoniam adhuc celebrabo eum de salute qua faciem meam exhilarabit, Deumque se meum declarabit.

44. *Carmen erudiens filiorum Corah præfecto Cantorum.*

AUribus nostris audivimus, ô Deus, patres nostri commemoraverunt nobis, opera illa quæ temporibus illorum operatus es, retróque temporibus.

2. Tu manu tua Gentes expulisti, & eos p'antasti: afflixisti populos, nos autem germinare fecisti.

3. Nec enim gladio suo terram occupârunt, nec ipsorum brachio salus eorum parta est: sed dextera tua, & brachio tuo, & luce vultus tui, quia illos amabas.

4. Tu ipse Rex meus es, ô Deus, tu dispone salutes ipsi Jacob.

5. Per te infestos nobis excutiemus, per nomen tuum conculcabimus eos qui in nos insurgunt.

6. Non enim sperabo in arcu meo, & gladius meus minimè me servabit.

7. Sed tu servas nos ab adversariis nostris, & pudefacis eos qui nos odio prosequuntur.

8. In Deo gloriamur quotidiè, & nomen tuum in sempiternum celebramus. Sela.

9. At tu depulisti nos, & ignominia affecisti, nec inter copias nostras unà e rederis.

10. Vertis nos in fugam coram hoste: & qui odio nos prosequuntur,

tur, auferunt ſibi prædam.

11. Poſuiſti nos velut oves cibo ſelectos, & inter Gentes illas nos diſperſiſti.

12. Vendidiſti populum tuum nullis opibus, nec auxiſti pretia eorum in licitando.

13. Exponis nos probro vicinis noſtris, illuſioni & ludibrio his qui circum nos habitant.

14. Facis ut fabula ſimus Gentibus, & ſanna populis.

15. Quotidiè ignominia mea coram me eſt, & pudor obtegit faciem meam;

16. Propter vocem exprobrantis, & convitiantis, & propter inimicum, & ulciſcendi avidum.

17. Hæc omnia eveniunt nobis, attamen nequaquam tui obliviſcimur, nec perfidi ſumus in fœdere tuo.

18. Non deflexit retro cor noſtrum, nec declinaverunt à ſemitis tuis greſſus noſtri;

19. Quum attereres nos in loco draconum, atque umbrâ mortali nos obtegeres.

20. Si

20. Si obliviſceremur nominis Dei noſtri, & expanderemus animas noſtras ad Deum alienum:

21. Annon Deus hoc inquireret? ipſe enim novit abſcondita cordis.

22. Sed propter te occidimur quotidiè, æſtimamur ceu grex mactationi deſtinatus.

23. Evigila, quare obdormis, Domine? evigila inquam, ne depellas perpetuò.

24. Quare abſcondis faciem tuam? cur afflictionis noſtræ, & oppreſſionis noſtræ obliviſceris?

25. Quoniam dejecta eſt ad pulverem anima noſtra, terræ adhæret venter noſter.

6. Conſurge, adjuva nos, & redime nos propter bonitatem tuam.

45. *Carmen amatorium erudiens, filiorum Corah, præfecto cantorum, de liliis.*

ERuctat cor meum boni quippiam, dedico ego opera mea regi: lingua mea ceu ſtylus eſt ſcribæ expediti.

2. Pe-

2. Perelegans es præ cunctis mortalibus, effusa est gratia in labia tua, eò quod Deus te sempiternis ornavit beneficiis.

3. Cinge, ô heros, gladio tuo femur tuum, decore tuo & magnificentia tua.

4. Et in magnificentia tua prosperè inequita super verbum veritatis, mansuetudinis & justitiæ, docebitque te tunc dextera tua admiranda.

5. Sagittæ tuæ præacutæ; cor hostium regis penetrabunt, populi sub te cadent.

6. Solium tuum in sempiternum & perpetuò stabit, ô Deus: sceptrum regni tui est sceptrum æquitatis.

7. Amas justitiam, impietatem odis, propterea quod te Deus, Deus tuus unxit oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

8. Myrrham, aloën, & cassiam redolent omnia vestimenta tua, è palatiis eburneis deprompta, ut te exhilarent.

9. Fe-

9. Filiæ regum inter nobiles tuas: astat conjux ad dexteram tuam ornata auro ex Ophir optimo.

10. Audi filia, & vide, inclina aurem tuam, obliviscere populi tui, & domus patris tui.

11. Et concupiscet rex formam tuam: quia ipse est Dominus tuus, ipsum adorabis.

12. Filia quoque Tyri cum munere, & quique opulentiores populi faciem tuam precabuntur.

13. Omnis gloria filiæ regis intus est, indumentum ejus ex auro intexto.

14. In vestibus acu pictis adducetur regi, virgines pedisequæ ejus, sodales ejus unà tibi adducentur.

15. Adducentur inquam cum gaudio & lætitia, & venient in palatium regis.

16. In locum patrum tuorum succedent tibi filii, quos principes in omni terrâ constitues.

17. Memorabo nomen tuum per omnia secula, propterea celebrabunt te populi in sempiternum & perpetuo.

46. *Præfecto canticrum, carmen filiorum Corah ad Almoth.*

DEus nobis suffugium & robur est, premente adversitate auxilium præsentissimum.

2. Propterea nihil timebimus, etiamsi loco moveatur terra, & nutent montes siti in medio mari.

3. Infremant & limum egerant undæ ejus, contremiscant montes in elevatione ejus. Sela.

4. Rivi tamen fluminis exhilarabunt civitatem Dei, sacrarium tabernaculorum Altissimi.

5. Deus est in medio ejus, ideo minime nutabit, opem illi feret Deus ante auroram.

6. Tumultuentur Gentes, motus concitent regna, & tellus dato fragore defluat.

7. Dominus tamen exercituum à nobis stat, arx sublimis est nobis Deus Jacob. Sela.

8. Huc agite, & contemplamini opera

opera Domini, quasnam solitudines
fecerit in terra.

9. Facit cessare bella ad fines usque
terræ, confringit arcus, detruncat ha-
stas, igni currus exurit.

10. Remittite, & agnoscite quòd
ego sum Deus excelsus in Gentibus,
excelsus in terra.

11. Dominus exercituum nobis-
cum, arx sublimis nobis Deus Jacob.
Sela.

47. *Carmen filiorum Corah, præfecto cantorum.*

OMnes populi plaudite manibus,
jubilate Deo voce ovante.

2. Excelsus enim est Dominus, tre-
mendus, rex magnus super omnem
terram.

3. Subjicit populos nobis, & natio-
nes sub pedes nostros.

4. Selegit nobis hæreditatem no-
stram, præstantiam Jacob quam dili-
git. Sela.

5. Ascendit Deus cum jubilo, Do-
minus

minus cum sonitu buccinarum.

6. Psallite Deo, psallite: psallite Regi nostro, psallite.

7. Quoniam rex universæ terræ Deus, psallite eruditè.

8. Regnat Deus super Gentes, Deus sedet in solio suo sancto.

9. Munifici populorum adjunguntur populo Dei Abrahæ: quoniam diis protectoribus terræ longè superior est.

48. *Canticum, Psalmus filiorum Corah.*

MAgnus Dominus & laudatus plurimùm, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

2. Mons Sion, in cujus Aquilonari latere urbs magni Regis est, elegans est regio, & gaudium universæ terræ.

3. Deus in palatiis ejus agnitus est, quod sit suis arx sublimis.

4. Nam ecce reges convenerant, transierant unà.

5. Quùm vidissent, sic obstupuerunt,

runt, perterriti ſunt, & in præceps acti ſunt.

6. Sic corripuit eos illic trepidatio & dolor, ut parturientem.

7. Quomodo ventus Orientalis confringere ſolet marinas naves.

8. Quemadmodum audivimus, ita vidimus, in civitate Domini exercituum, in civitate Dei noſtri, Deus illam formavit in ſeculum. Sela.

9. Animo concipiebamus, ô Deus, bonitatem tuam in medio templi tui.

10. Uti nomen tuum, ô Deus, ita & laus tua pertingit uſque ad fines terræ, nam juſtitia dextera tua abundat.

11. Gaudet mons Sion, & exultant filiæ Juda propter judicia tua.

12. Circumite Sion, cingite eam, numerate turres ejus.

13. Adhibete animum ad propugnaculum ejus, videte ut ſint celſa palatia ejus, ut enarretis generationi poſteræ.

14. Nam hic eſt Deus, Deus noſter eſt in ſempiternum, & perpetuo

tuo, ipſe diriget nos ad mortem uſque.

49. *Carmen filiorum Corah præfecto cantorum.*

AUdite hoc omnes populi, auſcultate his omnes qui orbem inhabitatis.

2. Tam plebei quàm dignitate aliqua pollentes, una dives cum paupere.

3. Os meum ſapientiam loquetur: & meditatio cordis mei prudentiam.

4. Accommodabo ad parabolam aurem meam, exponam adhibita cithara ænigma meum.

5. Cur timeam in adverſo tempore, cur iniquitas calcaneorum meorum circundaret me?

6. Ex illis qui nituntur opulentia ſua, & in multitudine divitiarum ſuarum gloriantur,

7. Nemo fratrem ſuum ulla ratione redimere poteſt, neque Deo pretium redemptionis ejus perſolvere.

8. Nimii

8. Nimii ſiquidem pretii eſt redimi à morte animas illorum, ut ævo vivant perpetuo,

9. Et vitam in ſempiternum proferant ſepulchrum nunquam viſuri.

10. Equidem videre eſt ut ſapientes æquè moriantur ac ſtulti, & ſtupidi intereant, & opes ſuas aliis relinquant.

11. Sepulchrum domus eorum in perpetuum, & habitacula eorum per ſecula, nomina ſua vocârunt in terris.

12. At homo in pretio non diu permanet, ſimilis erit pecudibus quæ prorſus intereunt.

13. Hoc illorum inſtitutum planè ſtultitia illorum eſt: & tamen poſteri eorum quod illi dictant approbant. Sela.

14. Ut greges apud inferos collocabuntur, mors paſcet eos, manè recti in eos dominabuntur: forma eorum inveteraſcet, fovea eſt eorum domicilium.

15. At Deus animam meam de poteſtate inferorum liberabit: nam ſuſcepit me. Sela.

16. Ni-

16. Nihil metuas quum ditatus fuerit quispiam, aut quum gloriam domus suæ auxerit.

17. Haud enim sumet omnia secum quum morietur, neque gloria ejus eum comitabitur.

18. Quoniam animam suam in vita sua beatam dicet, & quum benefeceris ei celebrabunt te.

19. Concedent isti ad nationem patrum suorum, & nunquam luce fruentur.

20. At homo quum sit pretiosus & nobilis, non expendit: similis ergo erit jumentis quæ prorsus intereunt.

50. *Carmen ipsi Asaph.*

DEus judicum Dominus loquutus est, & convocavit terram ob ortu solis usque ad occasum ejus.

2. De Sion consummatæ pulchritudinis Deus illustris emicabit.

3. Veniet Deus noster, neque dissimulabit, ignis vorax ante ipsum præcedet, circa eum undique turbo vehemens.

4. Advocabit cœlum desuper & terram, ut judicio contendat cum populo suo.
5. Congregate mihi bonos meos, & qui mecum inierunt fœdus de sacrificandi ratione.
6. Et annuntiabunt cœli justitiam ejus: nam Deus ipse judex erit. Sela.
7. Audi popule mi, nam loquar; ô Israel, nam te contestabor: ego sum Deus, Deus tuus.
8. Non reprehendam te sacrificiorum tuorum causa: holocausta enim tua jugiter sunt coram me.
9. Non est ut accipiam de domo tua juvencum, nec de caulis tuis hircos.
10. Meæ siquidem sunt omnes feræ silvarum, pecudes in mille montibus.
11. Novi cunctas in montibus volucres, penes me sunt animantes agrestes.
12. Si esuriero, non est ut tibi indicem: quùm meus sit orbis, & quidquid ille continet.

13. Num

13. Num comesturus sum carnem taurorum,& sanguinem hircorum bibiturus?

14. Sacrifica Deo laudem, & persolve Altissimo vota tua.

15. Premente adversitate, invoca me: & quum te eripio, gloriam meam celebra.

16. Impio autem dicit Deus,quid tibi vis quòd commemoras ceremonias meas? cur ore tuo fœdus meum jactas?

17. Quum odio habeas disciplinam, & verba mea post te abjicias?

18. Si furem usquam videris, eo oblectaris, & cum adulteris est pars tua.

19. Os tuum addixisti malo, & lingua tua dolum concinnat.

20. Sedes, & contra fratrem tuum loqueris, filium matris tuo probro afficis.

21. Hæc fecisti,quúmque ego dissimulo,fingis me planè tui similem esse: disceptabo itaque tecum, & ordine proponam ante oculos tuos.

22. Istuc

22. Istuc quæso intelligite, qui obliti estis Dei: ne quum rapiam, non sit qui eripiat.

23. Qui laudem sacrificat, is me glorificat: & hæc est via per quam ostendam ei salutem Dei.

51. *Carmen Davidis præfecto cantorum quum ad eum venisset Nathan propheta, posteaquam ingressus fuerat ad Bath-sabam.*

MIserere mei, Deus, pro bonitate tua, pro ingenti misericordia tua dele scelera mea.

2. Lava me plurimùm ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me.

3. Nam transgressiones meas agnosco, & peccatum meum assiduè mihi obversatur.

4. In te, in solum te peccavi, & malum hoc in oculis tuis admisi: propterea verè justus agnoscêris in verbis tuis, & purus quum judicaveris.

5. En ego in iniquitate formatus sum,

ſum,& in peccato concepit me mater mea.

6. Ecce veritatem diligis in intimis, & in abſtruſo ſapientiam mihi manifeſtam facis.

7. Expia me hyſſopo, & mundus ero: lava me, & nive ero candidior.

8. Fac ut audiam lætitiam & gaudium, exultent oſſa quæ tu contriviſti.

9. Abſconde faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

10. Cor mundum crea mihi, Deus, & ſpiritum firmum intra me innova.

11. Ne abjicias me à facie tua, nec ſpiritum tuum ſanctum à me auferas.

12. Reſtitue mihi lætitiam ſalutaris tui: & ſpiritu principali fulci me.

13. Docebo tranſgreſſores vias tuas, & peccatores ad te convertentur.

14. Libera me de ſanguinibus, Deus, Deus ſalutis meæ, tunc lingua mea reſonabit cum ovatione juſtitiam tuam.

15. Aperi, Domine, labia mea, ut os meum laudem tuam prædicet.

16. Nam hostiis non delectaris, alioqui eas obtulissem: holocaustum non vis.

17. Sacrificia Deo spiritus confractus: cor confractum & contritum Deus non despicies.

18. Benignè fac ex benevolentia tua Sioni, ædifica muros Jerusalem.

19. Tunc delectaberis hostiis, sacrificio & holocausto justitiæ: tunc aræ tuæ vitulos imponent.

52. *Præfecto cantorum erudiens carmen Davidis, quùm venisset Doeg Iduмæus ad Saulem, eique nuntiasset atque dixisset, venit David ad domum Abimelech.*

QUid gloriaris in malitia potens? bonitas Dei extat quotidie.

2. Corruptelas cogitat lingua tua, perindè ut novacula exacuata aberrans.

3. Amas nocere potiùs quàm benefa-

nefacere, mentiri potiùs quàm quod justum est loqui. Sela.

4. Amas loqui quæcunque perniciem afferunt, lingua dolosa.

5. Etiam te Deus dissipabit in æternum, tollet te, & abradet te de tabernaculo tuo, ac radicem tuam è terra viventium. Sela.

6. Quod quum videbunt justi, timebunt, deque illo ridebunt.

7. En, dicent, virum qui non posuit Deum robur suum; sed in multitudine divitiarum suarum spem posuit, & roboravit se pravitatibus suis.

8. At ego ero similis oleæ frondosæ in domo Dei, quia spem posui in bonitate Dei in sempiternum & perpetuò.

9. Celebrabo te in seculum, quoniam fecisti: & præstolabor nomen tuum, quoniam ante bonos tuos bonum est.

53. Præfecto cantorum carmen erudiens Davidis de miseria.

DIxit stolidus in corde suo, non est Deus: ob id consceleratam & abominandam designarunt iniquitatem: non est qui quod bonum est faciat.

2. At Deus è cœlo prospexit super filios hominum, ut videret num esset prudens aliquis, & qui Deum quæreret.

3. Cuncti pariter deflexerunt, corrupti sunt: nemo est qui quod bonum est faciat, ne unus quidem.

4. An non cognoverunt operarii iniquitatis, qui populum meum vorant, ut qui panem devorant, & Deum non invocant?

5. Illic pavore consternantur, ubi pavor non est, quia Deus dissipat ossa obsidentis te: pudefecisti eos, quoniam Deus aversatus est illos.

6. O utinam è Sion salus Israeli contingat, ut Deus captivitatem populi

puli ſui finiat, ut lætetur Jacob, gaudeat Iſrael.

54. *Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad inſtrumenta muſica, quum Ziphæi venirent & dicerent Sauli, Annon David apud nos latitat?*

DEus per nomen tuum ſalvum me fac, & virtute tua vindica me.

2. Deus audi precem meam, ſermoni oris mei auſculta.

3. Nam alieni contra me inſurrexerunt, & tyranni quærunt animam meam, non habentes ob oculos Deum. Sela.

4. En Deus adjuvat me, Dominus cum iis adeſt qui me ſuffulciunt.

5. Rependet malum iſtud adverſariis meis; in veritate tua extermina eos.

6. Voluntarium ſacrificium faciam tibi, & celebrabo nomen tuum, Domine; quoniam bonum eſt.

7. Nam ex omni afflictione eripuit me, & in hoſtibus meis optata videbit oculus meus.

55. E-

55. *Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica.*

AUscultа, Deus, precationi meæ, à deprecatione mea ne te subducas.

2. Attende, & responde mihi, querulor in prece mea, & infremo ;

3. Propter vociferationem hostium, propter divexationem impiorum, qui mihi iniquitatem obtrudunt, & in ira mihi adversantur.

4. Propterea cor meum intra me afflictatur, & terrores mortis irruerunt in me.

5. Timor & tremor inciderunt in me, & horror me adobruit.

6. Et dixi, utinam essent mihi alæ tam celeres quàm sunt columbæ : avolarem enim, & quiescerem.

7. Et longè profugerem, commorarer in ipso deserto. Sela.

8. Properarem ut à vento turbinoso & tempestate evaderem.

9. Degluti eos, ô Domine, & finde

de linguas eorum: quoniam vidi violentiam, & lites in ipſa civitate.

10. Hæc illam dies noctéſque in muris ejus circumeunt, intra eam iniquitas & moleſtia.

11. Corruptelæ intra eam, à plateis ejus inpoſtura & dolus nunquam declinant.

12. Neque enim hoſtis erat qui me probro afficiebat, alióqui tuliſſem: neque extulit ſe contra me, qui præ ſe ferebat odium mihi, abſcondiſſem enim me ab illo:

13. Sed tu eras homo æqualis mihi, dux meus, & notus meus.

14. Mutuò enim & ſuaviter ſecreta communicabamus: in domum Dei in cœtu unà ibamus.

15. Derepentè mors ſuper illos irruat, deſcendant vivi ad inferos: nam mala ſunt in habitaculis eorum, in intimis eorum.

16. Ego ad Deum clamabo, & Dominus ſervabit me.

17. Veſpere & manè & meridie precor, & importunus ſum, &

ipſe vocem meam exaudivit.

18. Redemit animam meam à prælio quod mihi intentatur, pacémque donavit; nam plurimi fuerunt mecum.

19. Audiet Deus, & affliget eos qui ſedet ab initio Sela.

20. Nam non eſt ſpes quòd illi mutentur, nec Deum timeant.

21. Injecit ille manum ſuam in eos quibuſcum pacem ſimulaverat, & profanavit fœdus ſuum.

22. Os habet butyro mollius, ſed corde bellum gerit: verba ejus oleo magis lenia, quum ſint ſtricti gladii.

23. Rejice in Dominum ſarcinam tuam, & ipſe te ſuffulciet: non permittet ut juſtus perpetuò labaſcat.

24. Tu interim, ô Deus, detrudes ſanguinarios iſtos, & fraudulentos in puteum interitus: non perducent ad dimidium dies ſuos, ego autem ſpem meam in te collocabo.

56. *Præfecto cantorum de vexatione manipuli alienigenarum: insigne aureolum Davidis, quum eum Philisthini comprehendissent in Gath.*

MIserere mei, Deus, nam me homo ferè absorpsit, quotidiè oppugnans me obtrivit.

2. Absorbent me hostes mei omni tempore, multi namque pugnant contra me, ô Excelse.

3. Quocunque tempore timor me invadit, ego spem meam in te colloco.

4. In Deo laudabo verbum ejus; in Deum speravi, nihil metuo quid mihi caro faciat.

5. Perpetuò verba mea calunmiabantur: omnes cogitationes eorum in hoc erant, ut malum mihi pararent.

6. Concurrunt, speculantur ipsi, & vestigia mea observant, quandoquidem animæ meæ inhiant.

7. Vanitate sperant sese evasuros: at

at Deus est qui in ira populos dejicit.

8. Fugas meas tu numeratas habes, lachrymas meas repone in lagunculam tuam, annon in rationario tuo?

9. Quoties te invoco, hostes mei retrocedunt: in hoc certus fio quòd tu es Deus meus.

10. In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem.

11. In Deum spero, non metuam quid faciat mihi homo.

12. Vota nuncupabo tibi, ô Deus, reddam laudes tibi:

13. Quoniam eripuisti animam meam à morte, annon & pedes meos à lapsu? ut incedam in conspectu Dei in luce viventium.

57. *Præfecto cantorum, ne perdas, insigne aureolum Davidis, quum à Saule fugisset in specum.*

MIserere mei, Deus, miserere mei, quoniam in te confisa est anima mea & in umbra alarum tuarum spero donec transeat corruptela.

2. In-

2. Invocabo Deum excels. Deum qui me perficit.

3. Is è cœlo mittet, & liberabit me opprobrio me absorbente perpetuò, mittet Deus suam bonitatem & fidem suam.

4. Anima mea est in medio leonum, jaceo inter homines qui flammis exurunt, quorum dentes velut lanceæ & sagittæ sunt, & lingua gladius acutus.

5. Extolle te, ô Deus, super cœlos, super omnem terram gloria tua.

6. Rete parârunt gressibus meis, incurvata est anima mea: foderunt ante me foveam, & inciderunt in eam: Sela.

7. Paratum est cor meum, ô Deus, paratum est cor meum: cantabo & psallam.

8. Expergiscere, ô gloria mea, expergiscere nablum & cithara, maturè surgam.

9. Celebrabo te in populis, ô Domine, canam te in nationibus.

10. Quoniam bonitas tua ingens est,

at Deus est qui in ira populos dejicit.

8. Fugas meas tu numeratas habes, lachrymas meas repone in lagunculam tuam, annon in rationario tuo?

9. Quoties te invoco, hostes mei retrocedunt: in hoc certus fio quòd tu es Deus meus.

10. In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem.

11. In Deum spero, non metuam quid faciat mihi homo.

12. Vota nuncupabo tibi, ô Deus, reddam laudes tibi:

13. Quoniam eripuisti animam meam à morte, annon & pedes meos à lapsu? ut incedam in conspectu Dei in luce viventium.

57. *Præfecto cantorum, ne perdas, insigne aureolum Davidis, quum à Saule fugisset in specum.*

MIserere mei, Deus, miserere mei, quoniam in te confisa est anima mea & in umbra alarum tuarum spero donec transeat corruptela.

2. In-

2. Invocabo Deum excelſum, Deum qui me perficit.

3. Is è cœlo mittet, & liberabit me opprobrio me abſorbente perpetuò, mittet Deus ſuam bonitatem & fidem ſuam.

4. Anima mea eſt in medio leonum, jaceo inter homines qui flammis exurunt, quorum dentes velut lanceæ & ſagittæ ſunt, & lingua gladius acutus.

5. Extolle te, ô Deus, ſuper cœlos, ſuper omnem terram gloria tua.

6. Rete parârunt greſſibus meis, incurvata eſt anima mea: fóderunt ante me foveam, & inciderunt in eam: Sela.

7. Paratum eſt cor meum, ô Deus, paratum eſt cor meum: cantabo & pſallam.

8. Expergiſcere, ô gloria mea, expergiſcere nablum & cithara, maturè ſurgam.

9. Celebrabo te in populis, ô Domine, canam te in nationibus.

10. Quoniam bonitas tua ingens eſt,

eſt, ad cœlos uſque pertingit, & fides tua ad æthera uſque.

11. Extolle te, ô Deus, ſuper cœlos, & per omnem terram gloria tua.

58. *Præfecto cantorum, ne perdas, inſigne aureolum Davidis.*

NUm verè, ô manipule, quod juſtum eſt pronunciatis, rectè judicatis mortalibus?

2. Quin potiùs iniquitates in corde concinnatis in terra: violentiam manus veſtræ appendunt.

3. Abalienati ſunt impii iſti ab eo tempore quo vulvâ egreſſi ſunt: errant jam inde ex quo è ventre prodierunt, loquentes mendacium.

4. Virus eſt illis ut virus ſerpentis, ut aſpidis ſurdæ, aurémque ſuam obturantis;

5. Ne cogatur audire vocem incantantium, incantatoris inquam artibus magicis præſtantis.

6. Contere, ô Deus, dentes oris iſtorum, maxillares dentes juvenum

iſtorum

istorum leonum contunde, ô Domine.

7. Liqueant ceu aquæ quæ dilabuntur, ut cui tenso arcu sagittæ diffringuntur.

8. Instar limâcis colliquescentis diffluant, velut abortivum mulieris, quod solem nunquam aspexit.

9. Priusquam spinæ vestræ in rhamnum adolescant, repentè vivos sicut acerrimo furore tollat eos turbo.

10. Lætabitur justus quùm viderit ultionem, pedes suos in sanguine impii lavabit.

11. Et dicet homo, certè justum manet suus fructus, certè est Deus judicans in terra.

59. *Præfecto cantorum, ne perdas, insigne aureolum Davidis, quum misisset Saul ad observandum domum ejus, ut eum occideret.*

ERipe me ab inimicis meis, Deus meus, ab iis qui contra me insurgunt protege me.

2. Eripe

2. Eripe me ab his qui ſcelerate agunt, & à viris ſanguinariis ſerva me.

2. Nam ecce animæ meæ inſidiantur, conſpirant adverſum me feroces: non ob iniquitatem meam, nec ob peccatum meum, ô Domine.

4. Nulla iniquitate mea adducti accurrunt, inſtruxerunt ſeſe: exurge ergo ut mihi ſuccurras, & reſpice.

5. Et tu, ô Domine Deus exercituum, Deus Iſraelis, evigila, ut viſites omnes Gentes, neque miſericordem te exhibeas omnibus ſcelerate prævaricantibus. Sela.

6. Revertuntur ad veſperam, fremunt ut canes, & urbem circuncurſant.

7. Ecce loquuntur ore ſuo, & gladii ſunt in labiis eorum: nam quis audiat?

8. At tu, ô Domine, ridebis eos, cum ſanna cunctas Gentes excipies.

9. Robur illi, at te obſervabo; nam Deus vice arcis ſublimis eſt mihi.

10. Bo-

10. Bonitas tua, ô Deus meus, antevertat me: fac Deus optata in hostibus meis videam.

11. Ne ſubitò interimas illos, ne fortè obliviſcatur populus meus: redde eos vagos in populo tuo, & dejice eos, protector noſter Domine.

12. Propter peccatum oris eorum, & ob ſermonem labiorum ipſorum, in ſuperbia ſua capiantur, ob ſperjurium, & mendacium quod loquuntur.

13. Conſume in furore, conſume ut non ſint, ut ſciant omnes, quod Deus in Jacob, & uſque ad fines terræ dominetur. Sela.

14. Et ad veſperam revertuntur, fremunt ut canes, & urbem circumcurſant.

15. Hi ipſi pro cibo vagabuntur, nec ſatiati cubabunt.

16. Ego autem cantabo fortitudinem tuam, manè ovabo de bonitate tua, quod arx ſublimis mihi fueris, & dum premeret me adverſitas, perfugium.

17. O robur meum, tibi canam, quoniam Deus arx sublimis mihi es, & Deus bonitatis meæ.

60. *Præfecto cantorum super rosa testimonii, insigne aureum Davidis ad docendum, dum bellum gereret contra eam partem Syriæ, quæ Mesopotamia vocatur, & contra Syriæ partem quæ vocata est Zoba: & quum Joab reversus percussisset Edomitarum in Valle salis duodecim millia.*

DEus repuleras nos, disjeceras nos, iratus eras, ac redhibebas rursus te nobis placatum.

2. Concusseras terram, & diruperas eam: cura fracturas ejus, vacillat enim.

3. Dura fecisti experiri populum tuum: potum dedisti nobis vinum lethale.

4. At sustulisti rursus timentibus te signum, ut triumpharent, idque propter veritatem. Sela.

5. Ut eripiantur dilecti tui, serva

dextera

dextera tua, & exaudi me.
6. Deus loquutus eſt in ſanctuario ſuo quòd lætabor, & quòd dividam Sichem, & vallem Succoth dimetiar.
7. Meus eſt Gilead, & meus eſt Manaſſes; Ephraim robur capitis mei, Juda legiſlator meus.
8. Moab lebes ablutionis meæ: ſuper Edom projiciam calceamentum meum, ambi ô Paleſthina amicitiam meam.
9. Quis ducet me in civitatem munitam? quis me uſque in Edom deducet?
10. Annon tu, ô Deus, qui nos repuleras, & tu Deus qui non egrediebaris cum exercitibus noſtris?
11. Fer nobis auxilium in anguſtia, nam hominum auxilium inane eſt.
12. In Deo fortiter faciemus, & ipſe conculcabit hoſtes noſtros.

61. Præ-

61. *Præfecto cantorum ad instrumenta musica, carmen Davidis.*

AUdi, Deus, clamorem meum, orationi meæ ausculta.

2 Ab extremo terræ ad te clamabo, dum cor meum ferè exanimatum est; in rupem altiorem, quàm ut in eam possim conscendere, subduc me.

3. Tu enim es asylum meum, turris prævalida, qua ab hoste servor.

4. Fac habitem in tentorio tuo perpetuò, tutus agam in latibulo alarum tuarum. Sela.

5. Tu enim Deus exaudisti vota mea, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

6. Dies diebus regis adjicies, annos ejus in multa secula produces.

7. Sedebit coram Deo in seculum, bonitatem & veritatem para, quæ eum custodiant.

8. Sic psallam nomini tuo in perpetuum, ut persolvam vota mea per singulos dies.

62. *Præ-*

62. *Præfecto cantorum pro Jedethum, oda Davidis.*

UTique ad Deum ſilens reſpicit anima mea, quia ab ipſo ſalus mea.

2. Utique ipſe eſt petra mea,& ſalus mea, ipſe arx ſublimis mea: ideo non labaſcam admodum graviter.

3. Quouſque inſidias ſtruitis quibuſvis? tandem vos omnes interficiemini, perinde ut paries inclinatus, & maceria impulſa.

4. Utique ne ipſe exaltetur conſultant ut impellatur: diligunt mendacium, ore ſuo benè precantur, corde devovent. Sela.

5. Veruntamen reſpice ad Deum ſilens, ô anima mea: nam ab ipſo pendet ſpes mea.

6. Utique ipſe eſt petra mea, & ſalus mea, arx mea, non nutabo.

7. A Deo pendent ſalus mea & gloria mea; petra fortitudinis meæ, refugium meum in Deo eſt.

8. Col-

8. Collocate ſpem in eum omni tempore, ô populi, effundite ante conſpectum ejus cor veſtrum, Deus refugium nobis. Sela.

9. Veruntamen filii hominum vani ſunt, mendaces filii viri: ſi ſimul ponantur in bilance, ipſa vanitate leviores erunt.

10. Ne collocetis ſpem in injuria & rapina; nolite vos dedere vanitati: opes ſi affluunt, ne cor apponatis.

11. Semel atque iterum loquutus eſt Deus; idque audivi, Deo eſſe robur;

12. Quòd & tibi Domine bonitas adeſt: quodque tu rependis cuique juxta opus ſuum.

93. *Pſalmus Davidis quum eſſet in deſerto Juda.*

DEus, Deus meus tu, ſummo diluculo te quæro: te ſitit anima mea, te concupiſcit caro mea, in hac terra torrida & ſiticuloſa, cui deſunt aquæ.

2. Sic ut te contempler in ſanctuario

ctuario tuo, ut videam virtutem tuam & gloriam tuam.

3. Nam bonitas tua ipsâ vitâ optabilior est, ideò labiis meis te laudabo.

4. Sic benedicam te in vita mea, in nomine tuo attollo manus meas.

5. Tanquam adipe & pinguedine satiabitur anima mea, unde ovabunt labia mea, laudabit os meum.

6. Simul atque tui memor fuero in lecto meo, de te meditatus fuero in vigiliis nocturnis.

7. Tu etenim es qui mihi fers auxilium, & in umbra alarum tuarum ovabo.

8. Tibi adhæsit anima mea: quia dextera tua me suffulcit.

9. Isti verò qui animam meam devastare quærunt, subibunt infima terræ.

10. Adigent eos in aciem gladii, sors vulpibus erunt.

11. Rex autem in Deo lætabitur, gloriabitur quisquis per ipsum juraverit: nam os illorum qui mendacium loquuntur obstruetur.

64. *Præfecto cantorum oda Davidis.*

AUdi Deus vocem meam in querimonia mea, ferva vitam meam ab hoftis formidine.

2. Abfconde me à confilio malorum, & à tumultu operantium iniquitatem.

3. Qui linguam fuam inftar gladii exacuunt, & ceu tenfo arcu amara verba pro fagittis ejaculantur.

4. Ut in abfconditis innocentem feriant; fubitò feriant eum, nec quicquam metuunt.

5. Corroborant fe in re mala, commentantur inter fe de abfcondendis laqueis: dicunt enim, quis videbit eos?

6. Veftigant malitias, perveftigatam veftigationem abfconderunt quifque in intimo, cordeque profundo.

7. At Deus fagitta illos fubitò feriet, quâ plagis afficientur.

8. Profternentque fuper fe linguam fuam: quicunque afpexerint eos ftupefacti faceffent.

9. Vi-

9. Videbunt id cuncti mortales, & narrabunt opus Dei, & opera ejus prudenter expendent.

10. Lætabitur justus in Domino, & se fidei illius committet: & omnes recti corde gloriabuntur.

65. *Præfecto cantorum Psalmus Davidis & canticum.*

TIbi, ô Deus, silentium laus, in Sion tibi persolvetur votum.

2. Tu exaudis precem: hinc omnis caro ad te venit.

3. Ratio iniquitatum superârat nos, tu verò transgressiones nostras expiasti.

4. Beatus quem tu elegeris, quem tibi adhibueris: habitabit enim ille in atriis tuis: satiabitur bonis domus tuæ, & sacris templi tui.

5. Terribilia in justitia respondebas nobis, ô Deus salus nostra, ô asylum omnium finium terræ, quique remoti in mari degunt.

6. Qui montes virtute sua firmat, accinctus potentia.

7. Qui

7. Qui compeſcit ſtrepitum marium, & ſtrepitum undarum eorum, & fremitum populorum.

8. Et timebunt à ſignis tuis, quicunque extremos fines inhabitant: facis ovare exitus matutini & veſpertini temporis.

9. Viſitaſti terram, & irrigaſti eam, ditaſti eam ampliter, rivus Dei aquis exuberat, tu paras eis frumentum, quandoquidem ſic illam inſtruis.

10. Irrigas liras ejus, & quieſcere facis ſulcos ejus: facis eam guttis colliqueſcere, & germen ejus feliciter provenire facis.

11. Coronas annum tuis bonis, & vehicula tua ſtillant pinguedinem.

12. Stillant pinguedine ſpecioſa paſcua deſerti, colléſque exultatione accinguntur.

13. Veſtientur campi gregibus, & valles amicientur frumento, jubilabunt atque canent.

66. *Præ-*

66. *Præfecto cantorum canticum Psalmi.*

JUbilate Deo omnis terra, canite gloriam nomini ejus, reddite gloriam laudi ejus.

2. Dicite Deo, quàm ſuſpiciendus es in operibus tuis! ob amplitudinem virtutis tuæ ſupplices tibi erunt licet falſo hoſtes tui.

3. Te adorabunt omnes habitatores terræ, & pſallent tibi, pſallent nomini tuo. Sela.

4. Huc agite, contemplamini opera Dei, quam ſtupenda ſint ejus conſilia ſuper filios hominum.

5. Mutavit mare in aridam, fecit ut pedibus flumen tranſierint, ibi in eo lætabamur.

6. Virtute ſua ab æterno imperat: oculi ejus Gentes contemplantur, defectores haudquaquam ſeſe exaltabunt. Sela.

7. Prædicate, ô populi, Deum noſtrum, & efficite ut audiatur vox laudis ejus.

8. Hic eſt qui animam noſtram ſervavit in vita, nec permiſit vacillari pedes noſtros.

9. Etiamſi explores nos, ô Deus, & excoquas nos ut argentum excoquitur,

10. Inducas nos in laqueum, catenam ponas in lumbis noſtris,

11. Patiaris ut homines ſuper capita noſtra inequitent, veniamus in ignem & aquam: educis tamen nos in refrigerium.

12. Ingrediar ergo domum tuam cum holocauſtis, vota mea tibi perſolvam.

13. Quæ effecerunt ut aperirem labia mea, & ut loqueretur os meum, quum eſſem in anguſtiis.

14. Holocauſta pinguia offeram tibi cum incenſo arietum, faciam bobus & hircis. Sela.

15. Venite, audite quotquot Deum timetis, narrabo quænam animæ meæ fecerit.

16. Ad ipſum ore meo clamavi, & linguâ meâ exaltatus eſt.

17. Si iniquitatem respexissem in corde meo, non exaudisset me Dominus.

18. Jam autem exaudivit Deus, & vocem precationis meæ attendit.

19. Laudandus Deus, qui nec precem meam repulit, nec bonitatem suam à me subduxit.

67. *Præfecto cantorum Psalmus, & carmen ad instrumenta musica.*

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis, atque illustret inter nos lumen vultus sui. Sela.

2. Ut cognoscatur in terra via tua, & in omnibus gentibus salus tua.

3. Celebrent te populi, ô Deus, celebrent te populi universi.

4. Gaudeant nationes, & ovent, quod jus reddas ex æquitate populis, & nationes in terra deducas. Sela.

5. Celebrent te, ô Deus, populi, celebrent te populi universi.

6. Terra verò reddat proventum suum, & benedicat nobis Deus, Deus inquam noster.

7. Benedicat nobis Deus, & metuant eum quicunque ad fines orbis uſque habitant.

68. *Præfecto cantorum Pſalmus, & Canticum Davidis.*

SImul atque exurgit Deus, inimici ejus diſperguntur, & fugiunt à conſpectu ejus qui ipſum odio habent.

2. Quemadmodum diſpellitur fumus, tu diſpellis eos: & ſicut cera colliqueſcit ab igne, ſic diſpereunt impii à conſpectu Dei.

3. Juſti autem coram Deo gaudent & lætantur, & præ gaudio geſtiunt.

4. Cantate Deo, pſallite nomi[ni] ejus: munite viam ejus, qui ſuprem[o] cœlo inequitat in Ja nomine ejus, e[x]ultate coram illo.

5. Pater eſt pupillorum, & cauſa[m] agit viduarum Deus, quamvis h[a]bitet in habitaculo ſanctitatis ſu[æ].

6. Deus qui orbis reſtituit fam[i]lia

liam, educit qui vincti tenentur catenis: desertores autem terram torridam inhabitabunt.

7. Deus quum tu ante populum tuum progredereris, quum incederes per desertum, Sela.

8. Terra movebatur, & cœli distillabant coram Deo, quemadmodum tremuit iste Sinai coram Deo, Deo inquam Israelis.

9. Ex munificentia, ô Deus, pluviam destillabas hæreditatis tuæ, & laborantem confirmabas.

10. Ut in ea habitaret grex tuus, præparasti pro bonitate tua pauperi, ô Deus.

11. Dominus dabat verbum annuntiatricibus magni exercitus.

12. Reges ingentibus copiis instructi fugerunt, fugerunt inquam, qui domi desidebant diviserunt spolia.

13. Etiamsi hactenus habitastis inter ollas, eritis posthac ut pennæ columbæ argento obductæ, cujus alæ fulvæ sunt auro purissimo.

14. Quum diſſiparet Omnipotens in ea reges, candeſcebas veluti nix in Salmon.

15. Mons Dei eſt ſicut Baſan: mons qui caſeis abundat, mons Baſan.

16. Quare invidetis vos montes quantumvis clivoſi monti huic, quum Deo volupe ſit habitare in eo? quin hunc perpetuò inhabitabit Dominus.

17. Equitatus Dei habet bis dena millia, imò multa millia angelorum: Dominus inter eos ſicut in Sinai, in ſanctuario.

18. Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitatem, accepiſti dona in hominibus, etiam defectores, ut habitet Dominus Deus.

19. Laudandus Dominus, qui nos quotidiè cumulat beneficiis, Deus ſalutis noſtræ. Sela.

20. Deus noſter Deus ad ſalutes, Domino Deo exitus mortis:

21. Veruntamen vulnerat Deus caput hoſtium ſuorum, verticem capillatum eorum qui in delictis ſuis ambulant.

22. Di-

22. Dixerat Dominus, reſtituam meos, velut olim ex Baſan, reſtituam ut olim ex profundis maris.

23. Propterea pes tuus, & lingua canum tuorum ſanguine rubet ab inimicis, ab ipſo.

24. Viderunt inceſſus tuos, ô Deus, inceſſus Dei mei, regiſque mei, qui eſt in ſanctuario.

25. Præcedebant cantores, poſt hos ludentes muſicis inſtrumentis: in medio puellæ tympana pulſantes.

26. Vos qui eſtis de vena Iſraelis, in cœtibus laudate Dominum Deum.

27. Ibi Benjamin parvulus, qui poteſtate inter eos fungebatur: principes Juda lapis illorum, principes Zebulon, principes Naphtali.

28. Mandavit Deus tuus robur tuum; robora, ô Deus, quod feciſti nobis.

29. A templo tuo Jeroſolymis, tibi offerant reges munera.

30. Increpa cœtum haſtatorum, cœtum validorum cum vitulis populorum, qui ſeſe contumaces præbent

ut cum fragmentis argenti veniant: dissipa gentes, quibus bella cordi sunt.

31. Venient propter hoc optimates ex Ægypto, Æthiopia celeriter manus suas Deo protendet.

32. Regna terræ cantate Deo, psallite Domino, Sela.

33. Equitanti super cœlos cœlorum: ab in tio en edit vocem suam, vocem prævalidam.

34. Tribuite Deo fortitudinem, cujus magnificentia est super Israelem, cujus fortitudo est in æthere.

35. Tremendus es, ô Deus, de sanctuariis tuis, Deus Israelis ipse dat robur populo, propterea laudandus Deus.

69. Præfecto cantorum super liliis, carmen Davidis.

SErvato me, Deus, quoniam penetrãrunt aquæ ad animam usque.

2. Demersus sum in limum profundissimum, in quo non est fundum: decidi

decidi in profundissimas aquas, & undæ obruunt me.
3. Delassatus sum vociferando, aridum factum est guttur meum: defecerunt oculi mei, suspiciendo ad Deum meum.
4. Qui me immerito odio prosequuntur, plures sunt quàm capilli capitis mei: prævaluerunt qui absque causa me obterunt inimici mei, ut quæ non rapui, rependere cogar.
5. Tu nosti, ô Deus, quæ per ignorantiam admisi, & delicta mea te haudquaquam latent.
6. Ne pudefiant in me, ô Domine, Domine exercituum, qui te expectat, ne ignominia afficiantur in me, ô Deus Israelis, qui te studiosè quærunt.
7. Nam tui causa hoc opprobrium fero, faciem meam ignominia obtexit.
8. Alienus factus sum fratribus meis, extraneus filiis matris meæ.
9. Æmulatio enim pro domo tua exedit me, & probra eorum qui te probro afficiunt, in me reciderunt.
 10. Si

10. Si quando fletu & jejunio affligebam me, idipſum quoque probro mihi vertebatur.

11. Sacco me pro veſte involvebam: ſic quoque fabula illis fiebam.

12. De me fabulantur qui deſident in porta, & carmina canunt qui ſicerum bibunt.

13. At ego precem meam ad te, ô Domine, ſi quando tempus ſit, ô Deus, quo ob multam bonitatem tuam propitium te exhibeas, annue mihi pro fide tua qua opem ferre ſoles.

14. Eripe me è luto ne demergar, fac eripiar ab his qui me odio proſequuntur, & ab aquis profundis.

15. Ne me adobruant undæ aquarum, néve deglutiat vorago, neque ſuper me os ſuum puteus claudat.

16. Annue mihi, ô Domine, quandoquidem benigna eſt bonitas tua: reſpice ad me juxta multitudinem miſerationum tuarum.

17. Et ne faciem tuam à ſervo tuo abſcondas, nam affligor: propera, annue mihi.

18. Ac-

18. Accedito propiùs ad animam meam ut eam adferas : libera me propter inimicos meos.

19. Tu nosti quid feram opprobrii, quid pudoris, quid ignominiæ: coram te sunt qui me infestant.

20. Opprobrium frangit cor meum, afflictor: & expecto siquis mei causa circumcursitet, sed nemo est: consolatores expecto, nec invenio.

21, Et dederunt in cibo meo fel: & quum sitirem, potârunt me aceto.

22. Sit illis mensa sua laqueus: & ubi pacem sperant, illic impingant.

23. Obtenebrentur oculi eorum ne videant, & lumbos eorum fac semper labascere.

24. Effunde super eos furorem tuum, & æstus iræ tuæ apprehendat illos.

25. Palatium eorum desolatum reddatur, nec sit qui tabernacula eorum inhabitet.

26. Nam eum quem tu percussisti, persequuntur, & ad dolorem vulneratorum tuorum admetiuntur.

27. Fac

27. Fac ut illis iniquitas iniquitati accumuletur, nec unquam veniant in justitiam tuam.

28. Deleantur de libro viventium, & inter justos non scribantur.

29. Me verò, quandoquidem afflictus sum & dolens, salus tua protegat, ô Deus.

30. Laudabo nomen Dei cum cantico, & extollam illud celebri laude.

31. Gratius id erit Domino, quam si bovem offeram, aut vitulum cornua producentem & ungulas.

32. Videbunt hæc mansueti, & gaudebunt: &, qui sedulo quæritis Deum, vivet cor vestrum.

33. Nam audit inopes Dominus: & vinctos suos minimè spernit.

34. Laudent eum cœli & terra, maria, & quicquid reptat in illis.

35. Nam servabit Deus Sionem, & urbes Juda instaurabit: ibi habitabunt, terramque istam jure hæreditario possidebunt.

36. Posteri servorum ejus in hæreditatem illam accipient: quicunque

que diligunt nomen ejus, in illa habebunt sedem suam.

70. *Præfecto cantorum Davidis ad commemorandum.*

DEus ut me liberes, accelera: Domine, ut me adjuves, propera.

2. Pudore & probro afficiantur qui vitæ meæ insidiantur: agantur retrò, & ignominiæ pateant, qui malis meis delectantur.

3. Repellantur eo quod me pudefacere conantur, qui dicunt, Hæhæ, hæhæ.

4. Exultent & lætentur in te quicunque te sedulò quærunt: & qui amant salutem tuam, dicant jugiter, magnificetur Deus.

5. Ego autem, ô Deus, afflictus sum, & inops, propera ad me, nam adjutor, & ereptor meus tu es, Domine ne morêris.

Psal. 71.

IN te, Domine, ſperavi, ne ſinas ut unquam pudeſiam.

2. Pro tua juſtitia erue me, & *libera* me; inclina ad me aurem tuam, & me ſervato.

3. Sis mihi vice robuſtiſſimæ rupis, ad quam jugiter confugiam: conſtituiſti ut me ſervares, nam petra mea, & arx mea tu es.

4. Eripe me, ô Deus meus, de manu impii, de vola perverſi & violenti.

5. Quoniam tu es à quo pendeo, Domine Deus tu is es, quo à puero nitor.

6. Te nitor ab utero, ex viſceribus matris meæ tu es extractor meus, de te laus mea jugiter.

7. Factus ſum ceu portentum multis, at tu aſylum meum es prævalidum.

8. Replebitur os meum laude tua, quotidiè magnificentia tua.

9. Ne abjicias me tempore ſenectutis,

ctutis, quùm defecerit robur meum, ne me deseras.

10. Quoniam hostes mei de me loquuti sunt : quíque observant animam meam, unà consultârunt.

11. Dicunt, Deus deseruit eum, persequimini, apprehendetis eum : nec enim erit qui eripiat.

12. Deus, ne sis procul à me : Deus mi, ut me adjuves propera.

13. Afficiantur pudore, pereant, qui vitæ meæ adversantur : obtegantur probro, & ignominiâ quotquot student me malo afficere.

14. At ego jugiter expectabo, & omnibus laudibus tuis adjiciam.

15. Os meum enumerabit justitiam tuam, quotidiè salutem tuam : neque enim numerum novi.

16. Veniam in fortitudinibus Domini Dei, memor ero justitiæ tuæ solius.

17. Deus tu docuisti me à puero, & usque in præsens admiranda facinora tua deprædicabo.

18. Quin & in senectam usque & canos

canos haudquaquam deſeres me, ô Deus, donec prædicem brachium tuum generationi præſenti, fortitudinem tuam omni poſteritati.

19. Et juſtitiam tuam, ô Deus, *in* altum efferam, qui tam ingentia patrâſti: quis tibi, ô Deus, conferendus?

20. Qui feciſti experiri me afflictiones multas & malas: rurſum conversus vitæ me reſtitues, & ex abyſſis terræ rurſum ſubduces me.

21. Augebis dignitatem meam, & rurſum me conſolaberis.

22. Et ego quoque celebrabo tibi inſtrumento nablio fidem tuam, Deus meus, pſallam tibi citharâ, ô Sancte Iſraelis.

23. Ovabunt labia mea quùm canam tibi, & anima mea quam redemiſti.

24. Quin & lingua mea quotidiè de tua juſtitia loquetur, quum pudore & probro affecti fuerint, quicunque malo me afficere ſtudent.

72. *So-*

72. *Solomoni, vel Solomonis.*

DA, Deus, regi judicia tua, & justitiam tuam filio regis.
2. Ut jus dicat populo tuo ex justitia, & afflictis tuis in judicio.
3. Ferant montes pacem populo, & colles justitiam.
4. Vindicabit afflictos in populo, servabit pauperes, & violentum calumniatorem contundet.
5. Timebunt te dum sol & luna lucebunt, in omne ævum.
6. Descendat ceu pluvia super desectum pratum, ut guttæ imbris sensim irrigantis terram.
7. Floreant ipso regnante justi, multaque pax sit, donec luna desierit.
8. Imperitet à mari ad mare usque, & à flumine usque ad terminos terræ.
9. Coram illo procumbant accolæ deserti, & inimici ejus pulverem lingant.
10. Reges mediterranei maris & insularum munera afferant, reges Scheba,

Scheba, & Seba honoraria adducant.

11. Et adorent eum omnes reges, omnes gentes ſerviant ei.

12. Nam liberabit pauperem clamantem, & afflictum cui deeſt adjutor.

13. Beneficus erit in attritos & inopes: & animas pauperum ſervabit.

14. Redimet animas eorum à fœnore & violentia, & pretioſus erit ſanguis eorum in oculis ejus.

15. Et vivet, & dabitur ei de auro Scheba: orabunt pro eo jugiter, & quotidiè eum laudabunt.

16. Et erit pugillus frumenti in terram in verticibus montium projectus, ita ut fructus ex eo prognatus agitetur ut Libanus: progerminabuntque è civitate inſtar herbæ terræ.

17. Nomen ejus perpetuò celebre erit, dum ſol luxerit propagabitur nomen ejus: beatóſque ſe cenſebunt in eo cunctæ gentes, & beatum eum prædicabunt.

18. Laudandus Dominus Deus, Deus

Deus Iſraelis, qui ſolus mira edit facinora.

19. Et nomen gloriæ ejus perpetuò laudetur, & impleatur gloriâ ejus univerſa terra. Amen & Amen.

§. Finem habent precationes Davidis filii Jeſſi.

73. *Oda Aſaph.*

AT tamen bonus eſt Deus Iſraeli, his nempe qui mundo ſunt corde.

2. Parum abfuit quin nutârint pedes mei, ferè effuſi ſint greſſus mei.

3. Nam urebat me æmulatio propter ſtultos, quum proſperitatem impiorum viderem.

4. Neque enim ſunt eis nexus ad mortem: quin pingues ſunt & prævalidi.

5. Nulla eos, ut reliquos mortales, premit moleſtia: malorum, quibus alii homines afficiuntur, immunes ſunt.

6. Hinc fit ut ſuperbia eos totos poſſideat,

possideat, & ceu veste involvantur violentia.

7. Præ pinguedine oculi eorum exeunt, in imaginationibus cordis pergunt.

8. Contabuerunt, loquuntur violentiam & injuriam, è sublimi loquuntur.

9. Protendunt os suum in cœlum, & lingua eorum orbem pervagatur.

10. Propterea revertitur populus ejus huc, & aquæ fecundi calicis exprimuntur eis.

11. Quin & dicere audent, quomodo hæc cognosceret Deus? estne cognitio apud Altissimum?

12. En isti, impii sunt, & tamen felices sunt in hoc seculo, assequuti divitias.

13. Profectò purum servavi cor meum, & frustrà manus meas innocentia abluo.

14. Plagásque quotidiè pertuli, singulisque diebus manè reprehensus.

15. Quum ad hunc inquam modum mecum reputarem, parum abfuit quin

quin à natione filiorum tuorum defecerim.

16. Inftituebam cogitationem, fi poffem hæc cognofcere, fed idipfum molefta res erat in oculis meis.

17. Donec in fecretoria Dei adyta penetravi, & donec intellexi ut poftremò effent quique habituri.

18. Certè velut in lubrico conftituifti eos, dejicies illos præcipites, ut planè vaftentur.

19. Quàm fubita calamitate oppreffi funt, perierunt, & terroribus confumpti funt?

20. Non aliter quàm fomnium, quod avolat pofteaquam quis evigilaverit, Domine, defpicatas reddes in civitate imagines illorum.

21. Quum effervefceret fermenti inftar cor meum, & renes mei acuebantur.

22. Bardus eram, nec quicquam intelligebam, & eram apud te velut pecus.

23. Semper tamen tecum eram, manum autem dexteram meam tu apprehendifti.

24. Con-

24. Consilio tuo me deduxisti, & postea in gloriam me recipies.

25. Quis mihi in cœlis? & in terra tecum nullo oblector.

26. Consumitur caro mea & cor meum, Deus autem petra est cordis mei, & portio mea in æternum.

27. Nam ecce, qui à te procul recedunt, peribunt: perdes omnem illum qui à te deficit.

28. Ego itaque bonum mihi duxi Deo meo adjungere, posui Dominum Deum asylum meum, ut enarrem omnia opera ejus.

74. *Erudiens carmen Asaphi.*

ECquare Deus perpetuò nos repellis? cur inquam fumat nasus tuus in gregem pascuæ tuæ?

2. Memor sis cœtus tui, quem jam pridem comparavisti; & sortis hæreditariæ, quam venditasti, montis Sionis, in quo habitare es solitus.

3. Leva gressus tuos, ut funditùs vastes omnes hostes, qui malum inferunt sanctuario. 4. Ru-

4. Rugierunt adversarii tui in medio synagogarum tuarum: signa sua posuerunt pro signis.

5. Ut olim eorum qui securibus cædebant densa arborum ad structuram templi, insigne & nobile opus erat:

6. Ita habetur modò, si quis sculpturas ejus pariter bipenni & malleis comminuit.

7. Sanctuaria tua igni incenderunt: ad terram affligentes tabernaculum nominis tui profanârunt.

8. Dixerunt in cordibus suis, Sæviemus in eos pariter, exusserunt cunctas synagogas Dei in terra.

9. Signa nostra non videmus, nullus superest propheta: nemóque nobiscum qui sciat quousque tandem.

10. Quamdiu, ô Deus, probra in nos jaciet hostis, blasphemabit hostis nomen tuum perpetuò?

11. Quare manum tuam & dexteram tuam retraxisti? è sinu plenè profer eam.

12. Equidem Deus rex meus ab initio,

initio, qui salutes in medio terræ operatur.

13. Tu virtute tua mare dissipasti, capita draconum in aquis confregisti.

14. Tu confregisti capita ceti grandis, & in cibum tribuisti eum populo desertum incolenti.

15. Tu excidisti fontem & fluvium, tu fluvios prævalidos exiccasti.

16. Tuus est dies, tua etiam nox, tu lucem & solem præparasti.

17. Tu cunctos fines orbis constituisti, æstatem & hyemem tu finxisti.

18. Sis memor hujus, nempè quòd hostis probris afficit Dominum, & populus stolidus nomen tuum execratur.

19. Ne objicias animam turturis tuæ cœtui hostium, cœtus afflictorum tuorum ne perpetuo obliviscaris.

20. Respice ad fœdus, quoniam tenebricosæ habitationes terræ violentia & injuria repletæ sunt.

21. Ne pateant ignominiæ, qui contriti sunt repulsam à te passi, afflicti & inopes potiùs laudent nomen tuum.

22. Exurge Deus, defende causam tuam, memor sis opprobrii, quo te quotidiè stolidi homines afficiunt.

23. Ne oblivioni tradas vocem infestorum tuorum: tumultus eorum qui contra te insurgunt jugiter crescit.

75. *Præfecto cantorum oda carminis Asaphi, ne perdas.*

CElebrabimus te, Deus, celebrabimus, etenim propè est nomen tuum illis qui miranda facinora tua enumerant.

2. Quum statutum tempus nactus fuero, ego quod æquum & rectum est judicabo.

3. Diffluxerat terra, & quicunque eam inhabitabant: ego columnas ejus suffulsi. Sela.

4. Dixi stolidis, Nolite insanire: & impiis, nolite attollere cornu.

5. Nolite in sublime attollere cornu vestrum, Nolite collo præfracto loqui.

6. Nam nec ab oriente, nec ab oc-

cidente, neque à meridie exaltatio
contingit.

7. Deus siquidem judex est: is
hunc dejicit, illum extollit.

8. Nam calix in manu Domini est
vino meraco plenè adornatus, è quo
fundet: attamen fæces ejus exugent,
ac epotabunt omnes impii in terra.

9. Ego autem in perpetuum an-
nuntiabo, psallamque Deo Jacob.

10. Confringam quoque omne cor-
nu impiorum, cornua verò justorum
erigentur.

76. *Oda carminis Asaphi ad instrumenta musica, præfecto cantorum.*

NOtus in Juda Deus, præclarum
nomen ejus in Israele.

2. In Salem est tabernaculum ejus,
& mansio ejus in Sione.

3. Illic confregit ignita jacula
arcus, clypeum, gladium & bellum.
Sela.

4. Illustrior es & magnificentior
quàm montes in quibus laceratur.

5. Præ-

5. Prædæ ſe expoſuerunt magnanimi, conſopiti ſunt ſomno ſuo, nihil virium invenientes in manibus ſuis omnes viri fortes.

6. Ab increpatione tua, Deus Jacob, conſopitus eſt currus & equus.

7. Tu terribilis es, tu inquam, & quis conſiſtet coram facie tua, ſimul atque ira tua exarſerit?

8. E cœlo feciſti audire judicium: terra timuit, & ſiluit;

9. Quum exurgeret ad judicandum Deus, ad ſervandum omnes afflictos terræ. Sela.

10. Etenim furor hominis cedet in laudem tuam, quódque reliquum eſt irarum conſtringes.

11 Nuncupate vota, & perſolvite ea Domino Deo veſtro: quotquot eſtis in circuitu ejus, offerte munera terribili.

12. Qui intercipit ſpiritum principum, & eſt terribilis regibus terræ.

77. *Psalmus Asaphi pro Jeduthum præfecto cantorum.*

VOce mea quùm clamarem ad Deum, ad Deum quum clamarem voce mea, aurem præbebat mihi.

2. Quo tempore angustum mihi erat, Dominum quærebam, manus mea noctu sparsa erat sine cessatione, renuebat consolari anima mea.

3. Dei memoriam quum repeterem infremebam, querulabar, & deficiebat spiritus meus. Sela.

4. Tu tenebas vigilias oculorum meorum; attonitus eram, ut loqui non possem.

5. Tunc repetebam retro tempora, & annos priorum seculorum.

6. In memoriam revocabam carmina mea, noctu cum corde meo colloquebar, spiritus meus rimatus est.

7. Num perpetuo repudiabit Dominus? num unquam placidus fiet ultrà?

8. Periítne in perpetuum bonitas ejus?

ejus? finémne habet in omnes ætates oraculum?

9. Oblitus estne misereri Deus? continebitne in ira misericordias suas? Sela.

10. Tandem cogitabam, Hæc mea est infirmitas, dextera Excelsi vices mutat.

11. Recordabar operum Domini, memoriâ repetebam mirabilia facinora tua quæ olim edidisti.

12. Meditabar quoque in omnibus operibus tuis, & de consiliis tuis loquebar.

13. O Deus, viæ tuæ sunt in sanctitate: ob id dico, quis Deus magnus ut Deus?

14. Tu Deus es qui admiranda facis, claram reddidisti in populis virtutem tuam.

15. Vindicâsti in brachio populum tuum, filios scilicet Jacob & Joseph. Sela.

16. Viderunt te aquæ, ô Deus, viderunt te aquæ, & viribus destitutæ sunt, conterritæ etiam sunt abyssi.

17. Densæ nubes nimbos depluerunt, nubes ediderunt tonitru, quin & sagittæ tuæ discurrerunt.

18. Vox tonitrus tui in rota, fulgura in orbem emicuerunt, tremuit ac mota est tellus.

19. In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in aquis prævalidis: & vestigia tua non deprehensa sunt.

20. Ducebas velut gregem populum tuum per manum Mosis & Aaronis.

78. *Erudiens carmen Asaphi.*

AUscultà popule mi institutionem meam, inclinate aures vestras ad sermones oris mei.

2. Aperiam ad insignia quædam facta os meum, eloquar abstrusa quædam temporis prisci.

3. Quæ audivimus, quæque cognovimus, & quæ patres nostri narraverunt nobis.

4. Neque nos ergo celabimus ea filios eorum, ætatibus posteris narrabimus laudes Domini, robur ejus,

stu-

ſtupendáque opera ejus quæ geſſit.

5. Conſtituit enim conteſtatione quadam in Jacob, & legem tulit in Iſraele,quâ præcepit patribus noſtris, ut ea nota facerent filiis ſuis:

6. Ut cognoſcat ætas poſtera, filii qui naſcituri ſunt, quùm adoleverint, narrent eadem filiis ſuis:

7. Indéque in Deo fiduciam ſuam ponant, nec obliviſcantur operum Dei, mandatáque ejus obſervent:

8. Nec evadant ſimiles patribus ſuis, nationi deficienti & rebelli, nationi quæ rectè cor ſuum haudquaquam inſtituit, & cujus ſpiritus nunquam verè Deo credidit.

9. Filii Ephraim armati, & jaculantes arcu, verterunt terga in die belli.

10. Non obſervârunt fœdus Dei, & in lege ejus noluerunt ambulare.

11. Sed obliti ſunt factorum ejus, & admirandorum facinorum ejus quæ illis oſtenderat.

12. Coram patribus eorum ſtupenda opera fecit in terra Ægypti, in campo Soan.

13. Secuit mare, & traduxit illos: consistere jussit aquas velut acervum.

14. Et deduxit eos interdiù nube, & singulis noctibus per lumen ignis.

15. Secuit rupes in deserto, & potum eis dedit ut ex magno abysso.

16. Et eduxit rivos è petra; & fecit decurrere tanquam flumina aquas.

17. Adhuc tamen peccârunt ei, & exasperârunt Excelsum in solitudine.

18. Et tentaverunt Deum in corde suo, quùm poscerent cibum animabus suis.

19. Et contra Deum loquuti sunt, dicentes, num potest Deus mensam instruere in deserto?

20. En dicebant, petram percussit, & effluxerunt aquæ, & fluvii inundârunt, num & panem dare poterit? num parare carnes poterit populo suo?

21. Idcircò Dominus hæc audivit, & exarsit, & succensus est ignis contra Jacob, & ira contra Israelem ascendit.

22. Quòd

22. Quòd non credidissent Deo,
& in salutem ejus non speravissent.

23. Et mandavit nubibus supernè,
& ostia cœli aperuit.

24. Et depluit illis Man ut ede-
rent, & frumentum cœleste dedit
eis.

25. Panem fortium edit homo, de-
misit illis commeatum ad saturitatem
usque.

26. Cœlo movit Eurum, & vir-
tute sua Africum adduxit.

27. Et depluit super eos carnem
tanquam pulverem, & alatás volu-
cres, velut arenam maris.

28. Quas dejecit in medium ca-
strorum illorum, & circum taberna-
cula eorum.

29. Et ederunt saturatíque sunt a-
bundè, & satisfecit gulæ eorum.

30. Non sunt fraudati desiderio
suo; eratque adhuc cibus eorum in
ore ipsorum:

31. Quùm ira Dei desævit in eos,
occidítque pingues eorum, atque se-
lectiores in Israele dejecit.

32. Super hæc omnia iterùm contra eum peccaverunt, nec ſtupendis ejus factis fidem habuerunt.

33. Temerè ergo finivit dies eorum, & annos eorum celeriter.

34. Quum trucidaret eos, quærebant ipſum, ac maturè ad Deum ſupplicando revertebantur.

35. Tum recordabantur, Deum eſſe ipſorum petram, & Deum excelſum eſſe eorum redemptorem.

36. Ore ſuo blanditi ſunt ei, lingua autem ſua ei mentiebantur.

37. Cor eorum non erat rectum erga illum, nec fidi fuerunt in fœdere ejus.

38. Ipſe tamen ad miſericordiam propenſus, propitius fuit iniquitati eorum, nec diſperdidit, & ſæpenumerò revocavit iram ſuam, nec omnem ſuam excandeſcentiam excitavit.

39. Memor quòd caro eſſent ipſi, & ventus qui abit, nec redit.

40. Quoties exaſperârunt eum in deſerto, & moleſti ei fuerunt in ſolitudine:

41. Ut averſi tentarent Deum,
ſanctúmque Iſraelis circumſcriberent?
42. Non fuerunt memores manus
ejus, nec temporis illius quo eos ex
anguſtiis redemit.
43. Signorum quoque ejus quæ
fecit in Ægypto, & portentorum quæ
edidit in territorio Soan.
44. Quùm lacus eorum verteret in
ſanguinem, & rivos eorum, ne bibe-
rent.
45. Immiſit in eos turbam inſe-
ctorum quæ vorârunt illos, & ranas
quæ eos perdiderunt.
46. Et dedit brucho proventum
eorum, & laborem eorum locuſtis.
47. Perdidit vineas eorum gran-
dine, & ſycomoros eorum concretis
ex nube lapidibus.
48. Tradidit quoque grandini ju-
menta eorum, & pecora eorum ignitis
jaculis.
49. Immiſit in eos æſtum naſi ſui,
impetum, indignationem, & angu-
ſtiam, cacodæmonum incurſiones.
50. Libravit ſemitam iræ ſuæ, ani-
mæ

mæ illorum à morte non pepercit, sed vitam eorum pesti devovit.

51. Percussitque omne primogenitum in Ægypto, primitias dolorum in tentoriis Cham.

52. Et traduxit populum suum tanquam gregem, minavit eos ut gregem per desertum.

53. Deduxit eos tutò ut non expavescerent: hostes verò eorum mare obtexit.

54. Et introduxit eos ad terminum sanctuarii sui: ad montem istum quem vindicavit dextera ejus.

55. Expulit ante eos Gentes, admensus est eis hæreditatem fune, & fecit habitare in tentoriis illorum tribus Israel.

56. Attamen tentârunt & exasperârunt Deum excelsum, & testimonia ejus non servârunt.

57. Sed deflexerunt, & perfidè egerunt, quemadmodum patres eorum, retroacti, ut arcus qui fallit.

58. Provocaverunt eum ad iram excelsis suis, & sculptilibus suis eum

ad

ad æmulationem accenderunt.

59. Audivit Deus, & commotus eſt, & admodum averſatus eſt Iſraelem.

60. Itá ut desereret tabernaculum Silo, tentorium in quo inter homines habitabat.

61. Permiſit capi virtutem ſuam, & dedit magnificentiam ſuam in manum hoſtis.

62. Tradidit populum ſuum in gladium, & contra hæreditatem ſuam indignatus eſt.

63. Juvenes ejus voravit ignis, & virgines ejus non ſunt laudatæ.

64. Sacerdotes ejus gladio ceciderunt: & viduæ ejus non fleverunt.

65. Et evigilavit, quaſi dormiſſet Dominus, tanquam heros aliquis fortis præ vino jubilans.

66. Et percuſſit hoſtes ſuos in podicem: ſempiterno opprobrio eos affecit.

67. Et repudiavit tentorium Joſeph, & tribum Ephraim non elegit.

68. Sed tribum Juda elegit, montem Sion quem dilexit.

69. Et

69. Et extruxit ſanctuarium ſuum tanquam excelſa palatia, veluti terram quam fundavit ut perpetuò ſubſiſtat.

70. Et elegit Davidem ſervum, à caulis ovium tulit eum.

71. Poſt fœtas euntem abduxit eum, ut paſceret Jacob populum ſuum, & Iſraelem hæreditatem ſuam.

72. Pavit igitur eos pro integritate cordis ſui, & minavit eos manibus ſuis in prudentia.

79. *Pſalmus Aſaphi.*

VEnerunt, Deus, Gentes in hæreditatem tuam, polluerunt regiam ſanctuarii tui, redegerunt Jeruſalem in acervos lapidum.

2. Dederunt cadavera ſervorum tuorum cibum volucribus cœlorum, & carnem beneficorum tuorum beſtiis terræ.

3. Effuderunt ſanguinem eorum circa Jeruſalem velut aquam: nec eſt qui ſepeliat.

4. Pro-

4. Probro fuimus vicinis noſtris, irriſioni & ludibrio his, qui circum nos habitant.

5. Quouſque tandem, ô Domine? ſuccenſebíſne perpetuò? ardebítne ceu ignis æmulatio tua?

6. Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non agnoſcunt: & in regna, quæ nomen tuum non invocant.

7. Nam vorârunt Jacob, & habitaculum ejus vaſtârunt.

8. Ne ſis nobis memor iniquitatum priorum, ſubitò antevertat nos miſericordia tua: nam vehementer attenuati ſumus.

9. Auxiliare nobis, ô Deus ſalutis noſtræ, propter gloriam nominis tui: & libera nos, & propitius ſis peccatis noſtris propter nomen tuum.

10. Cur dicerent Gentes, Ubi eſt Deus eorum? nobilis evadat inter Gentes nobis videntibus ultio ſanguinis ſervorum tuorum qui effuſus eſt.

11. Penetret in conſpectum tuum gemitus vinctorum: pro magnitudine

ne brachii tui fac superstites eos qui morti jam addicti sunt.

12. Repende vicinis nostris septuplum in sinum eorum, opprobrium eorum quo te, ô Domine, affecerunt.

13. Et nos populus tuus, & grex pascuorum tuorum te celebrabimus in seculum, & per omne ævum prædicabimus laudes tuas.

80. *Testimonium & Psalmus Asaphi præfecto cantorum super liliis.*

O Pastor Israelis ausculta: ô tu qui minas, velut gregem, Joseph, quíque insides Cherubim, affulge.

2. Ante Ephraim, Benjamin, & Manasse potentiam tuam excita, & veni ad servandum nos.

3. Deus restitue nos, & fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.

4. Domine Deus exercituum, quousque tandem excandesces in orationem populi tui?

5. Lacrymis velut pane cibasti eos, &

& pro potu propinaſti eis lacrymas maxima menſura.

6. Poſuiſti nos ut materia ſimus vicinis noſtris jurgandi: utque hoſtes noſtri nobis illudant.

7. Deus exercituum reſtitue nos, fac illuceſcere faciem tuam, & ſalvi erimus.

8. Vitem ex Ægypto traduxiſti, quam ejectis Gentibus plantaſti.

9. Repurgaſti diligenter ſuperficiem ejus, & quùm radices ſuas egiſſet, terram occupavit.

10. Umbra ejus montes obtexit, rami ejus cedros Dei.

11. Extendebat ad mare palmites ſuos, & uſque ad fluvium pampinos ſuos.

12. Quare rupiſti ſepem ejus, ut ex ea decerpant quicunque illac tranſeunt?

13. Aper è ſaltu eam vaſtat, & omnis generis feræ quæ in agris degunt, eam depaſcuntur.

14. Deus exercituum redi obſecro, intuere è cœlis, aſpice, & inviſe vineam iſtam.

15. Vi-

15. Vitiarium quod plantavit dextera tua, & propaginem ipſam quam tibi roboraſti.

16. Exuſta eſt igni, amputatáque: ab increpatione vultus tui peribunt.

17. Sit manus tua cum viro dexteræ tuæ, cum filio hominis quem tibi corroboraſti.

18. Et non retroflectemus à te: dum vitam nobis reſtituis, in nomine tuo invocabimus.

19. O Domine Deus exercituum, reſtitue nos, fac illuceſcere faciem tuam, & ſalvi erimus.

81. *Aſaphi præfecto cantorum ſuper torcularibus.*

JUbilate Deo robori noſtro, claſſicum canite Deo Jacob.

2. Sumite pſalmum, date tympanum, citharam ſuavem cum nablo.

3. Clangite cornu nova luna, ſtato die ſacrificii noſtri.

4. Hic enim ritus eſt Iſraeli, jus Deo Jacob.

5. Teſti-

5. Teſtimonium hoc poſuit in Joſeph, quum exiret de terra Ægypti, ubi labium quod non cognoram, audiebam.

6. Subduxi oneri humerum ejus: & manus ejus ab ollis conficiendis tranſibant.

7. In anguſtiis invocabas me, & eripiebam te; clam per tonitru reſpondebam tibi: periculum tui faciebam ad aquas jurgii. Sela.

8. Audi, popule meus, conteſtabor enim te, ô Iſrael, ſi me audieris.

9. Non erit in te Deus alienus, neque adorabis Deum peregrinum.

10. Ego ſum Dominus Deus tuus, qui eduxit te de terra Ægypti: dilata os tuum, & implebo illud.

11. At populus meus vocem meam non audivit, & Iſrael noluit me.

12. Permiſi igitur eos libidini cordis ipſorum, ut irent juxta conſilia ſua.

13. O ſi populus meus audiſſet me, ſi Iſrael in viis meis ambulaſſet;

14. Quàm brevi inimicos eorum de-

15. Vitiarium quod plantavit dextera tua, & propaginem ipsam quam tibi roborasti.

16. Exusta est igni, amputatáque: ab increpatione vultus tui peribunt.

17. Sit manus tua cum viro dexteræ tuæ, cum filio hominis quem tibi corroborasti.

18. Et non retroflectemus à te: dum vitam nobis restituis, in nomine tuo invocabimus.

19. O Domine Deus exercituum, restitue nos, fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.

81. *Asaphi præfecto cantorum super torcularibus.*

JUbilate Deo robori nostro, classicum canite Deo Jacob.

2. Sumite psalmum, date tympanum, citharam suavem cum nablo.

3. Clangite cornu nova luna, stato die sacrificii nostri.

4. Hic enim ritus est Israeli, jus Deo Jacob.

5. Testi-

5. Teſtimonium hoc poſuit in Joſeph, quum exiret de terra Ægypti, ubi labium quod non cognoram, audiebam.

6. Subduxi oneri humerum ejus: & manus ejus ab ollis conficiendis tranſibant.

7. In anguſtiis invocabas me, & eripiebam te; clam per tonitru reſpondebam tibi: periculum tui faciebam ad aquas jurgii. Sela.

8. Audi, popule meus, conteſtabor enim te, ô Iſrael, ſi me audieris.

9. Non erit in te Deus alienus, neque adorabis Deum peregrinum.

10. Ego ſum Dominus Deus tuus, qui eduxit te de terra Ægypti: dilata os tuum, & implebo illud.

11. At populus meus vocem meam non audivit, & Iſrael noluit me.

12. Permiſi igitur eos libidini cordis ipſorum, ut irent juxta conſilia ſua.

13. O ſi populus meus audiſſet me, ſi Iſrael in viis meis ambulaſſet;

14. Quàm brevi inimicos eorum de-

jecissem, & contra infestantes eos vertissem manum meam.

15. Qui odio habent Dominum, essent illis serviliter supplices, ipsorum autem lævum perpetuum esset.

16. Et cibaret eum medulla tritici, & melle de petra te satiassem.

82. *Oda Asaphi.*

DEus constitit in cœtu Dei, in medio deorum judicem agit.

2. Quousque tandem inquiens judicabitis iniquè, & facies impiorum suscipietis? Sela.

3. Vindicate pauperem & pupillum, afflictum & miserum absolvite.

4. Eripite tenuem, & inopem de manu impiorum liberate.

5. Nihil nôrunt, nec intelligunt, in tenebris ambulant: nutant cuncta fundamenta terræ.

6. Equidem dixeram, vos dii estis, & vos omnes filii Excelsi:

7. Veruntamen sicut reliqui homines moriemini, & sicut unus ex principibus cadetis. 8. Sur-

8. Surge Deus, judica terram: nam tibi universæ gentes hæreditario jure debentur.

83. *Carmen Psalmi Asaphi.*

NE te in silentio contineas, ô Deus, ne dissimules, neve cesses, ô Deus.

2. Ecce enim hostes tui tumultuantur: & qui te odio habent, extollunt caput.

3. Adversus populum tuum vafrè consultarunt, contra absconditos tuos inierunt consilium.

4. Dixerunt, Agite, deleamus eos, ne sint amplius gens, ut ne mentio quidem sit ultra nominis Israelitici.

5. Quoniam unà ex corde conspirarunt, fœdus adversus te icerunt.

6. Tentoria Edom, & Ismaelitarum, Moabitarum & Hagarenorum:

7. Gebalitæ, Ammonitæ, & Amalekitæ, Palæsthini cum Tyriis.

8. Assyrii quoque illis juncti sunt, brachium fuerunt filiis Lot. Sela.

9. Fac

9. Fac illis ut Madianitis, ut Siſeræ ut Jabin ad torrentem Kiſon.

10. Qui fracti ſunt in Endor, facti ſterquilinium terræ.

11. Fac ut ipſi principéſque eorum habeant ſicut Oreb & Zeeb, ſicut Zebah & Salmuna cuncti illorum duces.

12. Qui dixerunt, Vindicemus nobis habitacula Dei.

13. Deus meus, redige huc illos ut ſint ceu rota, & ut ſtipula coram vento.

14. Ut ignis incendens ſilvam, & ut flamma montes comburens.

15. Sic perſequitor eos procellis tuis, & turbine tuo conſterna illos.

16. Perfunde facies eorum ignominia, ut requirant nomen tuum, Domine.

17. Pudefiant & conſternantur in omne ævum, pudore afficiantur & pereant.

18. Ut cognoſcant, quod tu, cujus nomen Dominus, ſolus es excelſus ſuper omnem terram.

84. *Pſal.*

84. *Psalmus filiorum Corah præfecto cantorum ad torcularia.*

QUàm ſunt amabilia, ô Domine exercituum, tabernacula tua!

2. Ardet & etiam deperit anima mea ad atria Domini, cor meum & caro mea clamant ad Deum vivum.

3. Etiam paſſer invênit ſibi domicilium, & hirundo nidum ubi reponat pullos ſuos, nempe altaria tua, ô Domine virtutum, rex meus & Deus meus.

4. Beati qui in domo tua habitant; perpetuò te laudabunt. Sela.

5. Felices illi homines, quorum robur in te ſitum eſt, in quorum cordibus ſemitæ tuæ ſunt.

6. Tranſeuntes vallem fletus, fontibus abundantem reddent, etiam piſcinas replebit pluvia.

7. Ibunt de virtute in virtutem, comparebit quiſque eorum apud Deum in Sion.

8. Domine Deus exercituum, exaudi

audi orationem meam, auſculta Deus
Jacob. Sela.

9. Clypeus noſter aſpice Deus, & intuere faciem uncti tui.

10. Quia potior eſt dies in atriis tuis quàm alibi mille: malo ad limen deſidere domus Dei mei, quàm habitare in tentoriis impiorum.

11. Nam ſol & clypeus eſt Dominus Deus, dabit Dominus gratiam & gloriam: nullo bono deſtituit eos qui in integritate ambulant.

12. O Domine exercituum, felix homo qui in te confidit.

85. *Pſalmus filiorum Corah, præfecto cantorum.*

PRopitius eris, ô Domine, terræ tuæ, captivitatem Jacob avertes.

2. Auferes iniquitatem populi tui, obteges cuncta ipſorum peccata. Sela.

3. Tolles omnem æſtum tuum: fervorem iræ tuæ ſedabis.

4. Reſtitue nos, Deus ſalutis noſtræ, ſolve tuam erga nos indignationem.

5. Num

5. Num continentèr succensebis nobis? extrahes furorem tuum in omne ævum?

6. An non tu is es, qui conversus vitæ nos restitues, & populus tuus in te lætabitur?

7. Ostende nobis, ô Domine, bonitatem tuam, & salutem tuam da nobis.

8. Audiam quid Dominus Deus loquatur: quoniam loquetur pacem ad populum suum, & ad beneficos suos, ne recidant ad stultitiam.

9. Profecto salus ejus propè adest iis qui ipsum timent, ut inhabitet gloria in terra nostra.

10. Bonitas & veritas sibi invicem occurrent, justitia & pax se mutuò osculabuntur.

11. Fides è terra progerminabit, & justitia è cœlis prospiciet.

12. Etiam Dominus dabit bonitatem, & terra nostra reddet proventum suum.

13. Justitia anteambulabit coram eo, & ponet in via gressus suos.

86. *Precatio Davidis.*

PRæbe mihi, Domine, aurem tuam, & annue mihi: nam afflictus sum & miser.

2. Custodi vitam meam, quoniam beneficus sum: serva tu, Deus meus, servum tuum, qui in te confidit.

3. Beneficus esto mihi, ô Domine, quoniam te quotidie invoco.

4. Exhilara animum servi tui: nam ad te, ô Domine, animum meum attollo.

5. Etenim tu, Domine, bonus es & propitius, ampla bonitate in omnes qui te invocant.

6. Ausculta, Domine, precationi meæ, & attende voci deprecationis meæ.

7. Quo die in angustiis sum, te invoco: nam soles mihi annuere.

8. Non est tibi, ô Domine, inter Deos quisquam conferendus, nec est qui faciat opera qualia tu facis.

9. Cunctæ Gentes quas fecisti venient,

nient, & adorabunt coram facie tua, ô Domine, & nomen tuum cum gloria prædicabunt.

10. Quandoquidem magnus tu, quique ſtupenda edis facinora, tu ſolus es Deus.

11. Dirige me, Domine, in viis tuis, tunc ambulabo in veritate tua: coge pectus meum, ut timeat nomen tuum.

12. Celebrabo te, Domine Deus meus, ex toto corde meo, & nomen tuum perpetuò cum gloria celebrabo.

13. Magna ſiquidem eſt in me bonitas tua, & liberaſti animam meam ex inferno inferiori.

14. Deus ſuperbi inſurrexerunt adverſus me, & cœtus violentorum quærunt animam meam, & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

15. At tu, Domine Deus, pronus es ad miſericordiam, propenſus ad beneficentiam, tardus ad iram, multæ bonitatis & fidei.

16. Reſpice ad me, beneficus eſto mihi: da robur tuum ſervo tuo, & ſerva filium ancillæ tuæ.

17. Ede ſignum aliquod bonitatis erga me tuæ: ut qui me odio habent, pudore ſuffundantur, quùm viderint quod tu, ô Domine, me juveris, & conſolatus ſis me.

87. *Pſalmus & canticum filiorum Corah.*

FUndamenta ejus in montibus ſanctis.

2. Diligit Dominus portas Sionis, præ omnibus tabernaculis Jacob.

3. Præclara in te dicuntur, ô civitas Dei. Sela.

4. Faciam meminiſſe Rahab & Babylonis, hos qui me noverunt, en Palæſthina & Sor cum Æthiopibus, ille natus eſt in ea.

5. At de Sione dicetur, vir & vir natus eſt in ea, & ipſe excelſus confirmat eum.

6. Dominus conſcribendo numerabit populos, inſignis ille natus eſt in ea. Sela.

7. Cantores ſimul cum ducentibus chorum, omnes ſcaturigines meæ in te.

88. *Can-*

88. *Carmen Psalmi filiorum Corah, præfecto cantorum de miseria ad affligendum, erudiens carmen ipsius Heman Ezrahitæ.*

DOmine Deus salus mea, die ac nocte clamo coram te.

2. Veniat precatio mea in conspectum tuum, inclina aurem tuam clamori meo.

3. Nam anima mea satiata est malis, & vita mea usque ad sepulchrum pertingit.

4. Quin jam reputor inter eos qui in foveam subeunt, sum ut vir cui nihil est virtutis.

5. Ut liber à rebus hujus vitæ annumeratus sum mortuis, velut interempti qui dormiunt in sepulchro, quorum nulla ampliùs superest memoria, quiq; à manu tua abscissi sunt.

6. Collocasti me in foveam inferiorem, in loca tenebrosa atque profunda.

7. Incubuit in me fervens indignatio tua, omnibus fluctibus tuis dejecisti me. Sela.

8. Effe-

8. Effecisti ut noti mei procul à me discederent: reddidisti me illis abominandum: conclusus sum, ut egredi non possim.

9. Dolet oculus meus præ afflictione; invoco te, ô Domine, tota die, ad te expando manus meas.

10. Edísne admiranda facinora mortuis? num mortui resurgent & celebrabunt te? Sela.

11. Num annuntiabitur in sepulchro bonitas tua? aut fides tua in interitu?

12. Num cognoscentur mirabilia tua in tenebris, aut justitia tua in terra, ubi omnium rerum est oblivio?

13. At ego ad te, ô Domine, clamavi, & oratio mea manè te præveniet.

14. Cur repellis animam meam, ô Domine, & abscondis à me faciem tuam?

15. Afflictus ego sum, & tantùm non animam ago ab adolescentia: & animi dubius terrores tuos fero.

16. Super me transierunt furores tui,

tui, & terrores tui me confecerunt.

17. Circumdederunt me inquam velut aquæ quotidiè, cinxerunt me pariter.

18. Effecisti ut procul à me sint amici & proximi, ut noti mei sint in tenebris.

89. *Erudiens Ethan Ezrahitæ.*

BOnitates Domini perpetuò canam, fidem tuam ore meo notam faciam in omne ævum.

2. Sic enim apud me statui, Bonitas tua perpetuò ædificabitur, in ipsis cœlis fidem tuam confirmasti.

3. Pepigi fœdus cum electo meo, juravi Davidi servo meo.

4. Semen tuum in æternum confirmabo, & stabiliam solium tuum ad omnem posteritatem. Sela.

5. Cœli admiranda facinora tua celebrant, ô Domine, quin & fidem tuam in coetu sanctorum.

6. Quis enim in æthere æquabitur Domino? aut quis inter filios fortium Domino assimiletur?

7. Deus vehementer formidandus in concilio sanctorum, & tremendus super omnes qui circum ipsum sunt.

8. Domine Deus exercituum, quis ut tu, præstans virtute, ô existens? omnia circum te, fides sunt.

9. Tu potestatem exerces in fastum maris; quum attollit fluctus suos, tu compescis eos.

10. Tu contudisti tanquam cadaver superbum: brachio roboris tui dispersisti inimicos tuos.

11. Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem, & quidquid in eo est, tu fundasti.

12. Aquilonem & Meridiem tu condidisti, Tabor & Hermon in nomine tuo ovabunt.

13. Tu brachium habes omnipotentia præditum, roboras manum tuam, attollis dexteram tuam.

14. Justitia & æquitate stabilitum est regale solium tuum: bonitas & fides antecedunt faciem tuam.

15. O igitur felicem populum, qui agnoscit clangorem: ô Domine, tales

les in lumine vultus tui incedent.
16. In nomine tuo quotidiè exultabunt,& in justitia tua sese attollent.
17. Tu enim decus es fortitudinis eorum, & pro benevolentia tua extolles cornu nostrum.
18. Quoniam Domini est clypeus noster, & Sancti Israelis rex noster.
19. Tum loquutus es per visum bonis tuis, & dixisti :
20. Auxilium suppeditabo heroi, extuli electum è populo.
21. Inveni Davidem servum meum, oleo meo sancto unxi eum.
22. Ut manus mea firma esset cum eo, quin & brachium meum roboraret eum.
23. Hostis non imponet ei, pravus non affliget eum.
24. Imo conteram ante faciem ejus hostes ejus,& odientes illum conficiam.
25. Fides mea & bonitas mea cum ipso erit.
26. Ponam in mari manum ejus,& in fluminibus dexteram ejus.

27. Ipse

27. Ipse invocabit me, dicens, Pater meus es tu, Deus meus, & petra salutis meæ.

28. Etiam ego primogenitum constituam illum, celsiorem regibus terræ.

29. In sempiternum custodiam illi bonitatem meam, & fœdus meum firmum ei permanebit.

30. Efficiam ut perpetuum sit semen ejus, & solium ejus sicut dies cœli.

31. Si filii ejus legem meam deseruerint, & in judiciis meis non ambulaverint;

32. Si statuta mea profanarint, & præcepta mea non custodierint;

33. Prævaricationes eorum virga visitabo, & iniquitates eorum flagellis.

34. At bonitatem meam non auferam ab eo, nec fallam illi fidem meam.

3 Non profanabo fœdus meum, quódque egressum est de labiis meis, nunquam mutabo.

36. Se-

36. Semel per ſanctitatem meam juravi, haudquaquam Davidem feſellero.

37. Semen ejus in æternum erit, ſolium ejus coram me ut ſol perſtabit.

38. Firmum ut luna manebit, quæ eſt certus in æthere teſtis. Sela.

39. At tu repuliſti, averſatus es, ſuccenſuſque irä contra Chriſtum tuum.

40. Diſſolviſti fœdus quod cum ſervo tuo pepigiſti, humi contaminaſti diadema ejus.

41. Dirupiſti omnes ſepes ejus, munitiones ejus contriviſti.

42. Diripiunt eum quicunque tranſeunt viam, opprobrio factus eſt vicinis ſuis.

43. Extuliſti dexteram eorum qui ei infeſti ſunt, cunctos hoſtes ejus exhilaraſti.

44. Etiam retudiſti aciem gladii ejus, nec ſuperiorem feciſti eum in in prælio.

45. Effeciſti ut ceſſarit dignitas ejus,

jus, & ſolium ejus in terram colliſiſti.
46. Præcidiſti dies juventutis e-
jus, obtexiſti eum ignominia. Sela.
47. Quouſque abſconderis, ô Do-
mine, anne in perpetuum? ardebít-
ne ut ignis fervens indignatio tua?
48. Memor ſis quantuli ævi ego
ſim: num fruſtrà condideris univer-
ſos homines?
49. Quis enim vir eſt qui vivat,
& non moriatur? qui eripiat vitam
ſuam à violentia ſepulchri? Sela.
50. Ubi ſunt, ô Domine, bonita-
tes tuæ priſtinæ, quas Davidi ex fide
tua juraſti?
51. Memor ſis, ô Domine, oppro-
brii quod ferunt ſervi tui: tuli in ſinu
meo cuncta opprobria multorum po-
pulorum.
52. Quibus nos affecerunt inimici
tui, ô Domine, quibus affecerunt ve-
ſtigia Chriſti tui.
53. Laudandus Dominus in æter-
num Amen & Amen.

90. *Ora-*

90. Oratio Mosis viri Dei.

DOmine tu habitaculum nobis fuisti per omnia secula.

2. Priusquam montes nascerentur, & terra formaretur ac orbis, à seculis usque ad secula tu es Deus.

3. Tu reducis hominem donec conteratur, ac tum dicis, Revertimini, ô mortales.

4. Nam mille anni coram te sunt ut dies hesternus qui præterit, imò ut noctis vigilia.

5. Ceu nimbum dilabi illos impetu quodam facis, sunt velut somnium, manè velut herba immutantur;

6. Quæ mane floret, ac vires accipit, vesperi arefacta resecatur.

7. Etenim irâ tuâ deficimus, & fervente indignatione tua terremur.

8. Iniquitates nostras in conspectum tuum collocasti, occulta nostra in lumen faciei tuæ.

9. Nam cuncti dies nostri te irascente dilabuntur, annos nostros finimus dicto citiùs.

10. Dies

10. Dies annorum noſtrorum quibus vivimus, anni ſunt ſeptuaginta, aut ad ſummum octoginta: jam præſtantiſſimum horum labor eſt & moleſtia: velociter tranſit, nóſque avolamus.

11. Quis vim iræ tüæ novit? ut te quique timent, ita in eos indignatio tua ſævit.

12. Ut ergo dierum noſtrorum numerum ſciamus, tu nobis planè indica, ut ſapientiæ animum intendamus.

13. Redi, ô Domine, quouſque? placare ſervis tuis.

14. Satia nos mane bonitate tua, ovabimus & lætabimur cunctis diebus noſtris.

15. Exhilara nos pro diebus quibus nos afflixiſti, pro annis quibus mala ſumus experti.

16. Effulgeat in ſervis tuis opus tuum, gloriáque tua in filiis eorum appareat.

17. Et decor Domini Dei noſtri adſit nobis, & opus manuum noſtrarum

rum in nobis confirma, opus inquam manuum nostrarum confirma.

Psal. 91.

SEdens in abdito Excelsi, sub umbra omnipotentis commoratur.

2. Dicam Domino, Asylum meum & arx mea, Deo meo nitar.

3. Nam is à laqueo venatoris, & à peste exitiali te liberabit:

4. Alis suis te obteget, sub pennis ejus tutus eris, tectus fide ejus tanquam lanceâ & parmâ.

5. Ut neque nocte metuendum sit tibi à terroribus, neque interdiù à sagitta volante.

6. Non à peste quæ in obscuro grassatur, non ab exterminio vastante meridie.

7. Cadant licet à latere tuo mille, & à dexteris tuis decem millia, ad te tamen non pertinget.

8. Duntaxat talionem impiis reddi videbis, & inspicies tuis ipsius oculis: quoniam tu, ô Domine, asylum mihi es

es quo nitor, in edito collocasti habitationem tuam:

9. Non accidet tibi malum, neque plaga tabernaculo tuo appropinquabit.

10. Nam angelis suis tuâ causâ præcipiet, ut in omnibus viis tuis te custodiant.

11. Manibus te gestabunt, ne ad lapidem pes tuus impingat.

12. Pardum calcabis & aspidem, conculcabis leunculum atque draconem.

13. Quandoquidem me amplexus est, eruam eum, superiorem eum faciam: agnovit enim nomen meum.

14. Me invocabit, ideò eum exaudiam, adero ei in afflictione: eripiam eum, & gloriosum eum reddam.

15. Vitâ longævâ satiabo eum, & exhibebo ei salutem meam.

Psal. 92. Oda carminis ad diem sabbathi.

COmmodum nunc est celebrare Dominum, & psallere nomini tuo, ô Altissime;

2. Præ-

2. Prædicare manè bonitatem tuam, & fidem tuam in noctibus,

3. Ad decachordum, ad nablum, ad higgaion, cum cithara.

4. Tu enim, ô Domine, operibus tuis me exhilaras, in factis manuum tuarum ovabo.

5. Quàm magna sunt facta tua, ô Domine, vehementer profunda consilia tua.

6. Vir stupidus isthuc non cognoscit, neque stultus intelligit.

7. Quòd quum impii sicut herba germinant, in hoc floreant cuncti facinorosi, ut in perpetuum excindantur.

8. Tu autem excelsus es in sempiternum, ô Domine.

9. Nam ecce inimici tui, ô Domine, ecce inquam inimici tui pereunt, disperduntur quicunque dediti sunt iniquitati.

10. Meum verò cornu extolletur ut monocerotis, tunc delibutus ero oleo virenti:

11. Et videbit optata oculus meus

in

in insidiantibus mihi: audiet de his qui in me insurgunt, grata, auris mea.

12. Justus ut palma florebit, & sicut cedrus in Libano in altum succrescet.

13. Plantati in domo Domini, in atriis Dei nostri florebunt.

14. Adhuc in senecta germinabunt, succulenti & virentes.

15. Ad prædicandum, quòd æquus sit Dominus, petra mea, neque ulla sit in eo pravitas.

Psal. 93.

DOminus rex est, induit celsitudinem, induit inquam Dominus robur, séque accinxit: quin & orbis sic firmatus est, ut non nutet.

2. Jam inde ab exordio constitutum est solium tuum: nam tu ab æterno es.

3. Sustulerunt flumina, ô Domine, sustulerunt inquam flumina strepitum suum, sustulerunt flumina fluctos suos.

4. At

4. At plus quàm ſtrepitus aquarum immanium, procellarúmque maris admirabilium, potens eſt Dominus, qui in excelſo præſidet.

5. Quæ enim tu teſtatus es ſuper domo tua pulchra & ſancta, vera, & firma permanebunt, ô Domine, in longiſſima tempora.

Pſal. 94.

DOmine Deus ſcelerum ultor, Deus ultor, conſpicuus appare.

2. Attolle te, ô judex terræ, redde talionem ſuperbis.

3. Quouſque impii Domine, quouſque impii petulanter exultabunt,

4. Effugient, loquentur grandia, jactabunt ſeſe omnes flagitioſi?

5. Populum tuum, Domine, atterunt, & quos tibi hæreditario jure vendicâſti, affligunt.

6. Viduas & advenas occidunt, & pupillos interimunt.

7. Interim dicunt, Dominus non videt, neque Deus Jacob intelligit.

8. In-

8. Intelligite ſtupidi in populo, & ſtulti quando demùm ſapietis?

9. Is qui aurem condidit, quomodo non audiret? qui oculum finxit, quo pacto non videret?

10. Qui toties Gentes corripit, quíque homines ſcientiam docet, vos non argueret?

11. Novit Dominus cogitationes hominum vanas eſſe.

12. Felix vir quem tu, ô Domine, caſtigaveris, & quem in lege tua inſtitueris.

13. Ut tranquillitatem illi pares à tempore adverſo, dum interim impio foditur fovea.

14. Non enim abjiciet Dominus populum ſuum: & quos ſibi in hæreditatem aſſumpſit, non deſeret.

15. Donec ad juſtitiæ normam reſtituat judicium, hanc ſectabuntur omnes qui recto ſunt corde.

16. Quis conſurgat pro me contra impios? aut quis conſiſtat mecum contra ſceleratos?

17. Niſi Dominus auxilio mihi fuiſſet,

isset, brevius apud inferos habitasset anima mea.

18. Quùm dicerem, nunc lapsus est pes meus, bonitas tua, ô Domine, me sustentabat.

19. Pro æstu multarum cogitationum intra me, recreârunt animam meam consolationes tuæ.

20. Num tibi quidquam commune est cum solio tyrannico, quod afflictionem fingit prætextu legis?

21. Concursant adversus animam justi, & sanguinem innoxium impietatis damnant.

22. At Dominus pro arce est mihi, Deus meus petra in qua fido.

23. Et rependet illis iniquitatem ipsorum, & in malitia eorum perdet ipsos; Dominus inquam Deus noster eos perdet.

Psal. 95.

ADeste, ovemus Domino, petræ salutis nostræ jubilemus.

2. Laude faciem ejus antevertamus, odis ei jubilemus.

3. Nam

3. Nam Dominus Deus magnus eſt,& rex magnus præ omnibus diis.

4. In cujus manu ſunt abſtruſiſſima terræ, ejus ſunt montium cacumina.

5. Cujus eſt mare: nam fecit illud, & continentem manus ejus finxerunt.

6. Agite ergo proſternamur, incurvi procumbamus, genua ſubmittamus, ante conſpectum Domini factoris noſtri.

7. Nam ipſe eſt Deus noſter, nos verò populus paſcuorum ejus, & grex manus ejus: ſi hodiè vocem ejus auſcultaveritis.

8. Ne induretis cor veſtrum, ut in Meriba, ut in die Naſa in deſerto.

9. Quùm patres veſtri me tentârunt, explorârunt me, ac etiam viderunt opera mea.

10. Annos quadraginta cum tædio pertuli gentem illam, ita ut dicerem, Populus iſte corde errat ipſique vias meas ignorant.

11. Qui-

11. Quibus juravi iratus, nunquam ingredientur in requiem meam.

Psal. 96.

CAnite Domino canticum novum, canite Domino quicunque habitatis terram.

2. Cantate Domino, laudate nomen ejus, evangelizate ſingulis diebus ſalutem ejus.

3. Gloriam ejus inter Gentes ipſas narrate, ſtupenda ejus facta in omnibus populis.

4. Nam magnus eſt Dominus, & plurima laude dignus, tremendus ipſe præ omnibus diis.

5. Siquidem cuncti dii populorum nihili ſunt: at Dominus cœlos condidit.

6. Coram ipſo decus eſt & honor, potentia & magnificentia in ſanctuario ſuo.

7. Propterea tribuite Domino familiæ populorum, tribuite Domino gloriam ac potentiam.

8. Tribuite Domino gloriam nomine

mine ejus dignam, ferte munus, & venite in atria ejus.

9. Prosternite vos Domino in magnifico & splendido sacrario *ejus*, metuite ab ipso quotquot in terra habitatis.

10. Dicite in Gentibus, Dominus regnat, & orbis firmabitur ne nutet, jus dicet populis cum æquitate.

11. Lætentur cœli, exultet terra, reboet mare, & quidquid est in eo.

12. Exultet ager & quidquid in eo continetur: tum quoque cunctæ arbores saltus ovent;

13. Coram Domino, quoniam venit: nam venit ut terram judicet, judicet orbem in justitia, & populos ex fide.

Psal. 97.

DOminus regnat, exultet terra; insularum multitudo lætetur.

2. Nubes & caligo circum eum sunt: justitia & æquitas sunt firmamentum throni ipsius.

3. Ignis ante eum præcedet, ut circum-

circumquaque hostes ejus inflammet.
4. Fulgura ejus orbem illustrârunt: vidit & dolore consternata est terra.
5. Montes à conspectu Domini tanquam cera colliquescebant, à facie inquam Dominatoris universæ terræ.
6. Annuntiârunt cœli justitiam ejus, & cuncti populi gratiam ejus viderunt.
7. Pudefiant propterea quotquot idola colunt, & in diis nihili glorian-tur, procumbite coram eo dii universi.
8. Audivit, & gavisa est Sion, exultaveruntque filiæ Juda propter judicia tua, ô Domine.
9. Nam tu, Domine, excelsior es omnibus quæ in terra sunt, plurimùm super omnes Deos exaltatus.
10. Propterea qui amatis Dominum, odio habete malitiam: nam ille animas suorum qui bonitati student custodit, éque manu impiorúm eos eripit.
11. Lux sata est justis, & iis qui integro sunt corde lætitia.
12. Lætamini justi in Domino, &

gratulamini in commemoratione ſan-
ctitatis ejus.

Pſal. 98. Canticum.

CAnite Domino canticum novum:
nam admiranda facinora patravit,
ſalutem ſibi paravit ſola dextra ſua,
& brachio ſuo ſancto.
2. Notam fecit Dominus ſalutem
ſuam, in Gentium oculis juſtitiam
ſuam revelavit.
3. Memor fuit bonitatis ſuæ &
fidei erga Domum Iſraelis: viderunt
omnes fines terræ Salutem Dei noſtri,
4. Jubilate Domino omnis terra,
erumpite in vocem: ovate & pſallite.
5. Pſallite Domino cithara, citharæ
vocem pſalmi jungite:
6. Pſallite inquam tubis & ſonitu
buccinæ, jubilate coram rege Do-
mino.
7. Reboet mare & quidquid in eo
continetur: orbis & qui eum inhabi-
tant.
8. Flumina manu plaudant, ſi-
mulque montes ovent,

9. Coram

9. Coram Domino, quia venit ad judicandum terram, judicabit orbem ex justitia, & populos ex æquitate.

Psal. 99.

DOmino regnante, cum tumultu populi concurrunt: insidet Cherubin, terra movetur.

2. Dominus in Sion magnus est, & super omnes populos sublimis.

3. Celebrent nomen tuum: magnum enim & tremendum, quia sacrosanctum est.

4. Robur regis æquitatem diligit: tu æquitates præparâsti, tu quod justum & æquum est facis in Jacob.

5. Exaltate Dominum Deum nostrum, & prosternite vos ad scabellum pedum ipsius: sanctus enim est.

6. Moses & Aharon inter sacerdotes ejus, Samuel inter eos qui invocant nomen ejus: clamabant ad Dominum, & exaudiebat eos.

7. E columna nubis alloquebatur eos, quia contestationem & ceremo-

nias quas dederat eis, obſervabant.
8. Domine Deus noſter tu exaudiebas eos, tu eras eis Deus indulgens, ſtudia quoque eorum vindicans.
9. Exaltate Dominum Deum noſtrum, & proſternite vos ad montem ſanctitatis ejus: eſt enim ſacro-ſanctus Dominus Deus noſter.

Pſal. 100. *Pſalmus ad laudem.*

JUbilate Domino omnis terra.
2. Colite Dominum in lætitia, venite in conſpectum ejus ovantes.
3, Agnoſcite quod Dominus eſt Deus, ipſe nos fecit, & non ipſi, nos: ſumus populus ejus, & grex paſcuorum ejus.
4. Ingredimini portas ejus gratias acturi, & atria ejus cantaturi laudes; celebrate illum, & nomen ejus laudate.
5. Quoniam bonus eſt Dominus, bonitáſque ejus infinita eſt; fidéſque ejus in omnes ætates.

101. *Psalmus Davidis.*

BOnitatem & judicium canam, tibi Domine psallam.

2. Prudenter me geram in via integra, donec ad me venias, domi meæ in cordis integritate versabor.

3. Scelus nefarium ante oculos meos quod designem, non proponam: defectores odio prosequar, nec unquam mihi adhærescent.

4. Cor perversum facessat à me, malitiosum non agnoscam.

5. Qui clàm obtrectat proximo suo, eum funditùs perdam: qui elatis est superciliis, animóque arroganti, hunc non feram.

6. Oculi mei intenti erunt ad eos qui in terra veritati student, ut mecum versentur: qui in via innocentiæ ambulat, mihi ministrabit.

7. Non habitabit domi meæ qui dolum facit: qui mendacia loquitur, nihil firmi apud me habebit.

8. Maturè perdam omnes impios

terræ, ut è civitate omnes facinorosi excindantur.

Psal. 102. *Precatio humili congruens, quum anxius est, ac suam querimoniam effundit coram Domino.*

DOmine, exaudi precationem meam, & clamor meus ad te perveniat.

2. Ne mihi abscondas faciem tuam, sed præbeas aurem tuam quum angustia me premit, & citò mihi annue quùm te invoco.

3. Dies enim mei absumpti sunt ut fumus, & ossa mea ut focus exusta sunt.

4. Effectum est ut cor meum percussum exarescat sicut fœnum, usque adeò ut sim oblitus cibum capere.

5. Ossa etiam mea & caro mea cohærescunt præ gemitibus meis:

6. Similísque factus sum onocrotalo gaudenti solitudine, ac buboni agenti in locis desertis.

7. Vigilo equidem, & similis sum passeri

passeri seorsim agenti in tecto.
8. Quotidiè namque inimici mei probris me incessunt, & gloriantes de me per me jurant.
9. Nam cinerem ut panem comedi, & potum meum fletu miscui.
10. Ob indignationem tuam & iracundiam tuam, quia me altè sublatum afflixisti.
11. Mei dies inclinaverunt tanquam umbra, & ego ut fœnum exarui.
12. Tu autem, Domine, in æternum permanes, & memoria tua sempiternis temporibus.
13. Tu itaque exurgens miserearis ipsius Sion: quia tempus illi benefaciendi, quia præfinitum tempus advenit.
14. Nam servi tui afficiuntur favore in lapides ejus, & pulverem ejus evehere cupiunt.
15. Timeantque Gentes nomen Domini, & omnes reges terræ majestatem tuam.
16. Quia Dominus ædificabit Sion,

on, & visus est in sua majestate.

17. Ac rationem habuit precationis humilium, neque precationem eorum sprevit.

18. Quod quidem literarum monimentis transmittetur ad posteros, & populus, qui creabitur, laudabit Deum.

19. Siquidem prospicit è sublimi sanctuario suo, & terram intuetur Dominus è cœlo.

20. Ut audiat gemitum vincti, & vinculis eripiat morti addictos.

21. Ut celebrent homines nomen Domini in Sion, & laudem ejus in Jerusalem.

22. Quando simul congregabuntur populi & regna, ut colant Dominum.

23. Afflixit autem in via meas vires, atque præscidit dies meos.

24. Dicam ergo, mi Deus, ne tollas me in media ætate mea: nam tui quidem anni sempiternis temporibus existunt.

25. Nam primum terræ fundamenta

ta jecisti, & cœli sunt opus manuum
tuarum,

26. Quæ interibunt, tu autem perstas; & universa ut vestis veterascent, téque immutante illa immutantur.

27. Verùm tu idem es perpetuò, & anni tui non finiuntur.

28. Permaneant & filii servorum tuorum, eorúmque semen ante te firmetur.

Psal. 103. *Davidis.*

PRædica Dominum anima mea, & omnia viscera mea nomen ejus sanctissimum.

2. Prædica Dominum anima mea, & ne obliviscere omnia quæ in te contulit.

3. Qui condonat omnes iniquitates tuas, qui sanat omnes morbos tuos.

4. Qui vindicat ab interitu vitam tuam, & undique te cumulat benignitate & misericordia.

5. Et os tuum suavitate implet, ut

recuperes juventam tuam ſicut aquila.

6. Dominus judicium & juſtitiam reddit omnibus oppreſſis.

7. Et monſtravit Moſi vias ſuas, ſuáque ſtudia filiis Iſrael.

8. Miſericors eſt & beneficus Dominus, patiens etiam, & magnæ benignitatis:

9. Qui non perpetuò ſolet litigare, neque æternum retinet memoriam acceptæ injuriæ.

10. Non tractat nos pro peccatis noſtris, neque rependit nobis quod iniquitates noſtræ merentur.

11. Nam quanto intervallo cœlum altius eſt terrâ, tantum prævalet benignitas ejus erga timentes ipſum.

12. Et quàm longè diſtat Ortus ſolis ab Occaſu, tam longè removit à nobis ſcelera noſtra.

13. Utque pater miſeretur liberorum, ita Dominus miſeretur timentium eum.

14. Ipſe enim novit conditionem noſtram, recordans quòd ſimus pulvis.

15. Ho-

15. Hominis ætas fœno ſimilis eſt, florétque ut flos in agro,

16. Qui nullus erit, quum eum ventus pervaſerit, neque homines loci ejus agnoſcent eum.

17. Domini autem benignitas erga timentes eum durat ab æterno in ſempiternum tempus, & ejus juſtitia uſque ad filios filiorum :

18. Qui ſervant fœdus ejus, & memores ſunt conſtitutionum illius, ut eas perficiant.

19. Dominus in cœlo paravit ſolium ſuum, ejuſque regnum dominatur omnibus.

20. Prædicate Dominum Angeli ejus, qui pollentes virtute exequimini ejus negotia obediendo voci verborum ejus.

21. Prædicate Dominum omnes illius exercitus, qui quum adminiſtri ejus ſitis, perficitis ipſius voluntatem.

22. Prædicate Dominum omnia ipſius opera in omnibus locis ſui Dominii : anima mea prædica Dominum.

Pſal.

Psal. 104.

ANima mea prædica Dominum: Domine Deus meus rebus gestis maximus es, & gloriam atque decus induisti.

2. Luce namque amictus est tanquam vestimento, & cœlos ut cortinam extendit.

3. Qui cœnacula sua contignavit in aquis, posuítque nubes suum vehiculum, & volat pennis venti.

4. Qui legatos efficit spiritus, & ministros suos ignem flammantem.

5. Terrámque fundavit suis basibus, ut sempiternis temporibus non moveatur.

6. Abyssum quoque occultavit quasi vestimento, ut supra montes stent aquæ.

7. Quæ fugiunt ab increpatione tua, & à sono tonitrus tui præcipites feruntur.

8. Ascenduntque montes, & in valles descendunt, ad eum locum quem eis fundâsti.

9. Ter-

9. Terminúmque præstituisti illis aquis, quem transgredi nequeunt, ne iterum terram operiant.

10. Et emittis fontes qui fiunt torrentes, ut inter montes decurrant :

11. Ut potent feræ omnes, & onagri levent sitim suam;

12. Et juxta eos fontes degant aves cœli, quæ inter ramos arborum vocem edunt.

13. Qui rigat montes è suis cœnaculis, & de fructu operum ejus satura fit terra ;

14. Et producit fœnum pecori, & herbam ad usum hominis, ut proferat panem de terra;

15. Et vinum, quod exhilaret cor hominis, & oleum quod nitidam reddat faciem, & panem qui cordi vires subministret.

16. Arboréſque Domini succo abundant, & Cedri in Libano quas plantavit ;

17. Ubi aves nidificant, & ciconiæ, quarum domus est in abietibus.

18. Celsos montes ibicibus, & pe-

trας

tras dedit confugium alpinis muribus.

19. Lunam fecit ut tempora distinguat, & sol novit suum occasum.

20. Quùm tenebras inducit, fit nox, in qua omnes feræ silvestres prodeunt.

21. Quemadmodum leonis catuli rugiunt ad prædam, & ut quærant cibum suum à Deo sibi paratum.

22. Ubi sol ortus est, sese recipiunt, & in cubilia sua cubitum eunt.

23. Homo autem aggreditur opus suum, & negotio suo instat usque ad vesperam.

24. Quanta sunt opera tua, Domine, quæ universa fecisti per sapientiam! estque terra plena tuis possessionibus.

25. Ipsum mare vastum & latissimum est, ubi reptilia innumera sunt, animalia tum parva, tum magna.

26. Illic eunt naves, & ista balena quam formasti ut in eo ludat.

27. Universa autem ex te pendent, ut eis cibum suum des suo tempore:

28. Té-

28. Téque dante colligunt, & te manum aperiente ſatiantur bonis.

29. Si autem abſcondas faciem tuam turbantur: ſique ſpiritum eis eripias expirant, & revertuntur in ſuum pulverem.

30. Rurſum animalia creantur, ſi tuum ſpiritum mittas, & renoves terræ faciem.

31. Sit Domini majeſtas æterna, & gaudeat Dominus operibus ſuis.

32. Quo proſpiciente in terram, illa tremit, quo tangente montes, illi fumant.

33. Canam igitur Domino quoad vivam, & pſallam Deo meo quamdiu ſuperſtes ero.

34. Eritque ſermo meus de illo dulcis, & ego de Domino gaudebo.

35. Conficientur autem peccatores de terra, neque amplius impii ſupererunt; prædica igitur Dominum anima mea: hallelu-ja.

Psal. 105.

COnfitemini Domino, invocate nomen ejus, & studia illius edocete inter populos.

2. Ipsum canite, & ipsi psallite, deque illius miraculis sermones habete.

3. Gloriamini in ejus sanctissimo nomine: sitque lætum cor quærentium Dominum.

4. Inquirite Dominum & ejus potentiam, semperque faciem ejus quærite.

5. Cogitate res mirandas quas gessit, & illius portenta, & judicia oris ejus.

6. O semen Abrahami cultoris ipsius, ô filii Jacobi, homines ipsius electissimi.

7. Ipse est Dominus Deus noster, cujus judicia extant in tota terra.

8. Perpetuò enim meminit sui fœderis: & verbi quod mandavit, in mille ætates.

9. Quod sanxit fœdere icto cum Abra-

Abrahamo, & juramento quo se Isaac
obstrinxit.
10. Namque rem confirmavit, ut
esset Jacobo decretum, & Israeli in
fœdus sempiternum:
11. Dicens, Tibi tradam Chana-
næorum terram, ut sit tibi hæredita-
ria sors.
12. Itaque quum essent numero
pauci, & exigua familia, & peregrini
ea in terra,
13. Et migrarent de una gente ad
aliam gentem, & de regno quopiam
ad alium populum;
14. Non permisit homini cuiquam
ut eos opprimeret, ac propter eos
reges coarguit:
15. Cum diceret, Ne attingatis
homines mihi consecratos, & nihil
mali prophetis meis inferatis.
16. Et evocavit famem, ut eâ la-
boraret terra, & omnem annonam
compressit.
17. Eisque præmisit virum; Joseph
venditus est in servitutem.
18. Cujus pedes constrinxerunt
com-

compede, & in ferro periclitata eſt a-
nima ejus :
19. Donec venit verbum ejus, &
eloquium Domini conflando explora-
vit eum.
20. Tunc enim nuntio miſſo rex
eripuit eum, & dominator populo-
rum ſolvit eum :
21. Eumque dominum conſtituit
domus ſuæ, & qui dominaretur in u-
niverſa ipſius poſſeſſione :
22. Ut vinciret principes ejus pro
ſuo arbitratu, & ſeniores ipſius ſa-
pientiam doceret.
23. Itaque Iſrael ingreſſus eſt Æ-
gyptum, & Jacob peregrinus egit in
terra Cham.
24. Et valdè quidem Deus auxit
populum ſuum, & potentiorem fecit
cum ſuis hoſtibus.
25. Vertítque cor eorum in odium
ſui populi, ut dolum commolirentur
in ſervos ipſius.
26. Miſit autem Moſen ſervum
ſuum, & Aharonem quem elegerat.
27. Qui prodigioſa ipſius negotia
geſſe-

gesserunt inter eos, & portenta in terra Cham.

28. Et immisit tenebras quibus omnia obscuravit, neque reluctati sunt verbo ejus.

29. Aquas eorum vertit in sanguinem, & ita occîdit pisces eorum.

30. Edidit quoque terra eorum ranas, in regum arcanissima loca penetrantes.

31. Ejus etiam jussu venerunt omnis generis insecta, & pediculi per omnes fines eorum.

32. Et pro pluviis eorum dedit grandinem, & ignem flammantem in ipsorum terra.

33. Percussitque vites eorum & ficus eorum, & confregit arbores per ipsorum fines.

34. Ejus quoque jussu venerunt locustæ & innumeri bruchi;

35. Qui depasti sunt omnes herbas in ipsorum regione, depasti etiam sunt fructus telluris ipsorum.

36. Occîdit denique omnia primogenita in regione ipsorum, pri-

mitias

mitias videlicet universæ virtutis eorum.

37. Et eduxit eos onustos argento & auro, nec quisquam fuit infirmus in tribubus ejus Israelis.

38. Estque Ægyptus lætata quum exirent, quia formido eorum invaserat eos.

39. Expandit quoque nubem pro velo, & ignem qui noctu luceret.

40. Populo petente adduxit Deus coturnices, & pane cœlesti saturavit eos.

41. Postremo aquæ profluxerunt apecto saxo, quæ decurrerunt per loca arentia ut flumen.

42. Memor enim fuit sui verbi sanctissimi ad Abrahamum cultorem suum.

43. Et eduxit populum suum cum lætitia, & delectos suos homines cum jubilo.

44. Ac tradidit eis regiones Gentium, ut possiderent labore populorum conquisita.

45. Nimirum ut servarent decreta

ejus, & leges ipsius tenerent: halle-
lu-ja.

Psal. 106. *Hallelu ja.*

COnfitemini Domino quoniam bo-
nus est, quoniam sempiterna est
ipsius benignitas.

2. Quis enuntiaret fortia facta
Domini? aut quis promeret univer-
sam laudem ipsius?

3. O beatos qui servant judicium,
& faciunt semper quod justum est.

4. Memento mei, Domine, per fa-
vorem erga tuum populum, meique
rationem habeto per tuam salutem.

5. Ut videam bonum electis tuis
hominibus paratum, & gaudeam gau-
dium gentium tuarum, & glorier
cum hæreditario tuo populo.

6. Peccavimus æquè ut patres no-
stri, egimus iniquè, impia gessimus.

7. Nam patres nostri non pruden-
ter perpendêrunt miracula tua in Æ-
gypto, neque memores fuerunt maxi-
morum beneficiorum tuorum, & im-
morigeri

morigeri fuerunt ad mare, ad mare inquam rubrum.

8. Servavit tamen eos propter nomen ſuum, ut notiorem faceret fortitudinem ſuam.

9. Increpuitque Mare rubrum, ut exareſceret, ac traduxit eos per abyſſum tanquam per deſertum:

10. Et ſervavit eos eripiens manui hoſtili, ac vindicavit eos à manu inimici.

11. Aquæ autem operuerunt hoſtes eorum, ita ut ne unus quidem ſuperſtes relinqueretur.

12. Tuncque fidem adhibuerunt verbis ejus, ut decantarent laudem ipſius.

13. Verùm confeſtim obliti ſunt opera ejus, neque morati ſunt conſilium ejus.

14. Et concupiſcentiâ exarſerunt in ipſo deſerto, ac tentaverunt Deum in ſolitudine.

15. Ac dedit quod popoſcerunt, ſed ſimul immiſit macilentiam ipſorum animæ.

16. Inviderunt etiam Mosi in castris, & Aharoni sacro-sancto Domini.

17. Quamobrem terra se aperiens absorpsit Dathan, & operuit congregationem Abiramicam.

18. Ignis etiam exarsit in cœtu istorum, & flamma quæ impios corripuit.

19. Fecerunt & vitulum apud montem Horeb, & fusile simulachrum adoraverunt.

20. Et permutaverunt majestatem Dei sui effigie bovis comedentis herbam;

21. Súntque obliti Deum, qui eos servaverat, quíque res magnas gesserat in Ægypto,

22. Et miracula in terra Cham, resque terrificas ad Mare rubrum.

23. Decreverat autem delere illos, nisi Moses vir ipsius electus intercessisset ei, sedans iram ipsius ne perderet.

24. Respuerunt etiam terram exoptatam, non tribuentes fidem verbo ipsius.

25. Et obmurmurârunt in suis tentoriis, neque obediverunt voci divinæ.

26. Quare juravit eis se prostraturum esse ipsos in deserto :

27. Prostraturum etiam sobolem eorum inter Gentes,& eventilaturum eos in regiones.

28. Initiati sunt etiam velut sub jugum ipsius Baal-peor missi, & comederunt immolata mortuis diis.

29. Suisque studiis iram Dei conflârunt, ita ut grassaretur per eos cædes.

30. Quando Phinehas stetit,ac vindicandum judicavit, & cædes prohibita est.

31. Quod ei est imputatum pro justitia sempiternis temporibus.

32. Lacessiverunt etiam apud Meriba, & Mosen Deus affecit malo propter ipsos.

33. Ita enim divexârunt animum ejus, ut perperam aliquid loqueretur suis labiis.

34. Præterea non deleverunt populos,

pulos, quos Dominus jusserat eos delere.

35. Et commercium habuerunt cum Gentibus, ac didicerunt facta ipsorum.

36. Ut colerent simulachra eorum, quæ fuerunt eis laqueus.

37. Nam filios suos & filias suas mactaverunt victimas dæmonibus.

38. Et ita fuderunt sanguinem innoxium, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quos mactaverunt victimas simulachris Chananæorum, terráque polluta est capitalibus sceleribus.

39. Ac fuerunt immundi factis suis, & scortati sunt studiis suis.

40. Et excanduit irâ Dominus in populum suum, abhorruítque à sua hæreditate.

41. Ita ut traderet eos Gentibus in manus, & inimici eorum dominarentur eis.

42. Quos afflixerunt hostes ipsorum, & subegerunt eos suæ potestati.

43. Aliquoties liberavit eos, ve-

rùm ipsi lacessiverunt suo consilio, &
in paupertatem devenerunt per suam
iniquitatem.

44. Tamen quum cerneret eos in
angustiis, & audiret clamorem ipsorum:

45. Memor fuit sui fœderis icti
cum eis, & pœnituit eum; ut maxima
est ejus benignitas.

46. Et fecit eos gratiosos apud victores
suos universos.

47. Serva nos, Domine Deus noster,
& congrega nos ex Gentibus, ut
confiteamur nomini tuo sanctissimo,
& celebremus te laudibus tuis.

48. Prædicandus est Dominus Deus
Israelis ab æterno in æternum tempus;
& universus populus dicat, Amen,
hallelu-ja.

Psal. 107.

CONfitemini Domino, quoniam bonus est, quoniam æterna est ejus benignitas.

2. Laudibus celebrate Dominum.

3. In

3. In libertatem vindicati à Domino dicant, quòd eos vindicaverit à manu hoſtili:

4. Quódque congregaverit eos ex regionibus, ab Oriente, & Occidente, Aquilone, & à Mari.

5. Dum errabant in deſerto & in ſolitudine, per itinera quibus oppidum habitatum non inveniebant,

6. Famelici & ſitibundi, adeò ut deficerent animo.

7. Clamaverunt ad Dominum in periculis ſuis, & eripuit eos ex anguſtiis ipſorum:

8. Eóſque deduxit in viam rectam, quâ pervenirent ad oppidum habitatum.

9. Confiteantur ergo Domino tribuentes ſuam benignitatem, & miracula ſua inter homines.

10. Quia ſaturat animam avidam, & animam famelicam explet rebus bonis.

11. Sedentes in tenebris, & denſiſſima caligine, conſtricti miſeria & ferreo compede.

12. Quia sermonibus divinis reluctati sunt, & floccipendêrunt consilium summi Dei.

13. Unde molestias imposuit, *ita* ut desponderent animum & impingerent, nemine ferente opem.

14. Hi clamaverunt ad Dominum in suis periculis, qui eripuit eos è suis angustiis:

15. Eósque duxit ex tenebris & densissima caligine, ac perrupit eorum vincula.

16. Confiteantur ergo Domino tribuentes suam benignitatem & miracula sua inter homines:

17. Quia effregit valvas æreas & refellit obices ferreos.

18. Stulti qui scelerato vitæ instituto, & iniquitatibus suis morbos sibi accersiverunt:

19. Ita ut anima ipsorum fastidiat omnem cibum, & pertingant ad portas mortis:

20. Clamaverunt etiam ad Dominum in suis periculis, qui eripuit eos è suis angustiis.

21. Missó-

21. Miſſóque verbo ſuo ſanavit eos, & aſſeruit ab ægrotationibus ipſorum.

22. Confiteantur ergo Domino tribuentes benignitatem ſuam, & miracula ſua inter homines,

23. Et immolent victimas confeſſionis, ac narrent facta ejus cum jubilo.

24. Qui mare navibus ingrediuntur, quique negotium ſuum peragunt in vaſtiſſimis aquis;

25. Illi viderunt opera Domini, & ipſius miracula in profundo mari.

26. Qui ſuo imperio ciet ventum procelloſum, qui ventus altè fluctus ipſius attollit.

27. Ita ut modò in cœlum aſcendant, modò in abyſſum deſcendant, uſque adeò ut anima ipſorum malis preſſa colliqueſcat.

28. Et eant in orbem, ac oberrent ut ebrii, omníſque ſapientia illis eripiatur.

29. Hi etiam clamaverunt ad Dominum in ſuis periculis, & eripuit eos è ſuis anguſtiis.

30. Et ſedatâ tempeſtate reddit mare tranquillum, ita ut deſinant flu-ctus quibus jactabantur :

31. Et tunc lætantur quòd quie-verint fluctus, ac Deus in portum optatum eos deduxerit.

32. Confiteantur ergo Domino tribuentes ſuam benignitatem, & mi-racula ſua inter homines.

33. Eúmque extollant in cœtu po-puli, & laudent eum in conſeſſu ſenio-rum.

34. Qui flumina vertit in deſer-tum, & venas aquarum in loca ſiticu-loſa ;

35. Et terram frugiferam in ſterile ſolum, propter incolarum vitioſita-tem.

36. Qui contra vertit deſertum in ſtagnum aquarum, & torridam ter-ram in venas aquarum :

37. Ibíque collocat famelicos, ut urbem celebrem extruant ;

38. Ac ſementem faciant in arvis, & colant vineas quæ copioſium fru-ctum proferant :

39. Eóſ-

39. Eósque fortunat, ita ut valdè crescant, nec pecus eorum minuit.

40. Minuuntur etiam & decidunt per angustiam, & malum, & laborem.

41. Nam Deus effundit contemptum in principes, & errare facit eos per vastitatem inviam.

42. In arce autem collocat pauperem extra miseriam, & familias tractat velut oves.

43. Quæ quum vident probi gaudent, nec habent ulli iniqui quod vituperent, aut querantur.

44. Quisquis igitur sapit custodiet hæc, & beneficia Domini considerabit.

Psal. 108. *Carmen, hymnus Davidis.*

PAratum est cor meum, ô Deus, ita ut canam, & psallam etiam, ô gloria mea.

2. Expergiscere nablum & cithara: evigilabo equidem in aurora,

3. Tibíque confitebor inter populos, & te psallam inter Nationes.

4. Tua enim benignitas usque adeò magna est ut cœlos superet, tuáque veritas usque ad æthera pertingit.

5. Sublimior cœlo sis, ô Deus, & majestas tua sublimior sit totâ terrâ.

6. Ut liberentur tui delecti, servato nos per dexteram tuam, & annue mihi.

7. Deus locutus est in sanctuario suo, quòd exultabo, & partiar Sichem, ac metiar vallem Sucoth.

8. Meus erit Gilead, meus erit Manasses, Ephraim autem robur capitis mei, & Juda meus legumlator.

9. Moab verò lebes ablutionis meæ, Idumæam pedibus meis emetiar, & super Palæstina jubilabo.

10. Quis ducet me ad urbes munitas? quis ducit me in Idumæam?

11. Annon tu Deus, qui nos olim repuleras, neque profectus fueras cum nostro exercitu?

12. Fer nobis opem, quâ defendamur ab hoste: siquidem vana est salus hominis.

13. Cæterùm Deo juvante res præcla-

præclaras geremus, & ipse conculcabit hostes nostros.

Psal. 109. Præfecto cantorum, Davidis hymnus.

O Deus, qui laudaris à me, ne taceas.

2. Nam os impii, & os dolosum patent contra me, & mecum loquuntur falsâ linguâ.

3. Et verba ex odio profecta me circumvenerunt, méque oppugnant abs re.

4. Pro amore autem meo aversantur mihi, ego tamen intentus sum precationi.

5. Ac reddunt mihi malum pro bono, & odium pro dilectione meâ.

6. Constitue contra eum impium, & adversarius stet ad dexteram ejus.

7. Quum adductus fuerit in judicium, pronuntietur impius: & deprecando peccatum admittat.

8. Sint dies vitæ ipsius pauci, & ipsius functionem alius accipiat:

9. Sint ipſius liberi orphani, & uxor ejus vidua.

10. Oberrent liberi ejus & mendicent, ac victum quærant, è ruinoſis ſuis ædificiis prodeuntes.

11. Fœnerator nexu obliget omnia quæ habet: nec non hoſtes diripiant quod labore ipſius partum eſt.

12. Non obtingat ei qui benignitatem proroget, nec ſit qui benefaciat orphanis quos reliquit.

13. Poſteritas ejus excidio ſit obnoxia, & in altero ſeculo deleatur nomen ipſius.

14. Revocetur in memoriam apud Dominum iniquitas patrum ejus, & peccatum matris ejus non aboleatur oblivione:

15. Ac ſemper obverſentur oculis Domini, qui deleat eorum memoriam è terra.

16. Siquidem non cogitavit benignitatem exhibere, & perſecutus eſt virum humilem, & pauperem, & dolentem animo, ut interficeret.

17. Ac amavit maledictionem, pro-

propterea obvênit ei: & noluit bene-
dictionem, itaque longè recessit ab eo.
18. Induítque maledictionem ut
vestimentum, & ingressa est in partes
ipsius interiores ut aqua, & in ossa ejus
ut oleum:
19. Sit ei pro veste quam induat,
& pro cingulo quo semper cingatur.
20. Atque hæc parata sunt à Do-
mino meis adversariis, & eis qui lo-
quuntur malum adversus animam
meam.
21. Tu autem, Domine Deus me-
us, præstò mihi adsis propter nomen
tuum: & libera me, siquidem beni-
gnitas tua optima est.
22. Ego enim humilis & pauper
sum, & cor meum intra me saucium
est.
23. Et abeo ut umbra quum de-
clinat, ac velut locusta excutior:
24. Genuáque mea nutant præ
inedia, & detractâ pinguedine alius
jam habitus est corporis mei.
25. Et ego illis sum probro, qui me
conspicati jactant caput suum.

26. Opem fer, Domine Deus meus, & servato me pro tua benignitate.

27. Et intelligant hanc tuam esse potentiam, quodque tu Dominus hæc facias.

28. Ipsi quidem maledicant, modo tu benedicas: ipsi insurgant, modo pudefiant, & servus tuus lætetur.

29. Induant adversari mei ignominiam, & amiciant se pudore tanquam pallio.

30. Ego autem valdè confitebor Domino ore meo, & in magno cœtu laudabo eum.

13. Quoniam à dextra stetit pauperis, ut servaret animam ejus ab iis, qui vitæ ac necis arbitrium in eum sibi arrogabant.

110. *Davidis hymnus.*

DIxit Dominus Domino meo, Sede mihi ad dexteram, donec inimicos tuos subdam scabellum tuis pedibus.

2. Dominus emittet virgam tuæ poten-

potentiæ è Sion : dominare ergo inter inimicos.

3. Habes promptiſſimum populum quum educes tuas copias : tibi etiam eſt ros generationis tuæ in ſummo decore & ſanctitate ex utero auroræ.

4. Juravit Dominus, nec pœnitet eum, quod tu ſis ſacerdos æternus ritu Melchi-ſedec.

5. Dominus ſtat à dextera tua, qui contudit reges, quo die iratus fuit.

6. Judicabit Meſſias in Gentibus, & omnia implebit cadaveribus, quando contundet capita in multis regionibus.

7. De torrente in via bibet, ac propterea caput attollet.

Pſal. 111. *Hallclu-ja.*

א COnfitebor Domino ex toto corde, ב in concilio & cœtu proborum.

2. ג Magna ſunt Domini facta, ד quæ inquiruntur ab omnibus qui delectantur ipſis.

3. ה Opus ipſius eſt gloria & de-
cus, ו & juſtitia ejus æternum perſtat.
4. ז Memoriæ conſecravit ſua mi-
racula, ח beneficus & miſericors Do-
minus.
5. ט Eſcam dedit ipſum timenti-
bus, י & æternum memor eſt ſui fœ-
deris.
6. כ Potentiam operum ſuorum
declaravit ſuo populo, ל dando eis
hæreditatem Gentium.
7. מ Suntque opera manuum ejus
veritas & judicium, & נ omnes con-
ſtitutiones ipſius firmæ ſunt.
8. ס Suntque ſtabilitæ, ut durent
ſempiternitis temporibus, ע quippe
per veritatem & rectitudinem factæ.
9. פ Miſit etiam ad populum ſuum
צ per quos redimeret, ac præcepit
fœdus ſuum perpetuo ſervandum, ק
cujus nomen ſanctiſſimum terrificum
eſt.
10. ר Principium ſapientiæ eſt ti-
mor Domini, ש & ſalutaris pruden-
tia contingit omnibus qui verſantur
in his rebus: ת quorum laus æter-
num perſtat.

Psal. 112. *Hallelu-ja.*

א BEatus vir est qui timet Dominum, ב & valde præceptis ejus delectatur:

2. ג Nam potens erit in terra semen ejus, & ד proborum natio fortunabitur.

3. ה Copia rerum & divitiæ erunt in domo ejus, ו & justitia ipsius æternum perstabit.

4. ז Oritur in tenebris lux probis, homini ח benefico, & misericordi, & justo.

5. ט Vir bonus confert beneficia, & dat mutuò, י suásque res obit exactissimo judicio.

6. כ Quia non movebitur in æternum, ל & memoria justi usque durabit.

7. מ Ad famam tristem non expavescet, נ quia cor ejus firmum est ac fretum Domino.

8. ס Cor ipsius stabilitum est, ita ut non expavescat, ע donec spectet in

in hostibus suis quod cupierat.

9. פ Spargit ac dat pauperibus, צ cujus justitia æternùm perstat, ק cornúque ejus altum est cùm gloria:

10. ר Ita ut impius cernens indignetur, ש suísque dentibus frendeat & contabescat: ת miniméque impii assequentur quod desiderant.

Psal. 113. *Hallelu-ja.*

LAudate cultores Domini, laudate nomen Domini.

2. Prædicandum est enim nomen Domini ab hoc tempore usque in æternum:

3. Ab Ortu solis usque ad Occasum ejus, laudibus vehendum est nomen Domini.

4. Dominus enim sublimior est omnibus gentibus, & majestas ipsius cœlo sublimior est.

5. Quis similis est Domino Deo nostro, qui in alto rebus præsidet;

6. Séque demittit ut inspiciat quæcunque sunt in cœlo & in terra?

7. Qui

7. Qui erigit tenuem ex pulvere:
& pauperem è ſtercore evehit:
8. Ut collocet eum cum principi-
bus, cum principibus ſui populi.
9. Qui ſterilem matrem familias
efficit, matrem gaudentem liberis:
hallelu-ja.

Pſal. 114.

QUum egrederetur Iſrael ex Æ-
gypto,
2. Et domus Jacobi à populo di-
verſæ linguæ:
3. Juda factus eſt ejus ſanctuarium,
& Iſrael ipſius imperium.
4. Quod quum mare vidiſſet, re-
fugit, & Jordanis retrorſum repulſus
eſt.
5. Montes autem ſubſilierunt ut
arietes, & colles ut agni ovium.
6. Quid accidit tibi, ô mare, quòd
refugiſti? quid tibi, ô Jordanis, quòd
repulſus es retrorſùm?
7. Quid vobis, ô montes, quod
exiliiſtis ut arietes, & colles ut agni
ovium?

8. Tuque

8. Tuque terra expavescito metu
Domini, metu Dei Jacob.

9. Qui vertit saxum in stagnum aquosum, & silicem in fontem abundantem aquis.

Psal. 115.

NOn nostram Domine, non nostram, sed tui nominis gloriam amplifices, propter tuam benignitatem, & propter veritatem tuam.

2. Cur enim dicant Gentes, Ubi quæso est Deus ipsorum?

3. Atqui Deus noster in cœlo est, qui perficit quicquid voluerit.

4. Cæterùm simulachra ipsorum sunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producitur.

5. Habent enim os, & non loquuntur, habent oculos, & non vident.

6. Habent aures, nec audiunt: habent nasum, nec odorantur.

7. Manus habent, nec palpant: pedes habent, nec ambulant, neque

sonum edunt suo gutture.

8. Quibus similes evadunt, qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

9. O Israel fide Domine quia vestrum auxilium, & vestrum scutum est.

10. Domus Aharonis fidite Domino: quia vestrum auxilium, & scutum vestrum est.

11. Timentes Dominum, fidite Domino, quia vestrum auxilium, & scutum vestrum est.

12. Dominus qui memor est nostri felicem reddet, felicem inquam reddet domum Israelis, felicem reddet domum Aharonis.

13. Felices reddet timentes Dominum pariter parvos & magnos.

14. Cumulabit etiam Dominus vobis beneficia beneficiis: nec solùm vobis, verùm & liberis vestris.

15. Vos quidem felices redditi estis à Domino, qui condidit cœlum & terram.

16. Et cœlum, cœlum inquam Domino servatum est: terram autem dedit hominibus.

17. Cæterùm mortui non laudant Deum, nec omnes quotquot in sepulchrum descendunt:

18. Nos autem prædicemus Deum ab hoc tempore usque in æternum: hallelu-ja.

Psal. 116.

DIligo Dominum, quandoquidem exaudivit supplicem meam vocem.

2. Quia præbuit mihi aurem suam, quem toto vitæ meæ tempore invocabo.

3. Cinxerant me funes mortis, & angustiæ inferni me comprehenderant, ac incideram in periculum & difficultatem.

4. Vocavi autem nomen Domini; dicens, Obsecro Domine eripito animam meam, & eripuit me.

5. Beneficus est Dominus, & justus, & Deus noster misericors.

6. Dominus defendens simplices, quùm attritus essem, me servavit.

7. Tunc dixi, Revertere anima mea ad locum tuum quietum: quia Dominus in te beneficium contulit:

8. Quia tu eripuisti animam meam morti, oculos meos lacrymis, & pedes meos lapsui.

9. Quare sanctè vitam degam coram Domino in regionibus viventium.

10. Fidem in Deum retinui, etiam quùm ipse cogerer dicere, me vehementer dejectum esse:

11. Quum dicerem in præcipiti mea fuga, omnes homines mendaces esse.

12. Quam gratiam referam Domino pro illis omnibus quæ in me contulit beneficiis?

13. Sumpto calice quo gratiæ aguntur pro accepta salute, nomen Domini vocabo.

14. Meáque vota exolvam Domino nunc coram universo populo ipsius.

15. Nam apud Dominum mors benignorum ipsius hominum maximi est momenti.

16. Ah

16. Ah Domine, equidem ſervus tuus ſum, ego ſervus tuus ſum, & filius ancillæ tuæ, qui vincula mea ſolviſti.

17. Tibi ergo mactabo victimam confeſſionis, & nomen Domini vocabo.

18. Meáque vota exolvam nunc, coram univerſo populo ipſius.

19. In atriis Domus Dominicæ, intra te, ô Jeruſalem.

Pſal. 117. *Hallelu-ja.*

LAudate Dominum omnes Gentes, prædicate ipſum omnes populi.

2. Nam bonitas ejus erga nos præpollet, ac veritas Domini æternum permanet: hallelu ja.

Pſal. 118.

COnfitemini Domino, quoniam bonus eſt, quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

2. Iſ-

2. Israel nunc dicat quod sempiterna sit ipsius benignitas.

3. Dicat nunc domus Aharonis, quod sempiterna sit ipsius benignitas.

4. Dicant nunc timentes Dominum, quod sempiterna sit ipsius benignitas.

5. Quum in angustiis essem, vocavi Deum, & Deus annuit mihi in latitudine.

6. Proin Domino à me stante, non timebo quid mihi homo inferre conetur.

7. Domino enim existente inter meos auxiliares, spectabo in meis inimicis quod desidero.

8. Etenim spem habere in Domino, melius est quam fidere homini:

9. Spem inquam habere in Domino, melius est quam fidere principibus.

10. Si me omnes Gentes circumdederint, spero quod per nomen Domini excisurus sim eas.

11. Si me circumdederint (& sane me circumderunt) spero quod per nomen

nomen Domini ſim eas exciſurus.

12. Si me circumdederint ut examen apum, deficient ut ignis ſpinas corripiens: & ſpero quod eas per nomen Domini exciſurus ſim.

13. Prorſus me impuleras ut caderem: ſed tamen Dominus opem mihi tulit.

14. Nam robur meum & carmen meum, & ſalus mea Deus eſt.

15. Vox jubili & ſalutis partæ auditur in tabernaculis juſtorum, propterea quòd dextera Domini res præclaras egit.

16. Dextera Domini ſuperior fuit; dextera Domini res præclaras egit.

17. Non moriar, ſed vivam, & recenſebo facta Dei.

18. Me namque probè caſtigavit Dominus, attamen non permiſit ut morerer.

19. Aperite mihi portas juſtitiæ, per quas ingreſſus Deo confitebor.

20. Hæc porta Domini eſt, per quam juſti ingredientur.

21. Tibi enim confitebor, quod me exau-

exaudiveris, & mihi saluti fueris.

22. Nam lapis quem rejecerunt ædificantes, factus est caput anguli.

23. Quod quidem à Domino factum est, & nobis miraculum videtur.

24. Ista est dies quam fecit Dominus, in qua exultemus & lætemur.

25. Ah Domine serva quæso: ah Domine da quæso felicem successum.

26. Optima quæque illi precamur, qui venit in nomine Domini, nosque fausta precamur vobis è domo Domini.

27. Deus Dominus est, qui lucem nobis prosperitatis intulit: itaque victimam alligate funibus ad cornua altaris.

28. Tu es Deus meus, tibíque confitebor, téque extollam, mi Deus.

29. Confitemini Domino, quoniam bonus est, quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Psal. 119. *Aleph* א.

O Beatos, qui vitæ integrum iter tenent, incedentes ad præscriptum legis Domini.

2. O beatos, qui conservant obtestationes ipsius, eúmque ex toto corde quærunt.

3. Nam qui per tuas vias incedunt, non patrant iniquitatem.

4. Tu namque mandasti constitutiones tuas, quas homines summoperè custodiant.

5. Utinam sic viæ meæ parentur, ut custodiam decreta tua.

6. Tunc enim minimè pudefiam, quum inspexero omnia præcepta tua.

7. Tibique confitebor ex animo sincero, ubi didicero judicia tuæ justitiæ:

8. Summóque studio decreta tua servabo, si me non deseras.

Beth ב.

9. Quo pacto adolescens vitam inculpatam

inculpatam aget? nempè, si eam custodiat, ut dictat verbum tuum.

10. Quùm autem te quæram ex toto corde meo, ne sinas me aberrare à mandatis tuis;

11. Qui reposui eloquium tuum in corde meo, ne peccem in te.

12. Tu Domine prædicandus es, doce me decreta tua.

13. Nam labiis meis recensere solitus sum omnia judicia oris tui.

14. Et incedere per viam obtestationum tuarum magis me juvat, quàm omnium rerum copia propemodum.

15. Ac de tuis constitutionibus dissero, & intueor semitas tuas;

16. Méque oblecto in tuis decretis, nunquam commissurus ut obliviscar verbi tui.

Gimel ג.

17. Hoc beneficium servo tuo confer, ut vivam, & custodiam verbum tuum.

18. Et velamen detrahe oculis meis, ut inspiciam admirabilem sapien-

tiam, quæ recondita eſt in lege tua.

19. Quumque peregrinus ſim in terra, ne me celes tua mandata.

20. Nam anima mea omni tempore deſiderio judiciorum tuorum atteritur.

21. Increpas autem ſuperbos, ut execrabiles ſint, aberrantes à præceptis tuis.

22. Remove à me probrum & contemptum, quod obteſtationes tuas conſervo.

23. Nam & principes conſident, ac obtrectant mihi, quòd ſervus tuus diſſerit de tuis decretis.

24. Quodque obteſtationes tuæ ſunt meæ deliciæ, & conſiliarii mei.

Daleth ד.

25. Quum humi jaceat anima mea, recrea me ſecundum verbum tuum.

26. Negotia mea tibi expoſui, túque exaudiſti me: quare doceto me decreta tua.

27. Concede mihi, ut nôrim viam conſtitutionum tuarum, & tunc diſſeram de tuis miraculis.

28. Diſ-

28. Diffluit anima mea præ ſoli-
citudine, refice me ergo ſecundum
verbum tuum.

29. Averte iter mendax à me, &
legem tuam benignè mihi proponito.

30. Nam viam certam elegi: &
judicia tua ob oculos habeo.

31. Quumque obteſtationibus tuis
adhæream, Domine, haudquaquam
me pudefacias.

32. Viam præceptorum tuorum
curram, poſtquam in latitudinem e-
duxiſti cor meum.

He ה.

33. Deduc me, Domine, in viam
tuorum decretorum, ut eam reti-
neam uſque in finem.

34. Doceto me ut retineam legem
tuam, & toto corde illam cuſtodiam.

35. Deduc me in ſemitam præce-
ptorum tuorum: nam ea mihi pla-
cet.

36. Inclina cor meum ad obteſta-
tiones tuas, & non ad avaritiam.

37. Averte oculos meos, ne vi-
deant vanitatem, & vivifica me in via
tua.

38. Præſta ſervo tuo, quod eloquium tuum pollicetur habentibus timorem tui.

39. Et prohibe à me probrum quod formido: nam judicia tua bona ſunt.

40. Ecce deſidero tuas conſtitutiones: vivifica igitur me per tuam juſtitiam.

Van ו.

41. Et obveniant mihi Domine tua beneficia, & ſalus tua ſecundum eloquium tuum.

42. Ut habeam verba, quibus reſpondeam exprobranti mihi, quod fidam verbo tuo.

43. Et ne omnino eripias ab ore meo verbum veritatis, ſiquidem tua judicia expecto.

44. Et ſemper, temporibúſque ſempiternis, cuſtodiam legem tuam.

45. Equidem ſpatiabor in latitudine, quia conſtitutiones tuas quæſivi;

46. Ac loquar de tuis obteſtationibus coram regibus, neque me pudebit earum.

47. Méque oblectabo in tuis mandatis quæ amo.

48. Et admovebo manus meas præceptis tuis quæ amo, déque decretis tuis differam.

Zain ז.

49. Memor sis verbi ad servum tuum prolati, quo me in spem adduxisti.

50. Hoc enim meum solatium est in meis miseriis, quia eloquium tuum recreat me.

51. Quúmque me superbi irrident supramodum, non tamen deflecto à lege tua.

52. At recolens judicia tua à condito mundo, Domine, ex iis magnum solatium accipio.

53. Horror invadit me cogitantem de impiis, qui legem tuam deserunt:

54. Mihi verò decreta tua sunt carmina in domo quam incolo.

55. Et noctu Domine recordor tui nominis, tuámque legem custodio:

56. Quæ quidem mea est, quandoquidem conservo tuas constitutiones.

Heth ח.

57. Dixi Domine meam ſortem eſſe, ut cuſtodiam verba tua.

58. Suſpicio faciem tuam ſupplex toto meo corde, proin beneficum te mihi exhibeas ſecundum verbum tuum.

59. Cogitatione obivi meas vias, & ſeduxi pedes meos ad obteſtationes tuas.

60. Feſtinavi & nullam moram feci, ut cuſtodirem præcepta tua.

61. Funes impiorum conati ſunt me abſtrahere, ceterum legis tuæ non ſum oblitus.

62. Media nocte ſurgo ad confitendum tibi propter judicia tuæ juſtitiæ.

63. Súmque omnibus ſocius, qui te reverentur, & cuſtodiunt conſtitutiones tuas.

64. Benignitate tuâ Domine plena eſt terra, quare doceto me decrèta tua.

Teth ט.

65. Benignè cum ſervo tuo egiſti Domine ſecundum verbum tuum.

66. Be-

66. Bene judicandi facultatem & ſcientiam doce me, qui præceptis tuis fidem adhibeo.

67. Antequam in ærumnas incidiſſem, errabam : nunc autem eloquium tuum cuſtodio.

68. Tu bonus es, & benefacis ; doce igitur me decreta tua.

69. Superbi conſuerunt adverſùm me mendacia ; ego autem toto corde retineo conſtitutiones tuas :

70. Quorum cor craſſeſcit ut adeps ; ego autem ex lege tua voluptatem capio.

71. Utiliſſimum quoque mihi fuit, quod in miſeriam dejectus ſum, ut diſcerem decreta tua.

72. Tuíque oris lex melior mihi eſt, quàm auri & argenti millenarii.

Jod י.

73. Manus tuæ fecerunt me, & adornaverunt me : erudias me ergo ut diſcam præcepta tua.

74. Ut cernentes me qui te reverentur, gaudeant, quia in verbo tuo ſpem habeo.

75. Scio

75. Scio Domine, quod judicia tua ſint juſtitia & fides, quum me detruſiſti in miſeriam:

76. Verùm obtingat quæſo mihi tua benignitas, quæ me conſoletur ſecundum eloquium tuum, quod ſpem aperuit ſervo tuo.

77. Obveniat mihi tua miſericordia ut vivam, ſiquidem lex tua meæ deliciæ ſunt.

78. Pudefiant autem ſuperbi, qui mendacio me opprimere quærunt, quum ego interim de conſtitutionibus tuis diſſeram.

79. Redeant ad me qui te timent, quique nôrunt obteſtationes tuas.

80. Sítque cor meum integrum in tuis decretis, propterea non pudefiam.

Caph כ.

81. Defecit anima mea deſiderans anxie ſalutem tuam, quia in verbo tuo ſpem habeo.

82. Defecerunt oculi mei ſpectando quando veniat quod pollicetur eloquium tuum, ita ut dicam, Quando me conſolaberis?

83. Si-

83. Similis enim evaſi utri in fumo pendenti : tamen decreta tua non ſum oblitus.

84. Quamdiu ſervus tuus expectabit ? quando exiges pœnas à perſequentibus me ?

85. Superbi foderunt mihi foveas, qnod non fit ſecundum legem tuam.

86. Omnia præcepta tua ſunt fides : quum igitur iniquè me perſequantur, fer mihi opem.

87. Parum abfuit quin me confecerint in terra : ego tamen non deſerui tuas conſtitutiones.

88. Vivifica me pro tua benignitate, & cuſtodiam obteſtationem oris tui.

Lamed ל.

89. Verbum tuum, Domine, perſtat æternum in cœlo;

90. Tuáque fides per univerſa ſecula, qui paráſti terram ut conſiſtat.

91. Eaque perſiſtunt uſque in hodiernum diem tuis judiciis : omnia enim tibi ſerviunt.

92. Niſi lex tua meæ deliciæ eſſent,

ſent, periiſſem in miſeria mea.

93. Non obliviſcar æternùm conſtitutiones tuas, quoniam illis recreâſti me.

94. Quum verò tuus ſim, ſerva me, quia conſtitutiones tuas exquiſivi.

95. Me obſervant impii ut me perdant, quum obteſtationes tuas perpendo.

96. Video finem habere omnia, etiam perfectiſſima: tuum autem præceptum latiſſime patet.

Mem מ.

97. Quantum ego tuam legem amo! de qua meus ſermo eſt quotidie.

98. Tu me ſapientiorem reddidiſti meis inimicis per tuum præceptum, nam id perpetuo meum eſt.

99. Plus etiam ſapio quam ii qui me docent: quia de obteſtationibus tuis mihi ſermo eſt.

100. Et rectius perpendo omnia quàm ſenes, quia conſervo tuas conſtitutiones.

101. Pedes meos prohibeo ab omni

mni via ducenti ad vitia, propterea quod verbum tuum custodio:

102. Neque à judiciis tuis decedo: quia tu vivendi normam præscripsisti mihi.

103. Quàm dulce est palato meo eloquium tuum! certe ori meo dulcius melle est.

104. Ex tuis constitutionibus recte res perpendo, & propterea odi omnem semitam fallacem.

Nun נ.

105. Verbum tuum lucerna est pedibus meis, & lux ad iter meum.

106. Juravi, idque constanter præstabo, ut custodiam judicia tuæ justitiæ.

107. Supra modum dejectus sum: quamobrem recrea me, Domine, secundum verbum tuum.

108. Gratæ igitur sint tibi Domine oblationes, quas sponte nuncupavit os meum, & judicia tua doce me.

109. In discrimine vitæ semper versor, non tamen obliviscor legis tuæ.

110. Im-

110. Impii tetenderunt mihi laqueum: non tamen à conſtitutionibus tuis aberro.

111. Æterna hæreditate mihi venerunt obteſtationes tuæ: ſunt enim gaudium cordis mei.

112. Adjeci animum meum decretis tuis, ut exequar illa in finem uſque, & adeo æternum.

Samech ס.

113. Odi cogitationes quibus diſtrahitur animus: amo autem legem tuam.

114. Tu meum confugium & ſcutum meum es, & in verbo tuo ſpem collocavi.

115. Recedite à me pravi homines: ego enim conſervabo mandata Dei mei.

116. Suffulci me eloquio tuo, & vivam: & ne me pudefacias fruſtratum expectatione mea.

117. Stabilito me, & ſervabor, ac ſemper ex contemplatione decretorum tuorum voluptatem capiam.

118. Conculcabis omnes quicun-

que aberrant à decretis tuis: nam fallacia est ipsorum vafrities.

119. Tollis ut scoriam omnes impios in terra: quamobrem amo tuas obtestationes.

120. Perhorrescit corpus meum præ timore tui, & judicia tua revereor.

Ain ע.

121. Feci judicium & justitiam, ne igitur me tradas oppressoribus meis.

122. Oblecta servum tuum rebus bonis, & ne sinas ut me opprimant superbi.

123. Oculi mei defecerunt anxiè spectando ad salutem tuam & eloquium tuæ justitiæ.

124. Age cum servo tuo pro tua benignitate, & decreta tua doce me.

125. Servus tuus sum, erudi ergo me, ut intelligam tuas obtestationes.

126. Est autem Domino tempus idoneum ut agat: siquidem ruperunt legem tuam.

127. Quamobrem præcepta tua amavi magis quam aurum & obrizum:

128. Eam-

128. Eamque ob rem omnes constitutiones universas defendo ut rectissimas: omnem autem semitam fallacem odio prosequor.

Pe פ.

129. Quia mirificæ sunt obtestationes tuæ: idcircò anima mea conservavit eas.

130. Ingressus verborum tuorum lucem offert, & erudit simplices:

131. Eoque aperio meum os, & traho anhelitum, quia præcepta tua desidero.

132. Respice ad me, & benigne mecum agito, ut assoles facere erga nominis tui amatores.

133. Formato gressus meos eloquio tuo, & ne dominetur mihi ulla vanitas.

134. Redimito me ab oppressione humana, ut custodiam tuas constitutiones:

135. Et serenum vultum ostende servo tuo, ac doce mea tua decreta.

136. Rivi aquarum descendunt ab oculis

oculis meis, propter illos qui non custodiunt legem tuam.

Zade צ.

137. Justus es, Domine, & rectum judicium tuum.

138. Omnino autem præcepisti justitiam obtestationum tuarum.

139. Conficit me indignatio mea, quod hostes mei obliti sunt verborum tuorum.

140. Est eloquium tuum purgatissimum, idque servus tuus amat.

141. Parvus quidem & contemptus sum: non tamen obliviscor constitutionum tuarum.

142. Justitia tua sempiterna est justitia, & lex tua veritas.

143. Periculum & angustia deprehenderunt me, tamen præcepta tua meæ deliciæ sunt.

144. Justitia obtestationum tuarum æterna est: erudi ergo me, ut vivam.

Koph ק.

145. Quia clamo toto corde, annue mihi, Domine, ut conservem decreta tua. 146. Quia

146. Quia ad te clamo, ferva me, ut cuſtodiam obteſtationes tuas.

147. In crepuſculo antevertens clamo, & habeo ſpem in verbo tuo.

148. Oculi mei antevertunt vigilias, ut differam aliquid de tuo eloquio.

149. Vocem meam exaudi Domine pro tua benignitate, & recrea me ſecundum judicium tuum.

150. Propiùs me accefferunt ſectantes ſcelus, qui longè diſceſſerunt à lege tua.

151. Tu quoque præſto ades Domine, & omnia præcepta tua veritas.

152. Quod jampridem novi ex obteſtationibus tuis, quoniam æternum eas fundaſti.

Reſh ר.

153. Reſpice miſeriam meam, & eripe me: quoniam tuæ legis non ſum oblitus.

154. Age cauſam meam, & me vindica, & recrea me oblato eloquio tuo.

155. Longè abſiſtit ab impiis ſalus:

lus:

los: quia decreta tua non inquirunt.

156. Plurima eſt miſericordia tua Domine, quocirca recrea me ſecundum judicium tuum.

157. Multos quidem habeo perſecutores & hoſtes; non tamen deflexi à tuis obteſtationibus.

158. Videns prævaricatores meipſum excrucio, eo quod eloquium tuum non cuſtodiunt.

159. Reſpice quod conſtitutiones tuas amem, propterea, ô Domine, recrea me pro tua benignitate.

160. A primo tempore quo in hominum notitiam venit, verbum tuum veritas eſt, & omne judicium tuæ veritatis æternum eſt.

Sin ש.

161. Principes me perſecuti ſunt abs re; cor autem meum reveretur verbum tuum.

162. Lætor equidem in eloquio tuo, tanquam is qui opima ſpolia reperit.

163. Mendacium odi, & abominor: tuam autem legem amo.

164. Se-

164. Septies in die laudo te, propter judicia tuæ juſtitiæ.

165. Magna felicitas parata eſt amantibus legem tuam, quique non impingunt in aliquod offendiculum.

166. Expectavi tuam ſalutem Domine, tuáque interim præcepta executus ſum.

167. Et anima mea cuſtodivit tuas obteſtationes, quas ego valdè amo.

168. Et cuſtodio tuas conſtitutiones, tuáſque obteſtationes: nam omnes viæ meæ tibi expoſitæ ſunt.

Thau ת.

169. Perveniat meus clamor ad te, Domine, & erudi me ſecundum verbum tuum.

170. Perveniat ad te precatio mea, & eripe me ſecundum eloquium tuum.

171. Promant labia mea laudem, quum docueris me decreta tua.

172. Reddat lingua mea eloquium tuum: nam omnia tua præcepta ſunt veritas.

173. Adſit tua manus, quæ mihi opem

opem ferat: quia elegi tuas constitutiones.

174. Desidero tuam salutem, Domine, tuáque lex deliciæ meæ sunt.

175. Vivat anima mea, & te laudet, tuumque judicium ferat mihi opem.

176. Erravi ut ovis quæ it perditum, verum require servum tuum, quoniam præcepta tua non sum oblitus.

Psal. 120. *Canticum graduum.*

DOminum in magno meo periculo clamavi, quia annuit mihi.

2. Libera, Domine, animam meam, à labio mendaci, & à lingua dolosa.

3. Quid inferat tibi Deus, aut quam rem adhibeat tibi, ô lingua dolosa?

4. Pariter sagittis acutis, quas vir fortis intorquet, & carbonibus juniperorum similis est.

5. Hei mihi, qui peregrinor inter Mesech, & ago in tentoriis Cedar.

6. Diu

6. Diu anima mea degit cum odientibus pacem.

7. Nam ſtudeo paci, ſed quum loquor, ipſi ad bellum parati ſunt.

Pſal. 121. *Canticum graduum.*

LEvo meos oculos ad montes, undenam veniat auxilium meum.

2. Auxilium meum venit à Domino conditore cœli & terræ.

3. Non ſinet pedem tuum vacillare, neque dormiſcet cuſtos tuus:

4. Ecce non dormiſcet, neque dormiet, qui cuſtodit Iſraelem.

5. Dominus cuſtodit te, Dominus eſt umbra tua adſtans tibi ad dexteram.

6. Ideò ſol interdiù non te percutiet radiis, neque luna noctu.

7. Dominus cuſtodiet te, ne accidat ullum malum, & cuſtodiet animam tuam.

8. Dominus cuſtodiet te quæcunque agentem ab hoc tempore in æternum.

Pſal.

Psal. 122. *Canticum graduum Davidis.*

LÆtor quum mihi dicunt, Eamus ad domum Domini.

2. Steterunt pedes nostri, ô Jerusalem, in portis tuis.

3. Jerusalem ædificata est, ut sit civitas in qua simul consociantur homines:

4. Ad quam ascendunt tribus, nempe tribus Dei, ex obtestatione quâ Israelitæ obstricti sunt, ut confiteantur nomini Domini.

5. Illic enim constitutæ sunt sedes ad judicium, nempe sedes domus Davidicæ.

6. Precamini felicitatem ipsi Jerusalem, ac bene sit iis qui diligunt eam.

7. Sit quieta pax intra tua propugnacula, & prosperitas in palatiis tuis.

8. Propter fratres meos & amicos meos loquar quod tuam felicitatem concernat.

9. Etiam

9. Etiam propter domum Domini Dei noſtri quæram quod proſit tibi.

Pſal. 123. *Canticum graduum.*

AD te levo meos oculos, ad te inquam qui habitas in cœlis.

2. Ecce quemadmodum oculi ſervorum intenti ſunt ad manum dominorum ſuorum, & quemadmodum oculi ancillæ ad manum ſuæ dominæ: ſic noſtri oculi converſi ſunt ad Dominum Deum noſtrum, donec nobis benefaciat.

3. Benigne agas nobiſcum, Domine, benigne agas nobiſcum, quia valde ſaturati ſumus contemptu.

4. Multo jam tempore anima noſtra ſatiata eſt irriſione opulentorum, & contemptu ſuperborum.

Pſal. 124. *Canticum graduum Davidis.*

NIſi Dominus qui præſtò nobis eſt, juviſſet, dicat nunc Iſrael.

2. Niſi Dominus qui præſto nobis eſt

est juvisset, insurgentibus in nos hominibus,

3. Vivos jam nos deglutivissent, quum irâ in nos æstuârunt.

4. Jam ut aquæ nos inundassent, & torrens caput nostrum superasset.

5. Jam aquæ tumidæ superassent animam nostram.

6. Prædicandus est nobis Dominus, qui non tradidit nos prædam eorum dentibus.

7. Anima enim nostra erepta est laqueo aucupum, & laqueo perrupto nos erepti sumus.

8. Est ergo nostrum auxilium in nomine Domini conditoris cœli & terræ.

Psal. 125. *Canticum graduum.*

QUi fidunt Domino, ut mons Sion, non movebuntur, sed permanebunt æternum.

2. Quemadmodum circum Jerusalem sunt montes, ita Dominus circum suum populum ab hoc tempore in æternum.

3. Non enim permanebit impietatis pertica in ſorte juſtorum, ne juſti manus ſuas admoliantur iniquitati.

4. Benefac Domine bonis, & eis qui ſunt probâ mente.

5. Eos autem qui deflectunt ad ſuas pravitates, ducat Dominus damnatos cum facinoroſis, & incolumitas ſit Iſraeli.

Pſal. 126. *Canticum graduum.*

QUum Dominus reſtituet poſtliminio ipſam Sion, videbimur nobis per ſomnium mala pertuliſſe.

2. Tuncque os noſtrum riſu implebitur, & lingua noſtra jubilo: tunc dicent inter Gentes, Dominus res maximas cum iſtis egit.

3. Dominus revera res maximas nobiſcum egit, noſque læti facti ſumus.

4. Reduc Domine noſtram captivitatem, ut torrentes Auſtro ſiccos.

5. Qui ſeminant cum lachrymis, cum jubilo metent.

6. Qui portat vas ſeminarium, perget

perget flendo: ſed portans manipulos ſuos ſubinde redibit cum jubilo.

Pſal. 127. *Canticum graduum Solomonis.*

NIſi Dominus ædificet domum, fruſtrà moleſtias perferunt qui eam ædificant: niſi Dominus cuſtodiat civitatem, fruſtrà vigilat cuſtos.

2. Fruſtrà eſt quod mane ſurgitis, & ſero quietem capitis, edentes cibum doloribus partum: quum Deus interim charis hominibus ſomnum concedat.

3. Ecce liberi ſunt hæreditas Domini, & fructus ventris eſt præmium.

4. Liberi in juventute obtingentes ſimiles ſunt ſagittis manu validi viri miſſis.

5. Et beatus eſt qui pharetram ſuam illis implevit, quia non pudefient, quum diſceptabunt cum ſuis æmulis in porta.

Psal. 128. *Canticum graduum.*

BEatus eſt qui timet Dominum incedens per vias ipſius.

2. Nam labore manuum tuarum parta edes, beatus eris, & optimè habebis.

3. Uxor tua erit ſimilis viti fructiferæ in lateribus domus tuæ, filiíque tui ſimiles plantulis olivarum circum menſam tuam.

4. Ecce enim ſic felix reddetur vir, qui timet Dominum.

5. Felicem te reddet Dominus è Sion, ut ſpèctes ſoſpitem Jeruſalem omnibus diebus vitæ tuæ;

6. Et videas filios filiorum tuorum, & ſalvum ſtatum Iſraelis.

Psal. 129. *Canticum graduum.*

SÆpiùs oppugnaverunt me à juventute mea, dicat nunc Iſrael;

2. Sæpiùs inquam oppugnaverunt me à juventute mea; ceterùm non prævaluerunt mihi.

3. Araverunt in dorso meo aratores, & longos duxerunt sulcos :
4. Dominus autem justus dissecuit funes impiorum.
5. Pudefiant & repellantur retrorsum, quotquot odio prosequuntur ipsam Sion.
6. Et similes evadant fœno quod in tectis nascitur, quod arescit antequam quisquam evellat ;
7. Ita ut metens non impleat manum suam, neque sinum suum qui manipulos colligit :
8. Neque prætereuntes dicunt, Benedictio Domini vobis obtingat, nec dicunt inquam, Bene precamur bis in nomine Domini.

Psal. 130. *Canticum graduum.*

EX profundo malorum te voco Domine.
2. Domine audi vocem meam, tuæque aures sint intentæ ad vocem meæ precationis.
3. Si enim iniquitates observare

velis, ô Deus, Domine quis ſubſiſtet?

4. Verum apud te clementia eſt, & propterea timeris.

5. Ideo expectavi Domine, expectavit & anima mea, & in verbo tuo ſpem habeo.

6. Anima mea expectat Dominum ab agentibus vigilias matutinas uſque ad agentes vigilias matutinas.

7. Iſrael præſtoletur Dominum: quia benignitas eſt apud Dominum, & copioſa redemptio apud eum eſt.

8. Qui redimet Iſraelem ab omnibus ſuis iniquitatibus.

Pſal. 133. *Canticum graduum Davidis.*

DOmine cor meum non ſuperbivit, neque oculi mei elati fuerunt, neque oſtentavi res magnas, nec quæ non conceſſa fuerant, arrogavi mihi.

2. Malè ſit mihi ſi non comparavi, & ſimilem judicavi animam meam puero ablactato apud matrem ſuam:

éſtque

éstque anima mea in me similis puero ablactato.

3. Israel præstolare Dominum, ab hoc tempore in æternum.

Psal. 132. *Canticum graduum.*

MEmento Domine omnium quibus afflictus fuit David, ut ei bono sit.

2. Qui juravit Domino, & vovit potenti Deo Jacobi;

3. Malè sit mihi, si tabernaculum domus meæ subiero, si conscendero spondam lecti mei:

4. Si concessero meis oculis somnum, & palpebris meis dormitionem;

5. Donec inveniam locum Domino, & habitacula potenti Deo Jacobi.

6. Quem audivimus in Ephrata, & invenimus eum in agris silvestribus.

7. Adeamus habitacula ejus, & adoremus scabellum pedum ejus.

8. Surge Domine perventurus ad requiem

requiem tuam, tu & arca tuæ fortitudinis.

9. Sacerdotes tui justitiam induant, & homines tui benigni jubilent.

10. Non repulsam à te accipiat unctus tuus, propter Davidem servum tuum.

11. Juravit Dominus Davidi veritatem, neque discedet ab ea, de fructu ventris tui aliquem solio tuo imponam.

12. Si custodierint filii tui fœdus meum & obtestationes illas quas docebo eos, etiam ipsorum filii sedebunt tibi in solio in æternum tempus.

13. Nam Dominus elegit Sion, & expetivit eam sibi sedem.

14. Inquiens, hæc mea est requies sempiterna, hic habitabo, quoniam expetivi eam.

15. Annonam ejus magna felicitate cumulabo, & pauperes ejus pane saturabo.

16. Ac sacerdotes ejus induam salute, ejusque benigni homines impenpensè jubilabunt.

17. Ibi

17. Ibi cornu Davidi germinare efficiam, & lucernam paravi uncto meo.

18. Cujus inimicos induam pudore, ſuper ipſum autem efflorebit diadema ipſius.

Pſal. 133. *Canticum graduum Davidis.*

ECce quàm bonum & quàm jucundum eſt, ſi fratres etiam cohabitent.

2. Perinde eſt acſi unguentum bonum capiti infuſum deſcendat in barbam, in barbam inquam Aharonis, quod deſcendat in capitium veſtimentorum ejus.

3. Sicut ros montis Hermon, & ut ros qui deſcendit in montes Sion: quia Dominus mandavit ibi eſſe benedictionem, & vitam ſempiternam.

Pſal. 134. *Canticum graduum.*

ECce prædicate Dominum omnes ſervi Domini, qui ſtatis in domo Domini etiam noctu.

2. Tollite manus vestras cum sanctitate, & prædicate Dominum.

3. Donet te felicitate Dominus è Sion, qui condidit cœlum & terram.

Psal. 135. *Hallelu-ja.*

LAudate nomen Domini, vos servi Domini laudate inquam;

2. Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

3. Laudate Deum, quia bonus est Dominus, & psallite nomini ejus, quia jucundum est.

4. Deus enim elegit sibi Jacobum, & Israelem in suum peculium.

5. Scio enim quod magnus sit Dominus, & Dominus noster antecellat omnes Deos:

6. Qui fecit quæcunque voluit in cœlo & in terra, in mari & omnibus abyssis.

7. Qui elevat nubes ab extremitate terræ, & fulgura convertit in pluviam, educítque ventum è suis thesauris.

8. Qui

8. Qui percussit primogenita Ægypti, pariter in genere hominum, & in pecore.

9. Et immisit signa & portenta Ægypto mediæ, ipsique Pharaoni & omnibus servis ejus.

10. Qui percussit gentes plurimas, & occîdit potentissimos reges.

11. Ipsum nimirum Sihon regem Amorrhæorum, & Og regem Basanitidis, & omnia regna Chananæorum:

12. Dedítque terram ipsorum hæreditariam, hæreditariam suo populo Israel.

13. O Domine, tuum nomen æternum est, ô Domine, tua memoria sempiterna est.

14. Dominus enim judicabit suum populum, & de servis suis solatium reportabit.

15. Simulachra Gentium sunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producitur.

16. Habent enim os, & non loquuntur: habent oculos, & non vident.

17. Habent aures, & non audiunt: nasum habent, nullus tamen flatus est in ore ipsorum.

18. Quibus similes evadant qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

19. O domus Israel prædicate Dominum, domus Aharonis prædicate Dominum.

20. Domus Levi prædicate Dominum, ô timentes Dominum prædicate Dominum.

21. Prædicandus est Dominus è Sion, qui Jerusalem inhabitat: Hallelu-ja.

Psal. 136.

CONfitemini Domino, quoniam bonus est; quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

2. Confitemini Deo deorum; quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

3. Confitemini Domino dominorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

4. Cui

4. Qui ſolus edit ingentia miracu-
la: quoniam benignitas ipſius ſempi-
terna eſt.

5. Qui cœlum condidit cum intel-
ligentia: quoniam benignitas ipſius
ſempiterna eſt.

6. Qui extendit terram ſuper a-
quas; quoniam benignitas ipſius ſem-
piterna eſt.

7. Qui fecit luminaria magna:quo-
niam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

8. Solem qui dominium teneret
diei: quoniam benignitas ipſius ſem-
piterna eſt.

9. Et lunam atque ſtellas, quæ do-
minium tenerent noctis: quoniam
benignitas ipſius ſempiterna eſt.

10. Qui percuſſit Ægypti primo-
genita: quoniam benignitas ipſius
ſempiterna eſt.

11. Et Iſraelem eduxit è medio
ipſorum: quoniam benignitas ipſius
ſempiterna eſt.

12. Manu validâ, & brachiô ex-
tento: quoniam benignitas ipſius
ſempiterna eſt.

13. Ac

13. Et fidit Mare rubrum sectionibus: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

14. Ac traduxit per illud Israelem: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

15. Subvertit autem Pharaonem & ejus exercitum in Mari rubro: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

16. Qui deduxit populum suum per desertum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

17. Qui percussit reges magnos: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

18. Et occîdit reges potentissimos: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

19. Ipsum Sihon regem Amorrhæorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

20. Et Og regem Basanitidis: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

21. Dedítque terram ipsorum hæredita-

reditariam; quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
22. Hæreditariam Israeli servo suo: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
23. Qui memor fuit nostri, quum essemus oppressi: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
24. Nosque asseruit ab hostibus nostris: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
25. Qui cibum dat omnibus animantibus: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
26. Confitemini Deo cœli: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Psal. 137.

AD flumina Babylonis sedemus, & lacrymamur, quùm ipsius Sion memoria subit:
2. Nostrasque citharas suspendimus in salices quæ sunt in ea.
3. Ibi enim petierunt à nobis carmina, & qui velut in acervos nos redegerunt,

degerunt, lætitiam petierunt, dicentes, canite nobis carmen aliquod de Sion.

4. Quomodo autem caneremus carmen Domini in terra aliena?

5. Si tui oblivifcar, ô Jerufalem, oblivifcatur dextera mea artis muficæ:

6. Et hæreat lingua mea palato meo, fi non tui meminero, & fi non meæ lætitiæ memoriam ipfius Jerufalem infero.

7. Memento, Domine, ut fe gefferint filii Edom, quum Jerufalem vaftaretur, dicentes, Evacuate, evacuate ufque ad ipfius fundamentum.

8. O filia Babylonis, quæ vaftaris, beatus eft qui reddet tibi ea quæ nobis intulifti.

9. Beatus qui apprehendet allidetque tuos infantes ad petram.

Pfal. 138. *Davidis.*

CONfitebor tibi toto corde meo, & coram judicibus pfallam tibi.

2. Adorabo in templo tuo fancto,

&

& confitebor nomen tuum propter benignitatem tuam, & propter veritatem tuam, quia eloquium tuum excellentius fecisti omnibus quæ prædicantur de te.

3. Quo die te vocavi annuisti mihi, & animo meo robur amplius indidisti.

4. Quare confitebuntur tibi Domine omnes reges terræ, quia sermones oris tui audiverunt.

5. Et cantabunt vias Domini, quia magna est Domini majestas.

6. Nam Dominus sublimis existit, & tamen quod humile est intuetur, & quod altum est eminùs cognoscit.

7. Quum versabor in medio periculo, recreabis me: & manum naso meorum inimicorum impinges, méque servabit dextera tua.

8. Dominus perficiet quod in me inchoavit: Domine, tua benignitas sempiterna est; nec opera manuum tuarum omittes.

Psal. 139. Præfecto Cantorum Davidis hymnus.

DOmine tu me ſcrutatus es, & pernoviſti.

2. Tu noſti ſive ſedeam, ſive ſurgam, & procul intelligis cogitationem meam.

3. Inceſſum meum & accubitum meum eventilaſti, & omnes vias meas exploratas habes.

4. Quia non eſt verbum in lingua mea, quod non univerſum noveris Domine.

5. A tergo & à fronte me finxiſti, & mihi admolitus es manum tuam.

6. Admirabilem in me formando ſcientiam exhibuiſti, & ſublimiorem quàm ut eam poſſim attingere.

7. Quo diſcedam à ſpiritu tuo, & quo à facie tua fugiam?

8. Si enim aſcendero cœlum, tu ibi es: & ſi ſternam lectum meum in inferno, tu ades.

9. Si ſumam pennas auroræ, & habitem

bitem in extrema parte maris;

10. Etiam ibi manus tua reget me, & dextera tua prehendit me.

11. Et si dicam, verum tenebræ me contegent: etiam nox ipsa lux est circa me.

12. Ac ne tenebræ quidem aliquid tibi occultant, & nox ut dies lucet: tenebræque & lux tibi juxta habentur.

13. Tu enim possides renes meos, & me contexisti in ventre matris meæ.

14. Tibi confiteor quod miris & stupendis modis formatus sim, quodque eximia sint opera tua, quæ optimè novit anima mea.

15. Robur meum non tibi occultatum est, quum in abstruso formarer, & velut opere Phrygio effingerer in novissimis terræ partibus.

16. Oculi tui me viderunt quùm essem fœtus informis, & in libro tuo universa membra descripta fuerunt, quæ deinceps multis diebus formarentur, quibus ne unus quidem dies apud te conficitur.

17. Cæ-

17. Cæterùm, ô Deus, quam paucas tuas cogitationes assequor, & grandes summæ excrescunt.

18. Quas si numerare velim, plures sunt quam arena, & experrectus adhuc de te cogito.

19. Siquidem occîdis impium, ô Deus, discedant à me sanguinarii.

20. Qui hostes tui loquuntur audacissimè, & usurpant nomen tuum temerè.

21. Annon Domine odissem inimicos tuos, & meipsum excruciarem, quùm tibi resistent?

22. Imò consummato odio illos persequor, mihíque erunt hostes perpetuò.

23. Scrutare me, Deus, & cognoscito cor meum: proba me, & cognoscito cogitationes meas.

24. Et videto num machiner aliquid pravi, ac deduc me in viam universis in mundo calcandam.

Psal. 140. Præfecto cantorum hymnus Davidis.

ERipe me Domine à pravo homine, & à violento viro me conserva:
2. Qui machinantur in corde mala, & quotidiè concurrunt ad bella;
3. Suámque linguam acuerunt ut serpens, & venenum aspidis est in labiis eorum. Sela.
4. Custodi me, Domine, à manibus impii, & conserva me à violento viro, qui cogitant impellere gressus meos.
5. Superbi enim absconderunt mihi laqueum & funes, rete quoque propter ramitem extenderunt, & laqueos mihi posuerunt. Sela.
6. Tunc dixi Domino, Tu es Deus meus, Domine percipito auribus vocem mearum precum.
7. Domine Domine, fortitudo ad me servandum, tu protegis caput meum, quo die arma capienda sunt.
8. Ne facias Domine impium desideriorum suorum compotem, néve conatus

17. Cæterùm, ô Deus, quam paucas tuas cogitationes assequor, & grandes summæ excrescunt.

18. Quas si numerare velim, plures sunt quam arena, & experrectus adhuc de te cogito.

19. Siquidem occîdis impium, ô Deus, discedant à me sanguinarii.

20. Qui hostes tui loquuntur audacissimè, & usurpant nomen tuum temerè.

21. Annon Domine odissem inimicos tuos, & meipsum excruciarem, quùm tibi resistent?

22. Imò consummato odio illos persequor, mihíque erunt hostes perpetuò.

23. Scrutare me, Deus, & cognoscito cor meum: proba me, & cognoscito cogitationes meas.

24. Et videto num machiner aliquid pravi, ac deduc me in viam universis in mundo calcandam.

Psal.

Psal. 140. Præfecto cantorum hymnus Davidis.

ERipe me Domine à pravo homine, & à violento viro me conserva:
2. Qui machinantur in corde mala, & quotidiè concurrunt ad bella;
3. Suámque linguam acuerunt ut serpens, & venenum aspidis est in labiis eorum. Sela.
4. Custodi me, Domine, à manibus impii, & conserva me à violento viro, qui cogitant impellere gressus meos.
5. Superbi enim absconderunt mihi laqueum & funes, rete quoque propter ramitem extenderunt, & laqueos mihi posuerunt. Sela.
6. Tunc dixi Domino, Tu es Deus meus, Domine percipito auribus vocem mearum precum.
7. Domine Domine, fortitudo ad me servandum, tu protegis caput meum, quo die arma capienda sunt.
8. Ne facias Domine impium desideriorum suorum compotem, néve

conatus

conatus ejus provehas ut ſuperior ſit. Sela.

9. Tum caput hoſtium undique me prementium, tum alios operiat malum quod labiis ſuis ſtruxerunt.

10. Carbones in eos provolvantur, & Deus igne illos proſternat celeriter, ne reſurgant.

11. Vir linguax non ſit ſtabilis in terra, & virum violentum malum venetur, ita ut præceps impellatur.

12. Scio quòd Dominus faciet judicium in cauſa humilis, & judicium in cauſa pauperum.

13. Profectò juſti confitebuntur nomini tuo, & probi permanebunt in conſpectu tuo.

Pſal. 141. *Hymnus Davidis.*

DOmine te voco, quare ad me feſtina, meámque vocem auribus percipe cum ad te clamo.

2. Valeat precatio mea pro incenſo ante te, ac levatio manuum mearum pro veſpertino ſacrificio.

4. Appone

3. Appone Domine custodiam ori meo, & quod conservet ostium labiorum meorum.

4. Ne flectas cor meum ad rem quamcunque pravam, ne quid moliar cum impietate conjunctum, utens operâ facinorosorum hominum, neque fruar deliciis ipsorum.

5. Percutiat me justus benignitate, & arguat me, neque unguentum optimum offendat meum caput: nam ita perstabo, & precatione utar, quum isti mihi mala struunt.

6. Demittentur judices eorum per loca saxosa, & audient meos sermones, siquidem jucundi erunt.

7. Ossa nostra morti proxima dispersa sunt, perinde ac si quis ligna findat, aut terram proscindat.

8. Ad te enim, Domine, oculi mei conjecti sunt, & in te spem habeo, ne igitur profundas meam animam.

9. Custodi me, ne incidam in laqueum quem mihi tetenderunt, neque in tendiculas facinorosorum.

10. Im-

10. Impiique simul incidant in casses suos, ego autem usque progrediar.

Psal. 142. Eruditum carmen Davidis, precatio videlicet quum esset in spelunca.

VOce meâ Dominum clamabo, meáque voce ad Dominum precabor.

2. Effundam ante illum eloquium meum, eique exponam meum periculum.

3. Quum deficit in me spiritus meus, tu novisti semitam meam, & quod laqueum mihi absconderunt in via per quam ambulo.

4. Dum respecto ad dexteram, & video, non est index mihi, & effugium mihi præclusum est, nec quisquam rationem habet animæ meæ.

5. Proinde Domine te clamo, ac dico, Tu es meum confugium, & sors mea in terra viventium.

6. Ausculta meum clamorem, quia valde inops sum méque à persecutori-

ſecutoribus meis eripito, qui prævaluerunt mihi.

7. Et educ animam meam è carcere ut confitear nomen tuum, ac juſti coronas imponant ſibi propter me, quia in me beneficia contuliſti.

Pſal. 143. *Carmen Davidis.*

AUdi, Domine, ſupplicationem meàm, & percipe meas preces, & per tuam fidem atque juſtitiam tuam exaudi me.

2. Ne ambules tamen in jus cum ſervo tuo: nullus enim vivens coram te juſtus eſt.

3. Inimicus enim perſequitur animam meam, & vitam meam humum afflixit, méque detruſit in loca tenebricoſa velut jam olim mortuos.

4. Meúſque ſpiritus in me deficit, & cor meum intra me ſtupuit.

5. Recolo tamen tempora ſuperiora, & de omnibus factis tuis commentor: ac diſſero de opere manum tuarum.

6. Expando manus meus ad te, & anima mea optat ut terra ſiticuloſa. Sela.

7. Citò exaudi me, Domine, quia ſpiritus meus defecit, neque mihi occultes faciem tuam, alioqui ſimilis factus ſum deſcendentibus in foveam.

8. Fac ut manè audiam benignitatem tuam, quoniam tibi fido, & monſtra mihi viam quam ingrediar, ſiquidem te affecto.

9. Eripe me inimicis meis, Domine, nam apud te me abſcondi.

10. Doce me ut perficiam voluntatem tuam, ſiquidem tu es Deus meus, tuúſque ſpiritus bonus deducat me per terram planam.

11. Recrea me, Domine, propter nomen tuum, & animam meam periculo eripe per tuam juſtitiam.

12. Et excinde inimicos meos per tuam benignitatem, ac perde univerſos hoſtes animæ meæ, ſiquidem ſervus tuus ſum.

Psal. 144. *Davidis.*

PRædicandus est Dominus rupes mea, qui assuefacit manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

2. Benignitas mea, & munitio mea, arx mea, & liberator meus, ac clypeus, in quo spem habeo, qui mihi subdit populum meum.

3. Domine, quid est homo, quod rationem illius habeas: & filius hominis, quod cogites de eo?

4. Homo vanitati similis est, & dies ejus umbræ prætereunti.

5. Inclina, Domine, cœlum tuum, & descende, tange montes ut fument.

6. Jaculare fulmen, & dissipa eos, & mitte sagittas tuas, ac turba eos.

7. Missis manibus tuis de excelso erue me, ac eripe aquis multis, & manui alienigenarum:

8. Quorum os loquitur vanitatem, & dextra eorum patrat iniquitem.

9. O Deus, canam tibi novum carmen,

men, & psallam tibi nablo decachordo.
10. Qui confert salutem regibus, & subtraxit Davidem servum suum gladio noxio.
11 Erue me, & eripe me manui alienigenarum, quorum os loquitur vanitatem, & dextera eorum patrat iniquitatem.
12. Ut filii nostri adolescant in juventute sua velut plantæ, & filiæ nostræ similes sint anconibus, & ornatæ ad formam palatii.
13. Sintque cellæ nostræ plenæ, exhibentes annonam perpetuam, ovésque nostræ pariant mille & decies mille in vicis nostris.
14. Boves nostri sub onere exerceantur, non sit ruptura murorum, non quisquam abiens in exilium, non etiam clamor in platéis nostris.
15. O beatum populum cui contigit ita vivere! beatum inquam populum cujus Deus est Dominus.

Psal. 145. Laus Davidis.

א EXtollam te, ô mi Deus Rex, & prædicabo nomen tuum sempiternis temporibus.

2. ב Quotidiè prædicabo, & nomen tuum laudabo sempiternis temporibus.

3. ג Magnus est Dominus, & impensè laudandus, cujus magnitudo imperuestigabilis est.

4. ד Omnia secula laudibus ferunt opera tua, & fortia facta tua referunt.

5. ה De majestatis gloriæ tuæ decore, & rebus tuis admirandis dissseram.

6. ו Prædicabunt homines robur admirandorum operum tuorum, & ego narrabo magnitudinem tuam:

7. ז Tuæque bonitatis ingentis memoriam homines proment, & justitiam tuam læti celebrabunt.

8. ח Dominus enim beneficus est & misericors, patiens & magnæ benignitatis.

 9. ט Bo-

9. ט Bonus eſt Dominus in omnes, & miſericordia ejus ſuperat omnia opera ipſius.

10. י Tibi ideò Domine confitentur omnia opera tua, & benigni tui homines te prædicant.

11. כ Majeſtatem regni tui narrant homines, & de tua fortitudine loquuntur.

12. ל Ut fortia tua facinora, & majeſtatem decoris regni tui exponant hominibus.

13. מ Regnum tuum regnum eſt ſempiternum, נ & Dominium tuum per ſecula univerſa durat.

14. ס Dominus fulcit omnes corruentes, & erigit omnes inclinatos.

15. ע Omnium oculi te morantur, túque illis cibum ſuum præbes tempeſtivè.

16. פ Tu aperis manum tuam, & ſaturas deſiderium omnium animantium.

17. צ Juſtus eſt Dominus in omnibus viis ſuis, benignus in omnibus operibus ſuis.

18. ק Præ-

18. ק Præstò adest Dominus omnibus vocantibus eum, omnibus eum vocantibus cum veritate.

19. ר Facit autem quicquid volunt timentes eum, & clamorem eorum exaudit, ac servat eos.

20. ש Dominus custodit omnes diligentes ipsum, perdit autem omnes impios.

21. ת Domini laudes proferet os meum, omnísque caro prædicabit nomen ipsius sanctum temporibus sempiternis.

Psal. 146. *Hallelu-ja.*

ANima mea lauda Dominum: Equidem Dominum laudabo dum vivam, & psallam Deo meo dum superstes ero.

2. Nolite fidere principibus, aut homini qui servandi facultatem non habet:

3. Cujus corpus redibit in terram suam ubi animam efflaverit, tuncque occidunt omnes ipsius cogitationes.

4. Beatus est qui Deum Jacobi

habet in ſuis auxiliis, & ſpem in Domino Deo ſuo.

5. Qui fecit cœlum & terram, mare & omnia quæ in eis ſunt, quíque cuſtodit æternùm veritatem.

6. Qui vindicat oppreſſos, & panem præbet famelicis, Dominus ſolvit vinctos.

7. Dominus aperit oculos cæcorum, Dominus amat juſtos.

8. Dominus cuſtodit peregrinos, evehítque orphanum & viduam, depravat autem viam impiorum.

9. Æternùm regnabit Dominus, & per omnia ſecula Deus tuus, ô Sion, hallelu-ja.

Pſal. 148.

LAudate Deum, quia Deo noſtro pſallere bonum & jucundum eſt, & decet laudes impendere.

2. Dominus enim ædificabit Jeruſalem, & congregabit profugos Iſraelitas.

3. Qui ſanat fractos corde, & medetur ipſorum doloribus.

4. Qui

4. Qui ſtellas in numerato habet, ac univerſas vocat nominibus.

5. Magnus eſt Dominus noſter, & ingentis potentiæ, cujus intelligentia innumerabilis eſt.

6. Dominus enim evehit manſuetos, & deprimit impios uſque ad terram.

7. Alternis canite Domino cum gratiarum actione,& pſallite Deo noſtro cum cithara.

8. Qui operit cœlum nubibus, & parat pluviam terræ, & producit fœnum in montibus:

9. Qui dat pecori ſuum paſtum, & pullis corvorum qui eum vocant.

10. Non probat fortitudinem equi, neque delectatur tibiis viri.

11. Delectatur autem Dominus timentibus ipſum, quíque præſtolantur ipſius benignitatem.

12. Laudibus Dominum proſequere Jeruſalem, túque Sion lauda Deum tuum:

13. Qui roborat vectes portarum

tuarum, & filiis tuis qui sunt intra te felicitatem donat.

14. Qui pacem constituit intra fines tuos, & te saturat adipe frumenti.

15. Qui mittit eloquium suum terræ, ut verbum ejus celeriter currat.

16. Qui dat nivem tanquam lanam, & pruinam spargit ut cinerem.

17. Et projicit glaciem suam ut laminas : quis frigus ipsius sustinebit?

18. Missóque verbo suo liquefacit ea, & vento suo afflat ut aquæ fluant.

19. Nuntiat autem verbum suum Jacobo, & decreta sua & judicia sua Israeli.

20. Non egit ad hunc modum cum omnibus gentibus, neque manifestavit eis judicia. Hallelu-ja.

Psal. 148. *Hallelu-ja.*

LAudate Dominum cœlites, laudate eum in excelsis.

2. Lau-

2. Laudate eum omnes angeli ejus, laudate eum omnes exercitus ejus.

3. Laudate eum sol & luna, laudate eum omnes stellæ claræ.

4. Laudate eum cœli supremi, & aquæ quæ supra cœlos sunt.

5. Hæc inquam laudent nomen Domini: ipso enim jubente creata sunt.

6. Eaque stabilivit ut æternùm perstent, ac legem præscripsit quam transgredi nequeunt.

7. Laudate Dominum terrestres, dracones, & omnes abyssi.

8. Ignis & grando, nix & exhalatio, ventus procellosus, qui verbum ejus prosequitur;

9. Montes & omnes colles, arbor fructifera & omnes cedri;

10. Bestia & omne pecus, reptile & avis pennata;

11. Reges terræ & omnes populi, principes & omnes judices terræ;

12. Juvenes & virgines, senes pariter & adolescentes:

13. Hi laudent nomen Domini, quia

quia nomen ipſius ſublime eſt, cujus gloria ſuperat terram & cœlum.

14. Et erexit cornu ſuo populo,& laudem omnibus ſuis benignis hominibus, filiis Iſrael, populo ipſi conjuncto : hallelu-ja.

Pſal. 149. *Hallelu-ja.*

CAnite Domino carmen novum, & laudem ejus in cœtu benignorum.

2. Lætetur Iſrael in conditore ſuo, filiique Sion exultent in rege ſuo.

3. Laudent nomen ejus cum tibia, tympano & citharâ pſallant ei.

4. Dominus enim favet ſuo populo, & ornat manſuetos ſalute.

5. Geſtiant benigni cum honore, & jubilent in ſuis lectis.

6. Voces Deum extollentes ſint in gutture ipſorum, & gladius anceps in manu eorum.

7. Ut in Gentes ulciſcantur,& corripiant populos :

8. Ut vinciant reges illorum manicis,

cis, & magnates eorum compedibus ferreis:

9. Ut Deus ulciſcatur in eos, quemadmodum ſcriptum eſt: quod decori erit omnibus ipſius benignis hominibus. Hallelu-ja.

Pſal. 150. Hallelu-ja.

LAudate Deum in ſanctuario ipſius, laudate eum in firmamento ſuæ potentiæ.

2. Laudate eum ob fortitudinem ipſius, laudate eum pro ejus eximia magnitudine.

3. Laudate eum clangore tubæ, laudate eum nablo & citharâ.

4. Laudate eum tympano & tybiâ, laudate eum organis & fidiculâ.

5. Laudate eum cymbalis reſonantibus.

6. Omnis ſpiritus laudet Deum. Hallelu-ja.

CATECHISMUS,

Hoc est, *Institutio quam unusquisque addiscere tenetur, priusquam adducatur ad Episcopum ut ab illo confirmetur.*

Quæst. QUod est tibi nomen? *Resp.* N. aut M.

Q. Quis tibi hoc nomen imposuit?

R. Susceptores mei & Susceptrices in Baptismo, in quo factus sum membrum Christi, filius Dei, & hæres regni cœlorum.

Q. Quid Susceptores tui & Susceptrices tum tuo nomine præstiterunt?

R. Tria meo nomine promiserunt ac voverunt; *Primum*, me abrenunciaturum Satanæ & omnibus operibus ejus, pompis & vanitatibus hujus mundi nequam, & omnibus pravis concupiscentiis carnis; *Secundum*, me omnes fidei Christianæ articulos crediturum; *Tertium*, me sanctam Dei voluntatem & illius mandata servaturum, & in iis ambulaturum omnibus diebus vitæ meæ.

Q. An

Q. An non putas te teneri ea credere, & facere quæ tuo nomine promiserunt?

R. Immo sanè, Deóque adjuvante faciam. Et ex animo Patri nostro cœlesti gratias ago, quod me ad hanc salutis viam vocaverit, per Jesum Christum Servatorem nostrum. Deum etiam rogo ut me ita suâ gratiâ confirmet, ut in ea permaneam usque ad finem vitæ meæ.

Catechistes.

Recita fidei tuæ articulos.

R. CRedo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli & terræ: Et in Jesum Christum Filium ejus unicum Dominum nostrum, Qui conceptus est de Spiritu sancto, Natus ex Maria Virgine, Passus sub Pontio Pilato, Crucifixus, mortuus & sepultus, Descendit ad inferos, Tertia die resurrexit à mortuis, Ascendit ad cœlos, Sed ad dexteram Dei Patris omnipotentis: Inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, ac Vitam æternam *Amen*.

Q. Quid potissimùm doceris in his fidei tuæ articulis?

R. Primò, doceor credere in Deum Patrem, qui me & mundum universum condidit.

Secundo, in Deum Filium, qui me & totum genus humanum redemit.

Tertiò, in Spiritum sanctum Deum, qui me & omnes electos Dei sanctificavit.

Q. Dicebas Susceptores tuos & Susceptrices tuo nomine promisisse, te mandata Dei servaturum. Dic mihi quot sunt illa?

R. Decem.

Q. Quæ sunt illa?

R. EA ipsa quæ Deus tradidit capite vigesimo Exodi, dicens, Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitutis.

I. Non

I. Non habebis Deos alienos coram me.

II. Non facies tibi ſculptile, neque omnem ſimilitudinem quæ eſt in cœlo deſuper, & quæ in terra deorſum, nec eorum quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorabis ea neque coles; Ego enim ſum Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, viſitans iniquitatem patrum in filios in tertiam & quartam generationem eorum qui oderunt me, & faciens miſericordiam in millia his qui diligunt me & cuſtodiunt præcepta mea.

III. Non aſſumes nomen Domini Dei tui in vanum, nec enim habebit inſontem Dominus eum qui aſſumſerit nomen Domini Dei ſui fruſtrà.

IV. Memento ut diem Sabbati ſanctifices, ſex diebus operaberis & facies omnia opera tua: ſeptimo autem die Sabbatum Domini Dei tui eſt, non facies omne opus in eo, tu & filius tuus & filia tua, ſervus tuus, & ancilla tua, jumentum tuum, & advena qui eſt intra portas tuas. Sex enim

enim diebus fecit Dominus cœlum & terram, & mare & omnia quæ in eis sunt: & requievit die septimo; idcirco benedixit Dominus diei Sabbati & sanctificavit eum.

V. Honora patrem tuum & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

VI. Non occides.

VII. Non mœchaberis.

VIII. Non furtum facies.

IX. Non loqueris contra proximum tuum fa sum testimonium.

X. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Q. Quid potissimum ex his mandatis discis?

R. Duo; nempe officium meum erga Deum, & meum etiam officium erga proximum.

Q. Quodnam est officium tuum erga Deum?

R. Of-

R. Officium meum erga Deum est, ut in ipsum credam, ipsum timeam & diligam ex toto corde, ex totâ mente, & ex tota anima, & ex totis viribus; ut ipsum colam, ipsi gratias agam, in ipso solo confidam; ipsum invocem; ipsius sanctum nomen ejusque verbum honorem; & ipsi verè serviam omnibus diebus vitæ meæ.

Q. Quodnam est officium tuum erga proximum?

R. Officium meum erga proximum est, ut eum diligam sicut meipsum, & id omnibus hominibus faciam, quod ab iis vellem mihi fieri. Et ut Patrem meum & matrem meam diligam & honorem, iisque succurram. Ut regem honorem, ipsique atque iis omnibus qui sub ipso aliquâ pollent authoritate obsequar; omnibus meis superioribus, Doctoribus spiritualibus, Pastoribus ac præceptoribus meipsum subjiciam; submisse ac reverenter me geram erga omnes qui re ullâ me antecellunt. Neminem verbo

bo factóve lædam. Fidelem ac juſtum me in omnibus præſtem: neque maliciam neque odium in animo meo foveam. Manus meas à furto & latrocinio cohibeam; & linguam à maledicentia, mendacio, ac calumnia. Ut corpus meum temperanter, ſobrie, atque caſtè cuſtodiam. Bona aliena neque concupiſcam neque aveam, ſed diſcam artem ad vitam ſuſtentandam idoneam, & in ea gnaviter laborem; & meo officio fungar in eo vitæ ſtatu, ad quem Deo viſum fuerit me vocare.

Catechiſtes.

Mi puer, ſcias hoc, te ex teipſo iſta præſtare non poſſe, neque in Dei mandatis ambulare & ipſi ſervire abſque gratia illius ſpeciali, quam omni tempore diligenter invocare diſcas oportet. Audiam itaque num orationem Dominicam poſſis recitare.

Reſp. PAter noſter, qui es in cœlis: Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas

tua, Sicut in cœlo & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra. Sicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem, Sed libera nos à malo. *Amen.*

Q. Quid petis à Deo in hac oratione?

R. Peto à Domino Deo meo, Patre noſtro cœleſti, omnis boni largitore: ut gratiam ſuam mihi, & omnibus largiatur, ut ipſum colamus, ipſi ſerviamus & obſequamur prout tenemur. Deum etiam oro, ut nobis ea omnia impertiatur quæ ſunt menti & corpori neceſſaria; utque ſit nobis propitius, & peccata noſtra nobis dimittat; ut nos etiam verſantes in quolibet periculo tam animæ quam corpori imminente, cuſtodire ac tueri dignetur: & nos ſervare ab omni peccato, ac malitiâ, ab hoſte animorum & ab æterna morte. Et hoc confido ipſum pro clementiâ ac benignitate ſua præſtiturum, per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Ideóque dico, *Amen.* Sic fiat.

Quot

Q. QUot Sacramenta instituit Christus in Ecclesia sua?

R. Duo tantum, quæ quidem in genere necessaria sint ad salutem consequendam, nempe Baptismum & Cœnam Domini.

Q. Quid intelligis per vocem istam Sacramentum?

R. Externum & visibile signum intelligo, internæ ac spiritualis gratiæ, quod nobis datur, ab ipso Christo institutum, tanquam medium quo eam recipimus, & arrabonem ad nos de eâ certos faciendos.

Q. Quot sunt partes in Sacramento?

R. Duæ, externum visibile signum, & interna spiritualis gratia.

Q. Quodnam est externum visibile signum, aut forma in Baptismo?

R. Aqua quâ quis baptisatur, *In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.*

Q. Quænam est spiritualis & interna gratia?

R. Mori peccato, & denuo nasci

justitiæ:

justitiæ: cùm enim simus naturaliter in peccato nati, & iræ filii, hac ratione facti sumus Filii Dei.

Q. Quid ab iis requiritur qui baptizandi sunt?

R. Resipiscentia, quâ deserant peccatum; & fides, quâ firmiter credant promissionibus Dei sibi factis in eo Sacramento.

Q. Quî fit itaque ut infantes baptizentur, quum ob immaturam ætatem ista præstare non valeant?

R. Quia utrumque promittunt per sponsores suos, quod promissum tenentur ipsi præstare, postquam adoleverint.

Q. Quamobrem Sacramentum Cœnæ Domini institutum est?

R. Ad perpetuam memoriam sacrificii mortis Christi, & beneficiorum quæ inde percipimus.

Q. Quænam est pars externa, seu signum Cœnæ Domini?

R. Panis & Vinum, quæ Dominus jussit accipi.

Q. Quænam est pars interna seu res significata? *R.* Cor-

R. Corpus & sanguis Christi, quæ verè & re ipsa sumuntur & percipiuntur à fidelibus in Cœna Domini.

Q. Quænam sunt beneficia quæ indè percipimus?

R. Animarum nostrarum corroboratio & recreatio per corpus & sanguinem Christi; quemadmodum pane & vino corpora nostra corroborantur ac recreantur.

Q. Quid ab iis requiritur qui accedunt ad Cœnam Domini.

R. Ut probent seipsos, num verè præcedentium peccatorum eos pœniteat, firmum propositum habentes novam vitam instituendi; num fidem vivam habeant in misericordiam Dei per Christum, gratâ memoriâ mortem illius recolentes; num tandem eâ quâ par est charitate omnes homines amplectantur.

FINIS.

uæ
pi-
uæ
ro-
ſan-
pa-
bo-
ac-
verè
pœ-
ntes
lem
Dei
nor-
lem
mi-